

PLAYBOY

IZD. 01016

BROJ 231 / LISTOPAD 2016.

CIJENA 33 KN / WWW.PLAYBOY.HR

INTERVJU

Kevin Hart

DŽINGIS KAN KOMEDIJE I STAND-UP
ZABAVLJAČ KOJI RUŠI SVE REKORDE

20 PITANJA

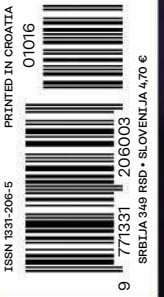
Anthony Kiedis

FRONTMEN RED HOT CHILI PEPPERSA
BEZ DLAKE NA JEZIKU

TRENDOVI

Povratak brijačnica

Prva zagrebačka pirserica



REBUY STARS

Las Vegas u Zagrebu

Marija Janaina

SLAVONKA KOJA
OBOŽAVA NOGOMET,
LJUTE PIZZE I ANATOMIJU

BRAZILSKA DJ-ICA ZOVE NA PLES

YOGA 900

Super tanak, super lagan, a super snažan laptop.

Lenovo™



Provjerite i ostale
proizvode obuhvaćene akcijom
"Lenovo Cashback 5x5" na

www.lenovocashback.me



Intel® Core™ i7 processor.
Intel Inside®. Extraordinary
Performance Outside.

Lenovo.hr/YOGA

Intel, the Intel Logo, Intel Inside, Intel Core, and Core Inside are trademarks of Intel Corporation in the U.S. and/or other countries.

Nije pametno koristiti jednu četkicu



1 GB
na dar

Ali pametno je koristiti jednog operatera.

Za svakog novog člana obitelji koji prenese broj u Vip, odaberite tarifu **Bez Granica L+** za samo **140 kn mjesečno**. Iskoristite **1 GB** na dar svaki mjesec i uštedite pri kupnji pametnih telefona. Pametno je prenijeti brojeve u Vip.

Popust na tarifu

~~190 kn~~
140 kn/mj.



Huawei P9

159 kn

+ ostatak na rate



Huawei P9 lite

9 kn

+ ostatak na rate

Saznajte više na 0800 091 091, www.vipnet.hr ili na Vip prodajnim mjestima. Ponuda vrijedi do 31.10. ili do isteka zaliha.





KOMAR


DRAŽEN KOMAR OVO, DRAŽEN KOMAR ONO: mali je taman napunio 18, a potkraj prošlog mjeseca njegovo se ime zakotrljalo društvenim mrežama, izazvalo gomile uglavnom negativnih i zajedljivih komentara. Za dobar dio toga sam si je kriv jer je jednostavno bio pregladan samopromocije, pa mu se to odbilo u glavu. Dobra pouka. No, tko je uopće Dražen Komar?

Dečko je fotograf koji se sa svojim aparatom specijalizirao za suprotni spol. Snima cure, nepoznate i poznate, anonimne studentice i djevojke iz susjedstva, ali i već etablirane pjevačice, manekenke, modele i glumice. Dobar dio tih njegovih fotografija vuče prema erotici, a u tom galimatijasu svega i svačega ima i uradaka koje graniče s dobrim ukusom, nazovimo ih „kuruzom” koja je miljama daleko od profi fotografije ozbiljnijeg ranga. Ali nađe se tu i sasvim okej stvari. Sve je to kod klinca koji se tek počeo ozbiljnije baviti ovim poslom potpuno razumljivo.

Prve Komarove fotografije do naše redakcije stigle su lani, zahvaljujući jednom našem portalu s kojim smo surađivali u rubrici nazvanoj „Kraljica Instagrama”. Preko noći mediji su se naveliko raspisali o „najmlađem Playbojevom fotografu na svijetu”, a „Jutarnji list” čak je o njemu objavio reportažu na dvije stranice nedjeljnog izdanja!

Uglavnom, podigla se silna halabuka, neki lik otišao je tako daleko da je napisao *mail* centrali u Sjedinjenim Državama, tumačeći im kako njihova hrvatska franšiza objavljuje slike polunagih djevojaka kojih je autor maloljetnik. Na stražnje su se noge podigli i mnogi domaći fotografi ogorčeni što ugledni Playboy objavljuje, po njima, takva, da prostitute na izrazu, amaterska sranja. Naravno, u svemu je tome bilo i pregršt povrijeđenih ega, jala na vagone, ukratko – mali je postao fotografski neprijatelj broj jedan.

Sve se ponovilo i sada, krajem rujna, kada je Komar u društvu svojih modela odlučio proslaviti svoj ulazak u svijet punoljetnih. Očito iznimno vičan samoreklami, „natjerao” je ugledne portale da se opet raspišu o njemu, a u tim je tekstovima uz ostalo pisalo kako je „Dražen Komar potpisao ugovor s Playboyem”, što je iznova probudilo duhove. Počeli su stizati upiti sa svih strana je li to istina, kakav je to uopće ugovor, što li piše u njemu, tko ga je u ime Playboya potpisao i sve na tu temu. Pa da sad razjasnimo: nikakav ugovor nije potpisan, nitko iz naše redakcije nije prisustvovao tom događanju, a otkud to portalima – nemamo pojma.

I zaključno: Playboy je otvoren za suradnju sa svakim koji je u stanju ponuditi dobar materijal. Jasno je da je Dražen Komar još jako daleko od majstora fotografije, ali veliki je zaljubljenik u to čime se bavi i zasad radi to solidno. Eto, zbog toga, ali i kao naš znak podrške svim mladim ljudima, objavljujemo njegov *pictorial* sa Slavonkom Marijom. Pa prosudite sami... 

Mihovil Švigir GLAVNI UREDNIK

SADRŽAJ / PLAYBOY 231 / LISTOPAD 2016.

6 Špica

8 Brojke

9 HOT SPOT

Jelena Rozga

SNIMIO: PETAR VILOVIĆ

10 Glazba

12 Film

14 Muške stvari

16 Knjige

STJEPAN VUDRAG

17 ART

Nenad Vorih

RADOVAN VUKOVIĆ

18 RJEČNIK NOVOG DOBA

Introseksualnost

NIKA OSTOJĆ

19 SPORT

Glamurozni tenisači

SNIMILA: MARE MILIN

20 SPLIT PERSONALITY

Putujte, zdravo je!

IVICA PROFACA

22 PICTORIAL

Marija Markanović

SNIMIO: DRAŽEN KOMAR

30 TRENDОВИ

Povratak brijanja

IGOR WEIDLICH

36 THE GRAND TOUR

Veliko televizijsko trojstvo

DOMAGOJ KUNA

41 INTERVJU

Kevin Hart

DAVID HOCHMAN

50 OBLJETNICE

30 godina kulta Aliens

TIHONI BRČIĆ

56 PICTORIAL

Janaine Santucci

SNIMIO: DANIEL ARATANGY

74 20 PITANJA

Anthony Kiedis

RENATO LEO

80 FURY-KLIČKO

U iščekivanju velikog revanša

VLADIMIR ZRINJSKI

84 REBUY STARS

Las Vegas u Zagrebu





PLAYBOY

H R V A T S K A

Mihovil Švigir

GLAVNI UREDNIK

Jadran Mimica

IZVRŠNI UREDNIK

Ivica Profaca

UREDNIK (RADAR)

Igor Vranješ

ART DIREKTOR

Silvija Kanaet

ASISTENTICA GL. UREDNIKA

Kristijan Zorjan

VODITELJ MARKETINGA

Ante Divić

PROMOCIJA

Godišnja pretplata: 349,00 kn

Adresa redakcije

Preradovićeva 23, 10000 Zagreb
tel. +385 1 481 1644; faks: +385 1 455 2367
e-mail: info@playboy.hr

Rukopise i fotografije ne vraćamo

Nakladnik

M14 d.o.o., Preradovićeva 23, 10000 Zagreb
tel. +385 1 455 1066; faks: +385 1 455 2367
e-mail: m14@zg.htnet.hr

Tisak: **Radlin print**

Gospodarska 9, Sveta Nedelja

Distribucija za inozemstvo:

TISAK d.d. (Slovenija)

PRESS INTERNATIONAL d.o.o. (Srbija)

Prvi broj hrvatskog Playboya izašao je
u veljači 1997. godine

PLAYBOY ENTERPRISES, INTERNATIONAL

Hugh M. Hefner

EDITOR-IN-CHIEF

U.S. PLAYBOY

Ben Kohn CHIEF EXECUTIVE OFFICER

David Israel CHIEF OPERATING OFFICER/
CHIEF FINANCIAL OFFICER

Jared Dougherty CHIEF MARKETING
OFFICER

Philip Morelock CHIEF DIGITAL OFFICER/
CHIEF REVENUE OFFICER

Cooper Hefner CHIEF CREATIVE OFFICER

Jason Buhrmester EDITORIAL DIRECTOR

Mac Lewis ART DIRECTOR

Rebecca Black PHOTO DIRECTOR

INTERNATIONAL PUBLISHING

Mike Violano SVP/CONTENT
LICENSING & RIGHTS

Mary Nastos DIRECTOR/INTERNATIONAL
OPERATIONS

Gabriela Cifuentes DIGITAL ASSET
MANAGER

PLAYBOY, PLAYMATE, PLAYMATE OF THE MONTH,
PLAYMATE OF THE YEAR, RABBIT HEAD DESIGN and
FEMLIN DESIGN are trademarks of and used under license
from Playboy Enterprises International, Inc.

© 2016 PLAYBOY as to material published
in the October 2016 U.S. Edition of Playboy

88 GASTRO Večera sa zlatnom žlicom

VELIMIR CINDRIĆ

94 DOSSIER Prljave tajne finih hotela

STJEPAN VUDRAG

98 IRENA MILINA Prva zagrebačka pirserica

STJEPAN VUDRAG

102 NUTRICIONIZAM Muško spolno zdravlje

BRANIMIR DOLIBAŠIĆ

104 PICTORIAL Anastasia Nikitina

SNIMILA: JULIA SKALOZUB

114 AUTOMOBILI Avangardna Mercedesova C klasa

LUKA ŠTEFANAC

116 STIL Pravo odijelo čini muškarca

MARJANA FILIPOVIĆ GRČIĆ

120 MODA Marc o'Polo: Premium, moderno, ležerno...

124 MUŠKA POSLA O gospodi Vlasti i mom grupnom seksu

KRISTIJAN MARTINOVIĆ

128 BONTON NAŠ SVAGDAŠNJI Nije sve u odjeći, ali...

IVA FIGLIĆ LAZIĆ

130 SEKSUALNA POMAGALA Boli li te kad je tako mali?

KREŠIMIR CMREČKI

134 Planet Playboy

136 FLASHBACK Marianne Gravatte

LISTOPAD 1982.



GORAN
GRGIĆ I
MISLAV
ČAVAJDA

1 TARTUFFE U ZAGREBAČKOM HNK-U

U petak, 30. rujna na sceni zagrebačkog HNK-a premijerno je izvedena predstava „Tartuffe“ J. B. P. Molièrea u režiji Slovenca Eduarda Millera. Tekst je preveo Vladimir Gerić, adaptaciju i dramaturgiju potpisuje Žanina Mirčevska, scenograf je Branko Hojnik, a kostimografkinja Jelena Proković.

U predstavi nastupaju Mislav Čavajda (Tartuffe), Goran Grgić (Orgon), Vlasta Ramljak (gđa. Pernelle, Orgonova majka), Livio Badurina (Cleante, Orgonov šurjak), Ivan Colarić (Damis, Orgonov sin), Luca Anić (Mariane, Orgonova kći), Nikša Kušelj (Valere, Marianin prosac), Jadranka Đokić (Dorine, Marianina družbenica, Nina Vioić (Elmire, Orgonova žena), Mirta Zečević (Sudski činovnik) i Lana Barić (Predsjednica).

Tartuffe je jedna od najslavnijih Molièreovih komedija, koja je izazvala burne reakcije još na prazidvebi 1664. godine te je dva puta bila zabranjivana.

Dobro stojeći trgovac Orgon u svoju obitelj dovodi novoga prijatelja Tartuffea, usprkos protivljenju svih ukućana. Čovjek koji očara Orgona i njegovu majku, i učini im se ponizan, pobožan, moralan, pun obzira i vrlina te nadasve smjšan, za ostatak obitelji je običan varalica, lažljivac, laskavac i licemjer. U sukobima i prijedporima unutar obitelji dolazi do komičnih situacija, a zaplet se komplicira Orgonovom namjerom da svojemu novopečenom prijatelju za ženu dā vlastitu kćer. No, Tartuffe je bacio oko na Orgonovu ženu, pa kad se na kraju i sâm Orgon uvjeri u nečasne Tartuffeove namjere, čini se kako je prekasno. Ali zahvaljujući kralju i njegovoj intervenciji obiteljska čast i imetak bivaju spašeni u posljednji tren...

Nakon premijere, slijedila je izvedba dan kasnije (subota, 1. 10.), a tijekom listopada predstavu možete pogledati još samo 12.10. Preporučamo.



2 GURMANSKI UŽITCI U GARDENSU

RIJEČKI RESTAURANT GARDENS već je godinama sinonim za najbolji roštilj u gradu i široj okolici. S obzirom na cijelu logistiku pripreme mesa prije samog posluživanja i peč na drva, s pravom je ponio ovu laskavu titulu. Ono što nam se uz široku paletu mesnih jela posebno svidjelo je jedan detalj, na prvu nevažan, ali u praksi vrlo dopadljiv – kruh koji se od ujutro pa do kasno u noć peče svakih sat vremena tako da na stol stiže gotovo uvijek topao.

Uz mesna jela čije recepture stižu iz cijele regije, vrlo je ukusna i ručno rađena tjestenina, poput karakterističnih istarskih šurlica ili njoka sljubljenih s raznim mesnim

umacima ili nama prepoznatljivijim gulašima. Osim širokom paletom glavnih jela, Gardens se može pohvaliti i velikim izborom pršuta koji se reže pred gostima.

I onda, kada smo mislili da se zbilja predajemo, nismo odoljeli kušati izvrsnu baklavu i čokoladnu tortu koje su vlastite proizvodnje slastičarnice koja je sastavni dio ovog restoranta, a ujedno je i najveći proizvođač kolača u Primorsko-goranskoj županiji. Glavna parola Gardensa je: sve je prirodno i iz domaće radinosti. Mi se svakako slažemo s time, a ako se zateknete na ovom mjestu navečer, dopustite violini i tamburašima da vam ispune i glazbenu želju...

Fanovi romana „Djevojka u vlaku“ došli su na svoje. Stranice njihove omiljene knjige filmski su realizirane zahvaljujući DreamWorksu, dok je likove iz knjige utjelovila zanimljiva glumačka ekipa. Kako biste se pripremili za pravi doživljaj na velikom platnu, pravo je vrijeme da na vrijeme pročitate ovaj bestseler Paule Hawkins, a potom da se, kao poznavatelj radnje i likova, okušate u procjeni filmske adaptacije. Riječ je o psihološkom trileru prodanom u milijunskoj nakladi, iznimno hvaljenom i od publike i od kritičara.

Uzbudljiva i napeta priča nastala je kombinacijom nekoliko pripovjedača koje je autorica majstorski povezala, stvarivši smislen i intrigantan zaplet. Ostavljajući u svakom trenutku čitatelja u neizvjesnosti, otkrivajući tek dio po dio ove kompleksne slagalice, knjiga se ne ispušta iz ruku sve do posljednje stranice. U središtu su misli i svakidašnjica triju žena. Jedna od njih je alkoholičarka koja se odala tom poroku zbog pritiska i očekivanja okoline, koji su je kao ženu doveli pred sam zid.

Stoga slobodno možemo konstatirati da ovo nije samo jedan jako dobro osmišljen krimić, već i potresna priča koja donosi niz zanimljivih upita o društvu u kojem se nalazimo, a koje prešutno odobravamo i u njemu sudjelujemo. Na neobičan i intrigantan način roman razotkriva tragičnu pozadinu naizgled savršenih života.

Budući da je film medij drugačijih mogućnosti i svojstava, svakako je zanimljivo na koji je način ova priča ovjekovječena na filmskoj vrpici, a odabir Emily Blunt za glavnu ulogu svakako je obećavajući. Iako je radnja u knjizi smještena u Engleskoj, točnije Londonu, filmska priča ipak je premještena u New York. Uvijek je zanimljivo usporediti način na koji se ostvaruje priča u filmu i u knjizi, pa ako ste ljubitelji trilera, knjiga će vas oduševiti, a nadamo se da će isto tako biti i s filmom.

Stoga požurite i ulovite posljednji trenutak da pročitate ovu knjigu prije nego što se pojavi na kinoplatnu... *Nakladnik: „Mozaik knjiga“*

3 DJEVOJKA U VLAKU





4 MUNIR VEJZOVIĆ: ZAGRLJAJ EROTIKE I PLASTIKE

Zagrebačka Moderna galerija predstavlja monografsku izložbu slikara **Munira Vejzovića** „Zagrljaj erotike i plastike“ (otvorena do 20. listopada) na kojoj je izloženo osamdeset i pet ponajboljih crteža, slika i skulptura nastalih u posljednjih nekoliko desetljeća. Iznimno respektabilan ciklus novih slika uključuje velika ulja na platnu u kojima umjetnik imanentnim mu izrazom univerzalnog likovnog govora propituje erotsko osjećanje tjelesnosti u suvremenom postmodernističkom mnoštvu njihove pojavnosti. Prikazujući se kao nikad dosad više slikarom

nego crtačem, Vejzović novim ostvarenjima svjedoči svoj autentični proces strukturiranja volumena i suvereno vladanje formom koji mu omogućavaju oglede s vlastitim i tuđim poimanjima umjetničkog smisla.

Glavninu izložbene građe, uz slike iz fundusa MG, čine radovi iz slikarevog atelijera i iz privatnih kolekcija. Autorsku koncepciju, postav izložbe i predgovor u katalogu izložbe potpisuje akademik Tonko Maroević, a likovni kritičari Nikola Albaneže i Milan Bešlić autori su tekstova u katalogu.



5 THE FRAJLE U LISINSKOM

Osvajaju publiku od 2009. godine, obradama su se izdvojile od ostalih na glazbenoj sceni i magnet-ski privukle publiku različitih glazbenih usmjerenja. **The Frajle** uspijevaju ono što mnogima nikako nije jasno – na jednom koncertu podjednako držati publiku napetom izvodeći skladbe u rasponu od ruske ciganske pjesme, do aktualnih pop-rock i autorskih skladbi. Bit će tako i 10. studenog na predstojećem koncertu The Frajli u zagrebačkoj dvorani „Vatroslav Lisinski“.

Marija, Nataša, Jelena i Nevena svojim nastupima osvajaju srca publike diljem regije čemu svjedoče nagrade kritike i publike: MTV Play award, Oskar popularnosti, Runjićev galeb, Zlatna bubamara, Good Feeling, nagrada Naxi radija za najslušaniju pjesmu itd. Redovito se odazivaju na humanitarne koncerte te su svojim angažmanom pomogle uspješnost brojnih humanitarnih projekata diljem regije (npr. projekti Udruga „Sve za nju“).

Predstojeći koncert u Lisinskom bit će prilika za novi susret zagrebačke publike s The Frajlama i uživanje u novim skladbama, ali i hitovima kojima su utrle svoju uspješnu glazbenu karijeru. Ulaznice potražite u sustavu ulaznice.hr



6 PRAVA PRILIKA ZA SPECIALIZED BICIKL

Jesen je pravo doba za kupnju novog bicikla, odnosno sportske odjeće i opreme. U **Protea-Sport** prodavaonicama na „programu“ je rasprodaja modelske linije 2016. Sukladno tome, cjelokupni asortiman vrhunskih američkih Specialized bicikala sada je čak 30% povoljniji. Ista se razina popusta ostvaruje i pri kupnji kompletnog ovogodišnjeg Salomon asortimana 2016. Osim toga, tu je i, ovisno o modelu, 25%-30% popusta na Bulls bicikle, također modele iz ove godine. Trebate li Osprey ruksake, Gore Bike Wear ili pak nešto iz Gore Running Wear asortimana, računajte na 25% popusta.

Sve te pogodnosti odnose se na sve oblike plaćanja, a za sve detalje posjetite www.proteasport.com ili neku od Protea-Sport prodavaonica u Rijeci, Osijeku ili Zagrebu, a rasprodaja traje do isteka zaliha.

IDI VIDI

PRIJEVODI I LEKTURA

(u ponudi 50 jezika)

KNJIGOVODSTVENE USLUGE

IDI VIDI d.o.o.
 Ulica kralja Petra Svačića 2, Velika Gorica
01 5530 561 :: 095 9136 892
www.idividi.hr :: idividi@idividi.hr



50%

seksualno aktivnih osoba
dobit će neku **genitalnu**
infekciju



U Europskoj uniji
živi samo

7

posto svjetskog
stanovništva.



Pušenje cigareta
može smanjiti penis za

1 centimetar



Honoré de Balzac
dnevno je pio
25 šalice kave
jer je vjerovao da to stimulira
njegovo pisanje

Žene su
plodne
3 do 6
dana svakog
mjeseca.

Jedna od

13
tinejdžerica
iskusila je
grupni seks.

Šansa da
vas pogodi
grom je
1:
576 000,
a da vas
usmrti
1:
2 320 000

8%

Hrvata tvrdi da imaju
seks svaki dan.

Žena u životu
prosječno ima

4
seksualna
partnera,
a muškarac

7



Čista, graciozna i elegantna

PIŠE **STJEPAN JURAS**

JOŠ PRIJE nestvarnih 20 godina, kada je Jelena Rozga po prvi put baletnim gipkim koracima „na prstima” zakoraćala na scenu izvedeći pjesmu „Aha” na natjecanju za Euroviziju „Dora”, svojom je pojavom odmah ponijela titulu kraljice gracioznosti, elegancije i profinjenošti. Nakon toga, vrijeme za nju kao da je stalo. Uspoređujući YouTube snimke tog nastupa i njena najnovija izdanja, sasvim je razvidno da je Jelena nova pjevačica koja je Sanji Doležal preotela naslov žene koja ne stari iliti – ostaje vječno mlada. Kraljica – da, žena itekako, a da bi se upotpunila poruka njenog mega hita „Bižuterija”, nedostaje još samo jedan element – majka.

Iako nam je Hollywood ovih dana dramatično objavio prekid najslavnijeg svjetskog para (Brad Pitt & Angelina Jolie), naš domaći par Jelena i Stjepan Hauer čvrsto traje uz jednoglasen opis – najglamurozniji par na našim prostorima. Uza sve skandale i bizarnosti koje nam domaća scena godinama servira, Jelena Rozga uvijek čista, graciozna i elegantna, kao u priči s početka karijere, zabavlja nas i ostavlja bez daha već, eto, dva desetljeća. Dovoljan razlog da bude seksipilna kraljica našeg ovomjesečnog Hot Spota, a uskoro je očekujemo i u ekskluzivnom intervjuu. 

SNIMIO **PETAR VILOVIĆ**





Audio biografija


STVARNO BI SE MOGLO REĆI ono što je pisalo u najavama autobiografije Brucea Springsteena „Born to Run”: najiščekivanija knjiga godine. U svakom slučaju je takva tvrdnja istinita u redovima Bossovog plemena, cijele one vojske obožavatelja koja ga slijedi od koncerta do koncerta i guta svaku novu riječ ili komadić glazbe koji dođe iz njegovog pravca. Uz petstotinjak stranice memoara – o kojima će se sigurno puno pričati u sljedećim mjesecima – ovoga puta došla je i svojevrsna zvučna pratnja, kompilacija „Chapter & Verse”, objavljena točno na autorov 67. rođendan. Nešto slično lani je napravio i Elvis Costello.

Odmah valja reći: jako je nezahvalno pisati o nosaču zvuka na kojem su se našli doista svi najveći Springsteenovi zgodici. Ima li uopće smisla ocjenjivati nešto takvoga uobičajenim mjerilima? Jednostavno, ili voliš kad su na jednom mjestu nanizani „Born to Run”, „4th of July, Asbury Park”, „River”, „Born in the USA”, „The Ghost of Tom Joad”... ili ne voliš. Što bi čovjek imao više reći o takvoj kolekciji?

A ona bi bila pomalo sužehaška – jer svi uvršteni naslovi s ranijih službenih albuma su nepogrešivi ziceri – da nije prvog dijela albuma, pet pjesama koje dosad nigdje nisu bile objavljene. To je onaj faktor koji će sigurno poput mamca privući svakog springsteenovca koji drži do sebe, jer u kolekciji valja imati sve.

I što smo tu dobili? Koliko je tu pravog Springsteena? Kod prve dvije pjesme to je teško nazrijeti. Prva, „Baby I” je snimljena 1966., kad je Springsteenu bilo samo 17 godina i njegovi The Castiles tada su zvučali otprilike kao tisuće drugih garažnih bendova koji su po Americi nastajali pod utjecajem britanske invazije. S Castilesima je snimio i blues klasik Williea Dixona, „You Can’t Judge A Book By The Cover”, pa je

i to izvan kategorija kasnijeg Bossa. The Castiles su bili vrlo radišan bend, odsvirali su stotine koncerata, uglavnom ispunjenih *coverima*, ali s vrlo zanimljivom selekcijom, jer se ničim nisu ulagivali publici koja ih je dolazila slušati. Tko je mogao plesati na pjesme Jimija Hendrixa? Takav je i *cover* Dixonove pjesme, makar ne biste stavili novac na buduću karijeru izvođača. „He’s Guilty” donosi Springsteena iz 1970. s novim bendom Steel Mill, u kojem je bilo i nekoliko članove E Street Banda, i tu se primjećuju neke natruhe kasnijeg stila priča, no još uvijek sasvim sirovo. Potom je stigla „Ballad of Jesse James” Bruce Springsteen Banda iz 1972., snimljena upravo prije nego je Springsteen počeo eksperimentirati sa soulom kojim se bavio na prvim albumima s E Street Bandom. No, bar vokal prepoznajemo, a i zanimljivo je oslanjanje na američku baštinu kojom se kasnije toliko bavio. I napokon, s „Henry Boy” ulazimo u pravu Springsteenovu karijeru, jer je riječ o demu snimljenom uoči izdavanja prvog albuma 1972. Naslućuje se i njegov *storytelling*, s pričom o novom klicu u kvartu koji se pokušava naviknuti na nocu sredinu.

„Chapter & Verse” svakako nije među najvažnijim izdanjima Springsteenove karijere, ali njegovim fanovima to neće biti naročito važno. Dobili su pet pjesama koje dosad nisu imali, a još ih mogu slušati čitajući memoare. Doduše, uz nešto sjetu. Uz lanijsko obilježavanje 35. godišnjice Rivera, je li ovo konačna rekapitulacija karijere? Nadajmo se da nije. 



BRUCE SPRINGSTEEN
CHAPTER AND VERSE

COLUMBIA / MENART



JACK WHITE
ACOUSTIC
RECORDINGS
1998-2016

THIRD MAN RECORDS

Samotnjak bez struje

Naizgled, na ovoj kompilaciji akustičnih snimaka jednog od najzanimljivijih autora u posljednjih dvadesetak godina nema naročitih iznenađenja. Riječ je o kolekciji pjesama s različitih albuma, B strana singlova, alternativnih mikseva i neobjavljenih snimaka koje je White snimio s White Stripes, Raconteurs ili samostalno. Jedini zajednički nazivnik im je što su svi ti komadići jedne jako važne karijere snimljeni u akustičnoj verziji, modernije bi se reklo „unplugged”. Ono što im je također zajedničko jest White-ov talent, vječna potraga za savršenom pop melodijom, ali i nešto možda još važnije za njegov „lik i djelo”: potpuni nedostatak bilo kakve volje za kompromisom i pristajanjem na ustupke zbog komercijalnog probitka. Čak i kad je dolazio na rub prodaje, kao sa snimanjem pjesme za reklamu Coca Cole, Jack White je naručiteljima donio „Love is the Truth” (nalazi se na ovom albumu), koja je kao oglas za najpoznatije gazirano piće na svijetu emitirana samo jedan put. Zato se ova kompilacija sluša kao uzbudljivi album i kao uvod u cjelokupnu karijeru.



WILCO
SCHMILCO
DBPM RECORDS

Jesenska toplina

Kad se prošle godine pojavio „Star Wars”, iznimno hvaljen od kritike, činilo se da će čikaški vječni alternativci Wilco krenuti u nešto žešće vode, jer taj je album bio prašteća šetnja kroz americanu. Njihov upravo objavljeni deseti studijski uradak pomalo karikaturnog imena (posebno kad se čita s imenom benda) povratak je u smirenije vode, bar zvučne. „Schmilco” je introvertan album koji se bavi intimnim priznanjima jednog pedesetogodišnjaka koji se prisjeća djetinjstva kao „normalnog američkog klinca” kojem je cijeli život saždan od trave, svirki i lutanja kombijem. Zato valjda Jeff Tweedy i priznaje tako spremno da plaće cijele noći. Opet, unatoč takvoj okrenutosti vlastitoj intimi, „Schmilco” je iznimno topao komad glazbe koji ođaje Wilcovu ironiju, čak i u trenutku gubitka iluzija. Wilco je desetim albumom potvrdio svoju reputaciju, i sigurno će svoje fanove još čvršće vezati uz njihovu šapućuću, istodobno slatkastu i gorkastu poetiku. Pravi zvuk za lijene jesenske dane.



Marc O'Polo



FOLLOW YOUR NATURE
MADS MIKKELSEN



RAJKO GRLIĆ USTAV REPUBLIKE HRVATSKE

Naiščekivaniji hrvatski film godine

Ustav Republike Hrvatske, 2016., Hrvatska **REŽIJA** Rajko Grlić

ULOGE Nebojša Glogovac, Dejan Aćimović, Ksenija Marinković, Božidar Smiljanić

ŽANR drama, komedija **U KINIMA** 13. listopada

NIJE ČESTO da u ovoj našoj rubrici pišemo o hrvatskim filmovima. No, isto tako rijetko se dogodi i da jedan hrvatski film osvaja međunarodne nagrade, a upravo to uspijeva novom filmu Rajka Grlića. Naime, „Ustav Republike Hrvatske” na uglednom Montreal World Film Festivalu osvojio je Grand Prix Amerike, a nedavno se trijumfom vratio i sa Slovenskog filmskog festivala.

Novi uradak doajena hrvatskog filma Rajka Grlića koji je publiku oduševio uspješnicama kao što su „Samo jednom se ljubi”, „Karaula”, „Neka ostane među nama”..., sasvim sigurno naiščekivaniji je hrvatski film godine, a zahvaljujući međunarodnim nagradama, znatiželja publike još je veća.

Film donosi vrlo intimnu, ljubavnu priču o četvero ljudi koji žive u istoj stambenoj zgradi u centru Zagreba, a razotkriva sve naše netrpeljivosti, predrasude i mržnju prema različitostima, te se pita može li se netko uronjen u predrasude i mržnju pretvoriti u normalno ljudsko biće i može li takav netko ići i korak dalje te pokazati da je ispod ledene maske satkan od ljubavi.

Četvero stanara iz iste zgrade, u početku zaziru jedni od drugih jer se razlikuju po imovinskom statusu, seksualnim navikama, nacionalnosti i vjeri, a da ih nesreća nije natjerala da

ovise jedni od drugima, vjerojatno međusobno nikad ne bi prozborili ni riječ...

U glavnoj ulozi pojavljuje se proslavljeni srpski glumac Nebojša Glogovac u najkompleksnijoj filmskoj ulozi svoje karijere, a u filmu glumi umirovljenog profesora koji je pritom deklarirani homoseksualac i transvestit. Uz njega, tu su i Ksenija Marinković, Dejan Aćimović i Božidar Smiljanić, a scenarij potpisuju Ante Tomić i Rajko Grlić.

U svakom slučaju, hrvatske filmove šira publika rijetko ovoliko iščekuje, a uz Matanićeve, novi film Rajka Grlića jedan je od rijetkih koji je potaknuo toliku znatiželju. Hoće li opravdati visoka očekivanja, saznat ćemo uskoro. **V**

ČETVERO STANARA IZ ISTE ZGRADE U POČETKU ZAZIRU JEDNI OD DRUGIH JER SE RAZLIKUJU PO IMOVINSKOM STATUSU, SEKSUALNIM NAVIKAMA, NACIONALNOSTI I VJERI, NO NESREĆA IH JE NATJERALA DA OVIJE JEDNI O DRUGIMA

JOŠ JEDAN PUT BEZ POVRATKA

Jack Reacher (Tom Cruise) vraća se u svoju bazu te saznaje da je optužen za ubojstvo koje se dogodilo prije 16 godina. Zbog toga, Reacher je u bijegu pred zakonom, no nema ni obaveza ni straha, jedino što posjeduje jak je osjećaj za pravdu. On je bivši policajac i potpuni usamljenik, a kako bi očistio svoje ime, mora otkriti istinu iza velike Vladine zavjere. Putem otkriva i druge tajne iz prošlosti koje bi njegov život mogle promijeniti zauvijek, a kako sam naslov kaže, jednom kad naiđe na nevolju, on ne odustaje, povratka jednostavno nema...

Nastavak kino hita iz 2012., kao i njegov prethodnik, baziran je na romanima britanskog autora Leeja Childa, a sudeći po komercijalnom uspjehu jednice, a i potencijalnom uspjehu dvice, Toma Cruisea u ulozi bivšeg policajca vjerojatno ćemo gledati i u budućnosti.

U sličnoj ulozi Cruise se već etablirao u „Nemogućoj misiji”, pa njegov angažman nije upitan, a ostaje vidjeti kako će se u ponešto ozbiljnijoj ulozi snaći Cobie Smulders (koja je široj publici poznata iz humoristične serije „Kako sam upoznao vašu majku”).

I kao zaključak: od filma nitko ne očekuje remek-djelo, no sasvim sigurno pred nama bi se trebalo naći dva sata adrenalinske zabave.

Jack Reacher: Nema povratka (Jack Reacher: Never Go Back), 2016., **SAD REŽIJA** Edward Zwick **ULOGE** Tom Cruise, Cobie Smulders, Robert Knepper **ŽANR** avantura, kriminalistički **U KINIMA** 27. listopada



DUO HANKS-HOWARD PONOVO „JAŠE”

Nakon buđenja s amnezijom u bolničkom krevetu u Firenci, Robert Langdon (Tom Hanks) nađe se na meti ubojica. Uz pomoć doktorice Sienne Brooks i vlastitog poznavanja simbolizma, Langdon istodobno će pokušati pobjeći, ali i riješiti najintragantniju zagonetku s kojom se do sada susreo...

Znajući da je „Inferno” još jedan potencijalni filmski hit snimljen prema istoimenom književnom bestselleru Dana Browna, jasno nam je da se lik Roberta Langdona, kojega i ovaj put utjelovljuje Tom Hanks, dosad susreo s mnogim zagonetkama. Kao i u „Da Vincijevu kodu” i „Anđelima i demonima”, i ovaj put sve se zbiva pod redateljskom palicom svestranog Rona Howarda, a hoće li film biti tek još jedan polupromašeni blockbuster poput prethodnika ili će ipak ponuditi nešto više, vidjet ćemo jako brzo.



Inferno 2016., **SAD REŽIJA** Ron Howard **ULOGE** Tom Hanks, Felicity Jones, Omar Sy, Ben Foster **ŽANR** triler **U KINIMA** 20. listopada



Neodoljiva. C-klasa Dream Edition.

Nova C-klasa impresivna je u svakom pogledu. Vrhunski dizajn i pouzdanost kojoj nema premca nikoga ne ostavljaju ravnodušnim, a bogato opremljen svjetski auto godine 2015. nikada nije bio povoljniji. Okretan, snažan i efikasan model C180d sa bogatim Dream Edition paketom može biti vaš već za 2.499kn mjesečno!* Saznajte više na www.emilfrey.hr ili birajte *888 na Vašim mobilnim telefonima.

*Iznos mjesečne najamnine se odnosi na operativni leasing s ostatkom vrijednosti na 5 godina i 90.000 km, uz učešće od 27%. Iznos mjesečne najamnine izračunat je prema tečaju 1 EUR = 7,6 HRK i uključuje PDV, a odnosi se na financiranje putem Mercedes-Benz Leasinga. Prosječna kombinirana potrošnja goriva za C-klasu: 3,8 – 4,3 l/100 km, prosječna emisija CO2 99-109 g/km. Slika vozila je simbolična. Dogovorite probnu vožnju kod svog Mercedes-Benz prodavatelja.

C180d limuzina Dream Edition

**Već za 2.499 kn
mjesečno!**

Cijena vozila sa svim davanjima iznosi 34.716,50 €**

**Plativo u kunama prema tečaju na dan uplate

Mercedes-Benz
The best or nothing.





HONE RAZOR

Zdravo britvo, zbogom brado

BRITVICA KOJA JE najbolji dokaz funkcionalnosti minimalizma trijumfirala je na dodjeli nagrada za dizajn. Zlatna medalja prestižnog iF Design Awarda u svijetu inovacija ne gleda se olako, a to znači da će vam u rukama završiti kvalitetan proizvod prilagođen svim zahtjevima to jest bradama 21. stoljeća. Naravno, zlatnu medalju mogli

bi objesiti o klin kad ne bi bila prilagođena tako da se može nadomještati običnim i jeftinijim britvama. Izrađene modernom CNC tehnologijom od mesinga ili aluminija, a ovisno volite li malo teže ili lakše, past će i odabir. U svakom slučaju, zbogom brado.

CIJENA: 65 £
www.hone-shaving.com



NOWHERE BULLET VASE

Vaza za sva vremena

Nije baš često da na stranicama Playboya možete čitati o vazama. Štoviše, ni sami se ne sjećamo jesmo li naše stranice ikad ukrasili tim „spremnikom“ za cvijeće. No, morate priznati kako ova vaza u obliku metka izgleda zaista impresivno, a jednom kad se napuni cvijećem, možda će je i vaše ljepše polovice prihvatiti. Cijena možda i nije baš sitnica, no ova vaza sasvim sigurno trajat će zauvijek, a bez problema preživjet će padove i bacanja okolo odnosno svađe s partnericom.

CIJENA: 855 \$
www.mansgear.net

APPLE
WATCH
SERIES 2



Sat koji je i pametan

Kao i svake godine u ovo vrijeme, Apple je predstavio svoje nove igračke, a jedna od njih je i pametni sat iz druge serije. Iako je nadmašila konkurenciju, prodaja prve verzije sata je podbacila, no u Appleu od pametnog sata ne odustaju. U odnosu na prošlu verziju, s ovim satom moći će se i plivati jer otporan je na vodu. Također, 50% je brži od prethodnika, a ima i ugrađeni GPS. Još jedna novost je i materijal: uz postojeće, druga serija imat će i sat od keramike, a tu je i partnerstvo s Nikeom, pa odsad postoji i Apple Watch Nike+ čija cijena je ponešto veća i iznosi 370 dolara, dok je cijena „običnog“ Apple pametnog sata 270 dolara. Tko voli...

www.apple.com

JACK DANIEL'S 150TH
ANNIVERSARY WHISKEY

Sretan rođendan, Jack Daniel's



Iako se mnogi ljubitelji dobre kapljice neće složiti kako je Jack Daniel's najbolji viski ili dobar viski uopće, jedno ne mogu zanijekati – činjenicu da je najprodavaniji komercijalni bourbon whiskey na svijetu. Ne mogu se sporiti ni s njegovom tradicijom, a popularni Jackie ove godine proslavio je 150. rođendan! A kako bi obilježili tu obljetnicu, u prodaju puštaju limitirano izdanje kojem su posvetili svu pažnju svijeta.

No, ova boca neće se naći u slobodnoj prodaji, već za nju valja ispuniti obrazac na službenoj stranici. Brzo...

www.jackdaniels.com

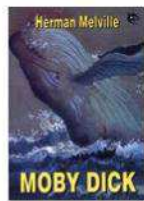
JOOP!



HERALDI
FOR MEN

FRANKOPANSKA 6 | ARENA CENTAR
HERALDI.HR

KNJIGE KOJE MORATE PROČITATI AKO JOŠ NISTE (A MOŽETE I OPET!)



Herman Melville Moby Dick

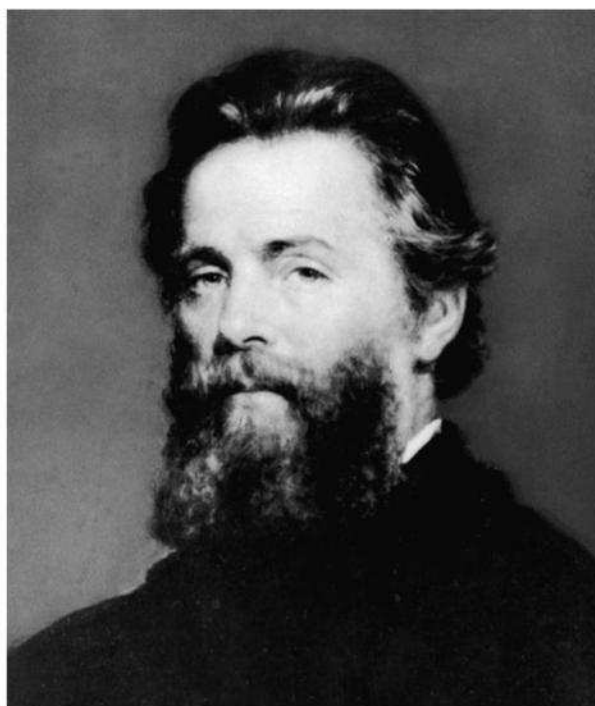
VIŠE OD 90 DANA POSADA ESSEXA PRIMORANA JE TESTIRATI VLASTITE GRANICE PRISILJAVAJUĆI SE DA ČINE NEZAMISLIVO. DOK SE VEĆINA ČLANOVA POSADE GRČEVITO BORI KAKO BI SAČUVALI GLAVU NA RAMENU, PRVI ČASNIK SE I DALJE ŽELE OBRAČUNATI S VELIKIM KITOM... PIŠE **STJEPAN VUDRAG**

GODINA JE 1850. Skupina pisaca i izdavača penje se na jednu planinu u Massachusettsu. Među njima je i mladi Herman Melville koji je nakon uspjeha inicijalnog romana „Typee” muku mučio da dovrši epsku priču o kitolovcu. Tu je i Nathaniel Hawthorne, autor kojim je Melville bio toliko opčinjen da se nakon ekspedicije preselio k njemu. Anali angloameričke literature taj susret navode kao jedan od bitnijih događaja koji je bio presudan za dovršavanje kanonskog romana „Moby Dick”, dovršenog u proljeće 1951.

Nakon što je umro, Herman Melville brzo je zaboravljen, a „Moby Dick” prepoznat je kao klasik tek nakon njegove smrti. Slično se dogodilo i Francisu Scottu Fitzgeraldu koji je također umro u siromaštvu, dok su njegova djela kasnije uvrštena u kanon američke književnosti. Ipak, za razliku od Fitzgeraldovih, druga Melvilleova djela danas pobuđuju interes eventualno stručnjaka, no „Moby Dick” zauvijek je upisan u povijest te je ubrojen u velika djela američke književnosti, odnosno „Great American Novels”.

Radnja romana temelji se na istinitim događajima iz 1820. kada je veliki kit napao kitolovni brod Essex. Ta uzbudljiva i potresna događanja u Pacifiku, poslužila su Melvilleu (koji je i sam iskusio sličnu ekspediciju) kao glavna inspiracija, a iskušenje, tragedija i pustolovina posmrtnih pomoraca postali su mitski događaj 19. stoljeća, baš poput potonuća Tita-nica u dvadesetom.

Više od 90 dana posada Essex-a u preživljavanju je primorana testirati vlastite granice prisiljavajući sami sebe da čine nezamislivo. Dok se većina članova posade grčevito bori kako bi sačuvali glavu na ramenu,



prvi časnik se i dalje žele obračunati s velikim kitom...

JOŠ OD PAMTLJIVE uvodne rečenice „Ime mi je Ishmael”, ova velika poema o životu na moru, o lovu na kitove, o čuvenom kapetanu Ahabu kojem je bijeli kit odgrizao nogu, pa se njegov brod Pequod skita morima u potrazi za osvetom, čita se s lakoćom i ushićenjem. Ishmael je pripovjedač koji je jedini preživio ekspediciju kako bi ispričao priču, a pored njega i kapetana Ahaba, roman obiluje zanimljivim sporednim likovima kao što su tetovirani harpunist Queequeg, prvi časnik Starbuck i drugi članovi naizgled tipične brodske posade.


U romanu se Melville osvrće na zlo, a ono je utjelovljeno u dva glavna lika. S jedne strane tu je kit

koji predstavlja zlo jer bez osjećaja uništava sve što mu se nađe na putu, dok je s druge strane kapetan Ahab budući da ga njegova osobna mržnja i glad za osvetom tjeraju u potragu za kitom, iako dobro svjestan da time izlaže opasnosti živote čitave posade.

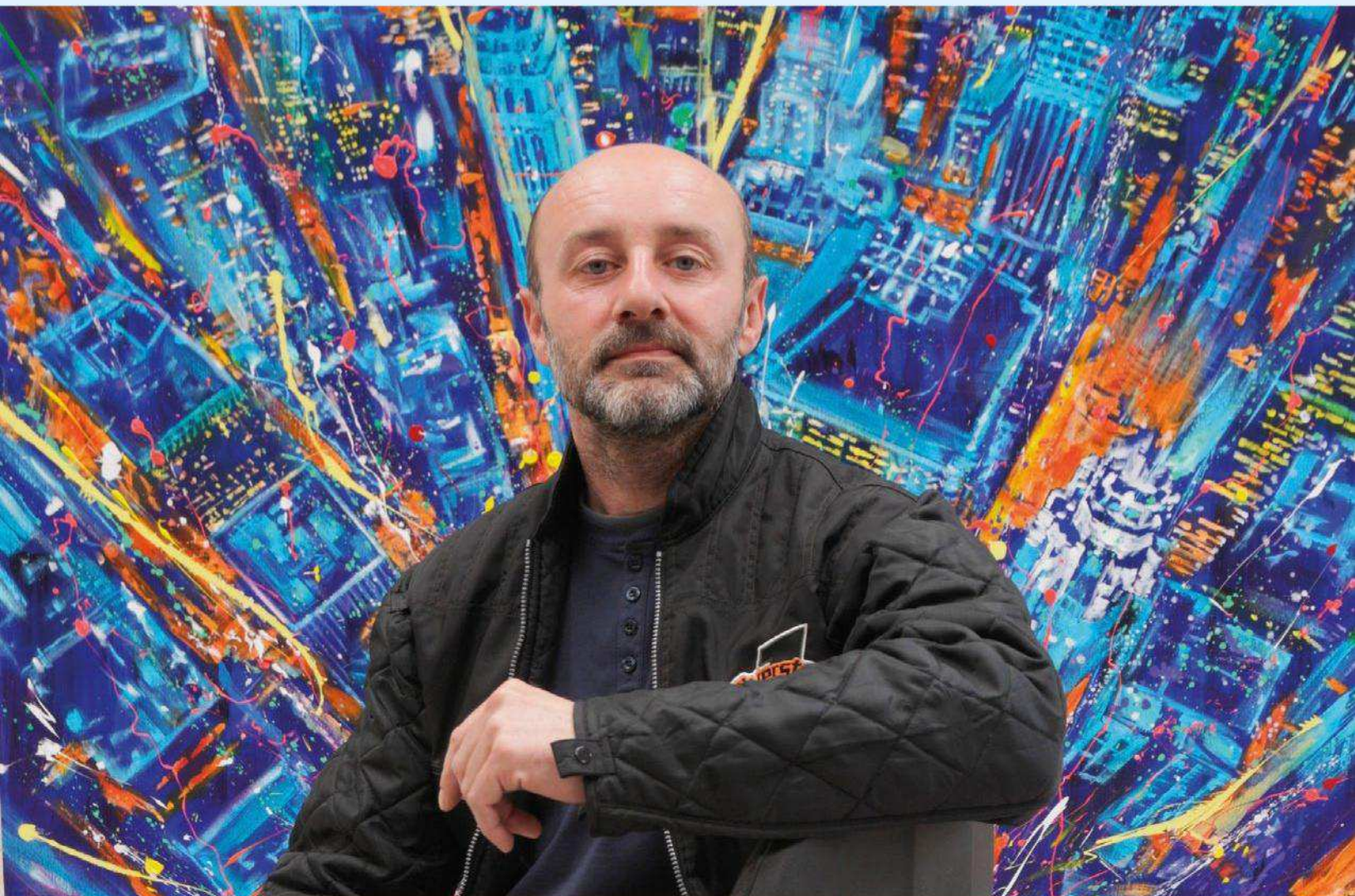
Pojednostavljeno, moglo bi se reći da je radnja romana lov na bijelog kita Mobyja Dicka, a glavni ljudski protagonist kapetan Ahab, te da je scena zbivanja postavljena tako da lov, sukob i propast poprimaju simbolička značenja. Priča tako postaje „posveta” opsesiji, ali na jednoj razini i potraga za smislom života.

ISTO TAKO, KIT POSTAJE svojevrsni simbol te poprma mitske dimenzije, a osim borbe s kitom, Ahab se metaforički bori i s Bogom. Taj sukob Dobra i Zla, odnosno u autorovoj interpretaciji sukob dvaju nepomirljivih Zla dovodi do tragičnog završetka kojeg je preživio samo Ishmael koji je tu da priču ispriča...

Iako romanu zamjeraju izostanak psihološke dubine likova, ali i arhaičnost jezika, postao je jedan od najpoznatijih američkih klasika. Naravno, priča je ekranizirana nebrojeno puta, a najuspjelijom se i danas smatra verzija Johna Houstona iz 1956. s Gregoryjem Peckom u ulozi kapetana Ahaba.

Prošle godine Ron Howard snimio je „U srcu mora”, film koji je temeljit na događajima koji su roman inspirirali, a unatoč visokom budžetu i kvalitetnoj glumačkoj postavi, film je debelo ogrezao u prosjek. No, dokaz je kako je ta priča i dalje vitalna, atraktivna i aktualna, te da će mitski sukobi arhetipova još dugo imati svoje mjesto u literarnom, ali i u filmskom svijetu. 

Priča je ekranizirana nebrojeno puta, a najuspjelijom se i danas smatra verzija Johna Houstona iz 1956. s Gregoryjem Peckom u ulozi kapetana Ahaba




Nenad Vorih: „Around the world”

U PREDVORJU
ZAGREBAČKE
KONCERTNE DVORANE
„VATROSLAV LISINSKI”,
DO 22. LISTOPADA
MOŽETE RAZGLEDATI
24 ULJA NA PLATNU
RENOMIRANOG
HRVATSKOG SLIKARA
NENADA VORIHA

NENAD VORIH UMJETNIK JE koji je u svom radu na specifičan način objedinio tradicionalnu slikarsku disciplinu i tehnološko iskustvo suvremenih medija. Povezujući u slici različite vidove stvarnosti, onu vidljivu, materijalnu stvarnost motiva i njegovu virtualnu predodžbu slikarskim alatima, Vorih je uspostavio nove estetske kriterije i proširio horizont djelovanja u odnosu na klasično poimanje slikarske vedute, postavši jedan od ekskluzivnih protagonista tog žanra u suvremenom hrvatskom slikarstvu.

Vizure njegovih gradova često kao da izranjaju iz prostornih kozmogonijskih slika i isprepletenosti svjetova u kojima umjetnik vješto kombinira realizam figurativne forme i apstraktni ekspresionizam boje i slikarske geste,

otvarajući perspektivu gigantskoj monumentalnosti doživljaja s elementima spiritualnog i manirističkog sagledavanja moderne zbilje...

Nenad Vorih rođen je 1963. godine u Zagrebu. Strast prema slikarstvu otkriva sa trinaest godina i od tada razvija svoj talent. Akademiju likovnih umjetnosti u Zagrebu završava 1987. u klasi profesora Ferdinanda Kulmera. Do sada je izlagao na više od šezdeset samostalnih izložbi u Hrvatskoj i Europi. Dobitnik je nagrada Grisia, Porin i Art Revolution Taipei 2015. Do 22. listopada, u predvorju zagrebačke koncertne dvorane „Vatroslav Lisinski”, možete razgledati 24 Vorihova ulja na platnu velikih formata sa zajedničkom temom – svjetski gradovi. / **RADOVAN VUKOVIĆ** 



Introseksualnost gospođice Maje

PIŠE **NIKA OSTOIĆ**

Poznajem jednu *introsexual* žensku, nazovimo ju Maja, koja je toliko zaljubljena u sebe da neprekidno fotografira gole autoportrete i onda koristi svaku priliku da ih nekome pošalje, zauzvrat očekujući divljenje

Znate onu staru izreku: Najbolje je biti zaljubljen u sebe jer nikada se nećeš razočarati. Zaljubljenost u sebe. Je li vam to dobro poznat osjećaj? Jeste li ikada stajali pred zrcalom i pomislili: "Bože, kako li sam lijep!" Kanye West to radi svaki dan i zato je zbog njega izmišljen termin *introsexual* koji se definira kao svojevrsna seksualna orijentacija pri kojoj ste seksualno privučeni samim sobom.

Poznajete li, osim Kanyeja Westa kojeg znate s televizije, neku introseksualnu osobu? Ja znam jednu introseksualnu žensku, nazovimo ju Maja, koja je toliko zaljubljena u sebe da stalno fotografira gole autoportrete (možemo slobodno reći da su to amaterski aktovi) i onda koristi svaku priliku da ih nekome pošalje očekujući divljenje za uzvrat.

Riječ je o mahom vulgarnim fotkama. Na primjer, ona s dildom u pipici (da ne budem baš prosta), ona s raširenim nogama, ona kako si mijesi sise i tome slično. Slala je te fotke svakom frajeru kojeg bi upoznala, čak i ako se nisu spetljali. Ona je mislila – i vjerojatno još uvijek misli (ne znam, ne družimo se više) – da je toliko lijepa da svatko mora vidjeti njenu golotinju. Ok, ovo je čudno zvučalo, ali da, upravo tako.

JEDNOM SE ČAK PRIJAVILA na natječaj za Miss Hrvatske i bila je 100% uvjerena da će pobijediti. Toliko uvjerena da bi se u svoju pobjedu mogla kladiti vlastitim životom. Naravno, nije pobijedila, dapače ispala je u prvom krugu, a onda je radila skandale po medijima tvrdeći da je izbor namješten. Kako je znala da je, navodno, namješteno? Pa logično, zato što ona nije pobijedila, a ona je objektivno najljepša na svijetu...

Da, ta žena doista za sebe misli da je najljepša na kugli zemaljskoj i dapače ne priznaje razlike u ukusima, ne priznaje da postoji mogućnost da se ona nekom muškarcu ne sviđa. Objašnjava sam joj jednom: „Gledaj, ti si atraktivna plavuša. Netko jednostavno voli crнке i ti mu nisi privlačna, pomiri se s tim.” Ona ne da mi nije povjerovala, nego me gledala kao da sam potpuno luda jer njoj je bilo nepojmljivo da u svijetu postoji netko tko ne bi poželio ljudi seks s njom.

Znala sam izaći van u neki klub s tom introseksualnom ženom i, kako to uvijek biva, zalijepili bi se frajeri za


nas. Neki za mene, neki za nju. Njoj nije bilo dovoljno što se sviđa tom nekom, nego bi bila ljubomorna što se netko drugi zainteresirao za mene. Nije stvar u tome da su se njoj ti ljudi sviđali jer nisu, nego ona jednostavno nije mogla živjeti s činjenicom da se ne sviđa baš svima.

Po meni je to dijagnoza u glavi. To da se nekome sviđam i ja, ona je tumačila na svoj način – vjerojatno je se boje jer je previše zgodna i seksi. Takva vam je logika introseksualnih osoba i moram priznati da su te osobe užasno društvo i s njima je teško koegzistirati jer baš nitko ne može stalno slušati monologe na temu – „Ja sam najljepša i svi su zaljubljeni u mene”.

SLALA JE TE FOTKE SVAKOM FRAJERU KOJEG BI UPOZNALA, ČAK I AKO SE NISU SPETLJALI. ONA JE MISLILA – I VJEROJATNO JOŠ UVIJEK MISLI (NE ZNAM, NE DRUŽIMO SE VIŠE) – DA JE TOLIKO LIJEPA DA SVATKO MORA VIDJETI NJENU GOLOTINJU...

KAD BI TO BAREM BILA ISTINA, ali nije – ne samo da nisu svi zaljubljeni u nju, već je, dapače, većini odbojna zbog te svoje narcisoidnosti iliti introseksualnosti.

Na njezine gole slike nitko se nije specijalno popalio. Dobro, možda je netko na te njezine foto uratke masturbirao, ali zaljubio se nije. Žena koja uokolo šalje svoje gole slike, 90% ljudi je odbojna, ispravite me ako griješim. Jednom mi je čak pričala da ona svoju pipicu (opet, da ne budem baš prosta) često gleda u ogledalu i divi joj se jer – pogađate – i njena pipica je savršena? To opet nije bila istina jer njene stidne usne su bile toliko velike da su sličile na puranovu krijestu. Kako to znam? Pa pokazala mi je svoje gole slike, naravno.

Ljudi, ne budite introseksualni kao Kanye West i Maja iz ove priče. Znam da niti jedna seksualna orijentacija nije pogrešna, ali ova, novopečena, je doista odbojna. I ne, nikako nemojte svima slati svoje gole autoportrete jer to vam obično jako loše završi kad se proširi po prostranstvima interneta... 



Glamuroznim izgledom do glamuroznog pokala

**NADAJUĆI SE DA
ĆE „SALATARA”,
POKAL NAMIJENJEN
POBJEDNIKU DAVIS
CUPA, OSTATI
U HRVATSKOJ,
DONOSIMO
VAM I JEDNU
GLAMUROZNU
FOTOGRAFIJU
HRVATSKIH
REPREZENTATIVACA**

VEĆ SE POMALO ODBROJAVAJU dani do velikog sportskog događaja, istinskog spektakla, finala Davis Cupa između Hrvatske i Argentine koje će se održati u Zagrebu, u Areni, od 25. do 27. studenoga.


Navijače najviše brine hoće li Borna Ćorić biti spreman za nastup nakon nedavne operacije koljena, no dobra je vijest da se pozivu izbornika Krajana odazvao Ivo Karlović, pa će tako u rodnom gradu pokušati osvojiti svoju drugu „salataru”. Naime, Karlović je bio dio momčadi (sa Ljubičićem, Ančićem i Ivaniševićem) koja je 2005. pobijedila u ovom natjecanju, a podsjetimo – u finalu su naši tad svladali Slovačku u Bratislavi, a prije toga, redom, SAD u gostima te Rumunjsku i Rusiju u Splitu.

I ove godine, nakon uvodne pobjede protiv lanjskih finalista Belgijanaca, dočekali su nas Amerikanci i na njihovo zaprepaštenje i opet su ostali kratkih rukava. Bila je to po svemu senzacionalna pobjeda u Portlandu: nakon prvog dana gubili smo 2-0 i malo tko bi uložio koju kunu

na naše. No, onda su najprije Čilić i Dodig u paru „sredili” braću Bryan, pa je zatim Čilić otpuhao Isnera (7-6, 6-3, 6-4), da bi u odlučujućem dvoboju Ćorić u četiri seta bio bolji od Jacka Socka.

U rujanskom polufinalu u Zadru naši su tenisači eliminirali Francuze i tako eto došli do lijepe prilike da pred ispunjenom Arenom proslave osvajanje Davisova pokala. Jasno, Argentinci predvođeni Juan Martinom del Portom također bi rado do naslova; dosad su igrali u četiri finala (1981., 2006., 2008. i 2011.) i u sva četiri su poraženi!

Nadajući se da će glamurozni pokal ostati u Hrvatskoj, donosimo vam i jednu glamurnu fotografiju hrvatskih tenisača u elegantnim „Varteksovim” smoking odijelima šivanim po mjeri, a pred objektivom majstorski ih je „sašila” Mare Milin.

Slijeva na desno na slici su Mate Delić, Borna Ćorić, Marin Draganja, Ivan Dodig, Marin Čilić i Franko Škugor. 



Putujte, zdravo je!

Putovanje je smrtna presuda predrasudama, zadrčnosti, uskogrudnosti, kojima nažalost podliježe veliki broj ljudi. Široki, cjeloviti i blagonakloni pogled na ljude i stvari nemoguće je imati ako vegetirate u jednom malom kutku svijeta cijeli svoj život (Mark Twain)

PIŠE **IVICA PROFACA**

Prije dosta godina u Dallasu sam imao prilike razgovarati sa studentima novinarstva na tamošnjem Southern Methodist Universityju. Pričao sam im o novinarstvu i medijima u zemlji koja je netom bila izašla iz rata, i tek nešto duže bila izvan komunizma. Na ovo posljednje, doduše, sam izgubio najviše vremena za objašnjavanje, jer nikako nisu mogli shvatiti za nas i ne tako suptilne razlike između komunizma kakav se gajio u bivšoj Jugoslaviji, i daleko rigidnijeg oblika u sovjetskom bloku. Valjda im činjenica da se mogla slušati glazba koju su i oni mogli slušati ili putovati tamo gdje su i oni mogli putovati (samo lakše, jer su imali novaca) nije uspjela poništiti onu drugu, o jednodimenzionalnosti i nepostojanju političke opozicije. Da su uspjeli shvatiti za američke pojmove potpuno nepojmljive pojave poput općedostupnog zdravstva i školstva, možda bi promijenili mišljenje.

I inače volim koristiti paralelu između putovanja i društvene klime. Istina je, u socijalizmu smo pasose mogli dobiti bez naročito komplicirane procedure, ali putovali su – osim gastarbajtera i tršćanskih švercera – ipak prilično zanemarivi postoci. Mnogo se toga promijenilo u osamdesetima, sjetite se da je JAT tada održavao direktne zračne linije iz Beograda i Zagreba prema SAD-u i Australiji, a mladi su po Europi putovali novotarijama poput Inter Raila. I što se dogodilo? Cijeli se sustav počeo urušavati baš u tim osamdesetima. Dobro, i sam je zaslužan za to, ali trebao je novu atmosferu netko i prigriliti. To je napravila generacija koja je slušala novi val (ne mislim na pop ligu iz druge polovice osamdesetih, to bi bilo kao uspoređivati Meri Cetinić i Jelenu Rozgu samo zato što su obje nastupale na Splitskom festivalu), koja je čitala strani tisak i koja je u bijeli svijet išla da bi nešto naučila, a ne kupila nove rebatinke.

NAŽALOST, KAKO JE ZAVRŠILO, i kako se sve zajedno vratilo u konzervativizam, ispada da ili moja teorija ne valja, ili smo na kraju pobijedili. Naravno da sam skloniji drugom objašnjenju. Cijelo ljetno po Splitu promatram mladáriju koja dolazi iz – primjerice – Velike Britanije. Dobro raspoloženi (ponekad predobro, ali je to druga priča), otvoreni, slobodoumni. Uživaju u druženjima, razmjenjuju iskustva onako kako to mladi ljudi obično rade. I onda dođe Brexit. Tko je glasovao za izlazak? Generacija kojoj pripadaju ljudi poput jednog starijeg bračnog para koji su od vlasnika apartmana s tri zvjezdice tražili gomile jastuka na kakve su navikli kod kuće, pravi kettle da mogu skuhati čaj (jer voda ne može uzavrijeti ni u jednom drugom loncu), toster kakav imaju u svojoj kuhinji i dovoljan broj britanskih televizijskih

kanala. Naravno, nisu mogli dobiti sve, ma koliko se iznajmljivač trudio. Ne bi sve to dobili ni za otprilike pet puta veću cijenu u hotelu s pet zvjezdica.

Ali nije u tome problem, nego u potrebi da se nigdje i ne pokušate uklopiti u bilo što drugo – sve mora biti kao kod kuće. I pritom, naravno, prigodno mrmljati na imigrante koji se ne prilagođavaju svojim domaćinima. Ili, eto male modifikacije: treba putovati, ali ne nositi kuću sa sobom.

Zato mi se i čini da je jedan od najvažnijih rezultata turističkog buma posljednjih godina baš taj susret s novim. Kako ćeš prihvatiti nešto čemu ne pripadaš ako ti je sasvim nepoznato? Nikako. Doći na Bačvice (lokal-patriotski se držim Splita, ali isto je svuda) i postati dijelom šarenoga svijeta više pridonosi ozdravljenju društva, nego sve političke deklaracije ovoga svijeta. Ako to želiš, naravno.

U suprotnom, mladi će postati – kao što dobrim dijelom već i jesu – konzervativniji od svojih roditelja. Je li to moguće? Pa naravno da jest, i događa se. Nije baš da će tinejdžeri početi juriti ulicama ne bi li ošišali dugokose roditelje, ali okrenutost crkvi, „tradicionalnim vrijednostima“, političkim konzervativcima su dovoljni pokazatelji.

NITKO NE TVRDI da se društvo može oporaviti samo tako što će nam mladež više putovati, ali mnogo je toga s time povezano. I uzročno i posljedično. Da bi putovali – bez obzira na bagatelne letove *low-cost* kompanija – trebaju imati novaca, odnosno imati posla. Ili bar da im roditelji imaju posla. A onda stupaju na snagu mudrosti velikih ljudi. Jedna od omiljenih mi je ona koju je ispisao Mark Twain:

„Putovanje je smrtna presuda predrasudama, zadrčnosti, uskogrudnosti, kojima nažalost podliježe veliki broj ljudi. Široki, cjeloviti i blagonakloni pogled na ljude i stvari nemoguće je imati ako vegetirate u jednom malom kutku svijeta cijeli svoj život”.

Putuje li se kod nas dovoljno? Nemam pojma, jer statistike nema. Mogućnosti su goleme, ali ako dođete na najbrže rastući hrvatski aerodrom, onaj splitski koji je u sezoni povezan sa stotinjak europskih aerodroma – više nego ijedan drugi kod nas – hrvatski jezik ćete rijetko čuti, osim kod vozača transfera i turističkih vodiča. Čak i ultrajeftini letovi slab su mamac, kao i praktički ukinute granice, pa i mogućnosti jeftinog smještaja poput hostela ili *home exchangea*. Doduše, da bi mogao razmjenjivati svoj stan, moraš ga imati. E, takvih je kao prstiju na ruci. Pa opet dolazimo o uzrocima i posljedicama.

I tako se nažalost putuje uglavnom u jednom smjeru, recimo u Irsku...

Mnogi će reći da naši ljudi imaju puno drugih potreba koje trebaju zadovoljiti prije nego krenu na put u potragu za duhovnom hranom. Ma apsolutno, zato smo uz svu krizu, među pet prvih članica EU po broju novoregistriranih automobila!? Ili da imamo mobitela gotovo koliko i stanovnika, a prošla vlada među dugove koje je pokrivala siromašnima, uvrštava i neplaćene račune za mobitele. Mobitel je odavno prestao biti luksuz, ali histerija s novim modelima je u doista potpunom raskoraku s uobičajenom javnom predodžbom o kvaliteti života i financijskom stanju prosječnog stanovnika Hrvatske.


Svi oni spomenuti jeftini letovi su, da si ne lažemo, namijenjeni prvenstveno dopremanju kolona turista. No, kako to da se njihov dolazak ovdje nije snažnije odrazio na promjene vrijednosnih stavova? Ako već nismo naročito mobilni – a nismo – kako to da nas ničemu nije naučila bar ta privremena, sezonska multikulturalnost?

NAŠOJ DJECI PRAKTIČKI na kućni prag dolaze stotine tisuća vršnjaka (nekima i doslovno, jer im roditelji iznajmljuju kakvu sobicu ili apartman), zar je moguće da samo manjina uspijeva iz toga izvući i neku duhovniju ili idejnu korist, osim one povezanu s turizmom? Nisu ni svi naši gosti geniji koji šire dobre vibracije, gomila ih je

koji će se zabavljati samo u svojim rezervatima, samo sa "svojim" ljudima, bez naročite volje za uspostavom kontakata. Ali dajte, suočimo se i mi s nečim novim. Na lijepom komadu zemaljske kugle živimo, ali – kao ni ijedan drugi – nije ni najbolji ni najljepši. Osim u slučajevima kad nisi vidio nijedan drugi.

Prošle godine sam promatrao publiku na Ultra Europe festivalu. Unutar ograde su od lokalaca ušli sretnici kojima je netko nabavio ulaznicu. Ostali su uz žicu gledali kako njihovi vršnjaci sa zastavama tko zna kojih sve zemalja idu na najveći party koji ovi naši mogu zamisliti, i to nakon što su lijepo putovali, odvojeni od roditelja. Dodira nema, osim kad im treba naplatiti apartman ili neku sitnu uslugu, a u vrijeme Ulte se naplaćuje sve. I na kraju se sve svodi na to, na materijalno, na uzimanje kakve sitne kinte. Hoćemo li se onda čuditi kad i inače relativno pametni ljudi s guštom pričaju da su krivo uputili neke turiste jer su za smjer pitali njih „a ne one kojima je to posao“?

Na kraju dakle dolazimo do konačnog rješenja. Možda putovanja i neće promijeniti puno toga sama po sebi, ali je zato važno nešto drugo: želja da se upozna bilo koji segment svijeta izvan „najljepšeg“ (upisati po slobodnom nahodenju što vam se u najbližoj okolici čini toliko divotno neusporedivim sa bilo čim na Zemlji, pod uvjetom da ste uistinu vidjelo bilo šta drugo na Zemlji).

Ako te želje nema, uzalud nam sve. 

Nitko ne tvrdi da se društvo može oporaviti samo tako što će nam mladež više putovati, ali mnogo je toga s time povezano. I uzročno i posljedično



„Jesi donio maricu?“

MARIJA MARKANOVIĆ

Devetnaestodišnja Marija simpatična je i draga Slavonka koja obožava igrati nogomet. Osim u nogometu, beskrajno uživa u svim vrstama pizza, ali uz jedan uvjet – moraju biti servirane s ljutim feferonom, u suprotnom ih uopće ne jede. Prava Slavonka, nema što...

U budućnosti se vidi u zdravstvenoj djelatnosti, kaže da voli anatomiju, proučavati tajne ljudskog tijela. A vi na ovim stranicama proučite njezino...

SNIMIO **DRAŽEN KOMAR**

ŠMINKERICA **AMADEA KRAJNOVIĆ / MAKE UP STUDIO „RED LIPS“ (ZAGREB)**

SNIMLJENO U **HOTELU „PUNTIJAR“ (ZAGREB)**

















Veliki povratak starih brijačnica

Skupina zagrebačkih brijača nazvana **The Barbers** postala je svojevrsni čuvar tradicije. I drago im je da su ljudima osvijestili važnost brijačnica

PIŠE IGOR WEIDLICH

Brkovi su nekad bili važan simbol muškarčeva junaštva i hrabrosti, a brada je simbolizirala mudrost i iskustvo. U šezdesetim i sedamdesetim godinama prošloga stoljeća brkovi su bili neizostavni ukras, nešto kasnije lice muškaraca uglavnom je ostajalo golo, da bi u novije vrijeme trend koji uglavnom možemo povezati uz hipstere, vratio dlakavi modni detalj na muškarčevo lice, ovoga puta kao nekakav znak otpora dominantnom konzumerističkom sustavu. Kako bilo, brkovi i brade opet su u modi.

Jedno je istraživanje pokazalo da čak 98 posto muškaraca s Forbesove liste najbogatijih nema bradu. Ali zato brade, dvodnevne, trodnevne ili one bujne koje podsjećaju na drvosječu s Aljaske, nose „zločesti“ dečki, oni koji imaju stav. A znamo da će žene hvaliti dobriće, ali prvom prilikom sjesti na motor jednog bradatog i odvesti se s njime u nepoznato. Pa tko bi se onda opirao trendu.

Ipak, ono što danas kod bradonja svih vrsta možemo primijetiti, a i u duhu je hipsterskih navika, jesu itekako njegovane brade, brkovi, frizure. Nema tu prostora za nered, svaka dlaka mora biti na svome mjestu. Volio netko novovjeke hipsterske tekovine ili ne, činjenica je da polako nameću jednu neupitno važnu problematiku i drugim, „običnim“ muškarcima, a to je – veća briga za sebe.

Suvlasnici
brijačnice
„Salon“
**Mario
Stančić**
(lijevo) i
**Marko
Stanzl**
(desno) frču
brk **Ivanu
Turčiću**,
lanjskom
viceprvaku
natjecanja
„Najbrk
Hrvatske“

SNIMIO ROMEO IBRIŠEVIĆ



Ono što danas kod bradonja svih vrsta možemo primijetiti, a i u duhu je hipsterskih navika, jesu itekako njegovane brade, brkovi, frizure...

Stoga je nekako logično da veliku pozornost u hrvatskoj metropoli privlači izložba u Etnografskom muzeju – „Puna šaka brade“. Ne samo da je privukla svojim postavom, nego i interaktivnošću, jer su na otvorenju posjetitelji mogli sjesti na stolac improvizirane brijačnice i prepustiti svoje brkove i brade rukama stručnjaka zanatlija nove generacije – ekipi brijača koja se okupila pod imenom The Barbers.

Gdje ima potražnje, kvalitetnija postaje i ponuda, a ponuda je s ovom mladom ekipom sigurno donijela nešto novo, a opet staro i tradicionalno u Zagreb.

– Nas nekoliko brijača upoznalo se na Gentleman's Jacku na inicijativu Tome Ricova, vlasnika agencije Pepermint. Znali smo se i od ranije, ali tamo smo se okupili i počeli više surađivati, i to se uskoro pretvorilo u jednu zdravu konkurenciju. Svi imamo svoje salone, ali ovo je neki naš ceh u kojem, ako netko upo-

zna nešto novo, neku novu mašinicu, britvu ili pjenu, između sebe podijelimo ta saznanja. Svi smo mi morali sami sva naša znanja iskopati – poglavito od starih brijača, ali i iz raznih drugih izvora, pa onda i naći prve modele prije pet godina kad smo počinjali. Imali smo svi mi na početku i promašaja, i krvi, i svega i svačega, ali danas su The Barbers postali nekakvi čuvari tradicije. I drago nam je da smo ljudima osvijestili važnost brijačnica, a naglasak stavljamo i na edukaciju – kaže **Marko Stanzl**, vlasnik brijačnice „Salon“.

RAZLOG ZAŠTO SE UOPĆE počeo baviti tim poslom, za koji bi još prije koju godinu mogli pomisliti da postaje još jedan zanat koji odlazi u ropotarnicu povijesti, za Stanzla je upravo ono što se nametnulo na početku priče – muškarčeva briga o sebi samome.

– Prvo što me zaintrigiralo je činjenica da su muškarci danas u jednu ruku zane-

mareni, odnosno sami sebe zanemaruju. A i ponuda koju mogu dobiti u većini frizerskih salona ograničena je. Danas živimo užurbano, ali mi je žao da zbog toga dolazi do zanemarivanja. Otud i ideja da muškarce vratim u brijačnicu, da u njoj imaju svoj „dnevni boravak“, da se osjećaju ugodno i da tu imaju sat, sat i pol za sebe. Muškarci danas imaju nogomet i pivo, ali treba im i taj osjećaj opuštanja pri čemu će se i malo više pobrinuti za sebe – kaže Stanzl.

„Ukrasti“ ženama tu privilegiju odvajanja duljeg vremena za vlastito uređivanje očito je urodilo plodom, jer u Stanzlovoj brijačnici, uređenoj u ugodnom i kreativnom retro stilu, posla ne manjka. Uostalom, i cijene nisu ništa nedostižno, obrijati se klijenti mogu već po cijeni od 40 ili 50 kuna, a naravno tu su i kompletniji i luksuzniji tretmani koji uključuju topli ručnik, hladni ručnik, ulja i finiju njegu, uključujući i masažu. A brade i brkovi koji na kraju izlaze iz salona, više nalikuju na mala umjetnička djela, nego na uobičajena muška dlakava lica.

Brijačnica je ipak preštur naziv za ono što se u njoj događa, kaže Stanzl, a tako je od davnina jer se kod brice uvijek moglo napraviti daleko više od pukog friziranja i štucanja brade. Budući da su nekad upravo brijači bili i svojevrсни kirurzi, hitna medicinska pomoć, ne treba čuditi što je taj sveobuhvatni pristup brige za čovjeka koji sjedne na stolac u brijačnici i dalje upisan u mentalni kod brijača. Možda se to više ne tiče

PUNA ŠAKA BRADE



**„Kako snaša s guzovima,
tako dika s brkovima.“**

Ili – „Bradu brijem, a brkove sučem,
teško onoj kojoj ga zavučem.“

Brkovi i brada imaju svoje simboličko mjesto u svjetskoj povijesti, pa tako i u našoj, a opjevani su nerijetko i u bećarcima. Sve je to moguće doznati na nesvakidašnjoj i osebujnoj izložbi **„Puna šaka brade“**, otvorenoj početkom rujna u Etnografskom muzeju u Zagrebu. Na izložbi koju možete razgledati sve do 20. 11., posjetitelji mogu vidjeti kako je to u brijačnicama bilo nekad, s naglaskom na dvadesete godine prošlog stoljeća.

Replika stare brijačnice koja dočekuje posjetitelje zaista kao da je iz filma, a moguće je vidjeti i alate koje bi danas malo koji muškarac htio približiti svojoj glavi jer izgledaju pomalo zastrašujuće, ali bili su uobičajeni u procesu uljepšavanja „jačeg spola“. Britve, sapuni, mašine, čak i teški masivni fen s početka 20. stoljeća... Pozornost plijeni i stolac koji donekle sliči spravi za mučenje, a bio je tada najsuvremeniji mogući – s podesivim naslonom, držačem za glavu, a okretao se i dio na kojem se sjedi kako bi se brže i lakše čistilo.

Zanimljivo je zakoračiti u tu povijest u kojoj je moguće vidjeti i sve popratne rekvizite, od češljeva za brkove do masažera (da, malo skuplji brijači u to su vrijeme nudili i usluge masiranja, pa i pedikure). Koliko je svijet uređivanja brkova i brade na ovim prostorima bio važan dio svakodnevice, može se vidjeti i u brojnim zanimljivostima opisanim u tekstovima koji prate ovaj postav.

Autorice izložbe su Katarina Dimšić, vježbenica na mjestu kustosa i Dolores Miličić, vježbenica na mjestu dokumentarista. U muzeju su shvatile da za jedan ovakav projekt trebaju mlade snage, pa su istraživanje i „lov“ na postav izložbe povjerili upravo njima, a one su, kako kažu, otkrile cijelu mrežu kolekcionara, iako je većina predmeta stigla iz kolekcije Igora Rečeka.

U sklopu projekta sredinom rujna organiziran je i 1. Festival brada, a posebno će se obilježiti i Movember – mjesec studeni, tijekom kojeg se puštaju brkovi u svrhu podizanja svijesti u prevenciji raka prostate.



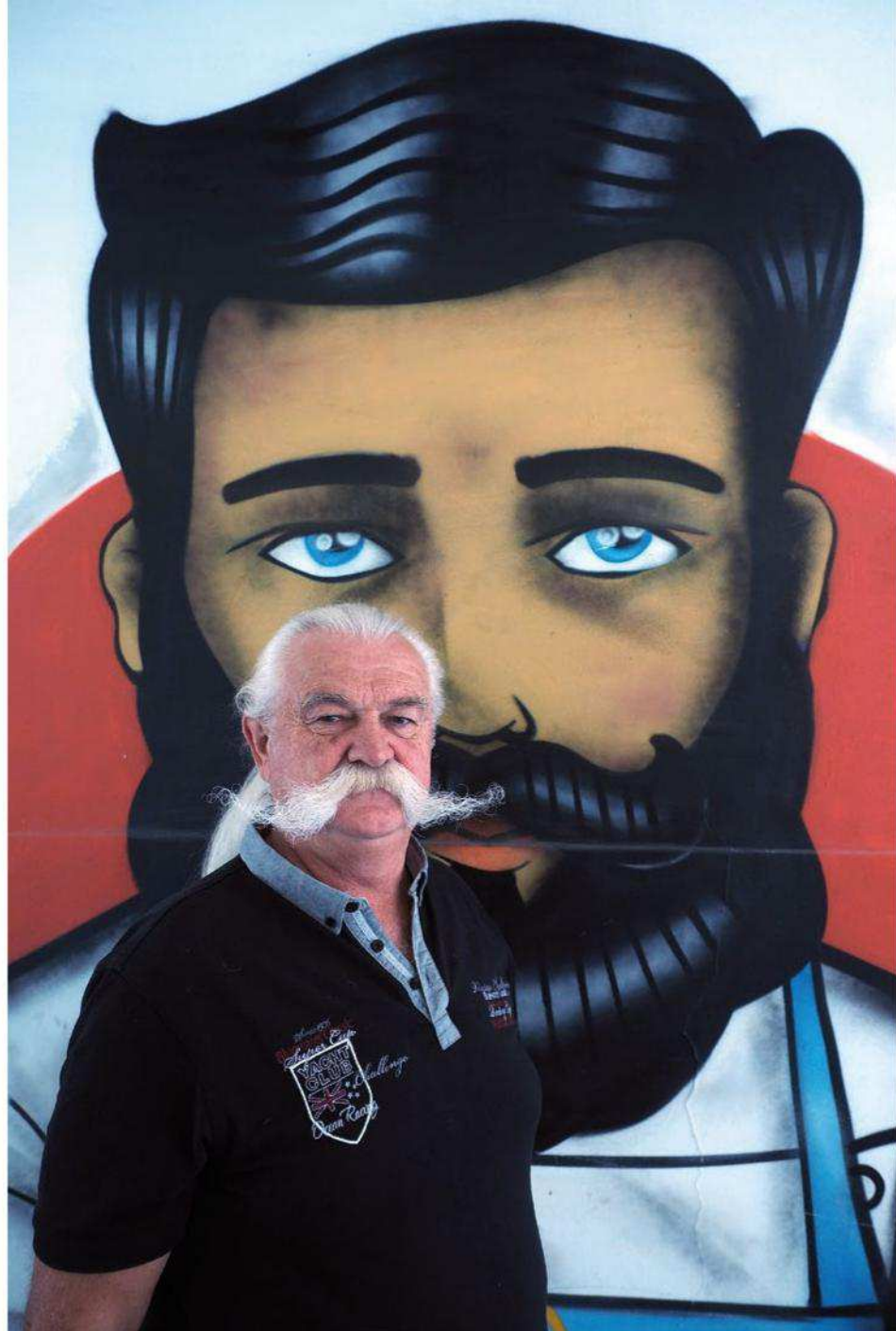
puštanja krvi, ali svakako ima namjeru od uređene osobe dobiti i odmornu, opuštenu i osvježenu osobu.

– Zanimljivo mi je vidjeti reakcije muškaraca koji po prvi put dožive brijanje kod brice. Reakcije su gotovo bez iznimke divne, dobrim dijelom i zato jer tu mogu popiti i rakiju, opustiti se, popričati o stvarima koje ne mogu kroz dan podijeliti. To je neka više muška priča, gdje je svatko ono što je, govori se o onome što je njima interesantno, stječu se prijateljstva i poznanstva, a ponekad se sklapaju i poslovi – ističe Stanzl.

ALI ZA POSAO KOJIM SE BAVI ekipa brijača iz The Barbersa, potrebno je ipak malo više od pukog trenda koji im možda i dovodi kojeg klijenta više u salone. Naime, riječ je starom zanatu koji ima svoje tajne koje se mogu naučiti samo praksom. Možda britve danas jesu nove, mašinske jesu kvalitetnije, razni preparati su proizvodi današnjice, ali tehnika i temelj su isti oni koje su zanatlije brusile generacijama. Amerikanci jako dobro njeguju zanat brijača, pogotovo crnačka kultura, njima su brijačnice istinska mjesta okupljanja i druženja. Engleska također dosta njeguje taj zanat, a i Talijani imaju i te kako dobro razvijenu tu kulturu muškog uređivanja. No, u ostatku Europe brijačnice nisu toliko razvijene i česte, pa tako i kod nas.


Stanzl kaže da zanat baš i nije bilo tako lako naučiti...

– Savjet mladim ljudima koji se žele uhvatiti ovoga posla je da slušaju stare majstore. Oni su to znanje dugo skupljali. Ja sam svoja znanja dobio i u školi i na praksi, i od prvog šefa, i od usavršavanja po Londonu i Bologni. Makar, neki naši stari brijači nisu imali živaca za moje podučavanje, valjda i zato što se znalo dogoditi da tjednima nisam vidio nikoga da uopće dolazi na brijanje... Milenijska generacija ima problem što misli da sve zna, smatra da joj je dovoljno ako je nešto probala dvaput ili vidjela na YouTubeu. A nisu radili od početaka, od temelja istesali sve kako treba. Mlade vrijeda što im gazde možda pušu za vratom, možda ih znaju i uvrijediti, ali nisu stari majstori teroristi, to su ljudi od kojih se može naučiti i to upravo onako kako treba – od početka – ističe ovaj mladi brijač i dodaje da su upravo ta znanja, koja su iz raznih izvora pohvatali „brice“ iz The Barbersa, ono što sad spremno izmjenjuju, pa i rado prenose klijentima. Jer to je jedini način da se na ovim prostorima očuva tradicija, ali i obrazuje svakoga tko želi početi nositi bradu i brkove.



„Kod nas se još mučimo s percepcijom njegovane brade, a kamoli ako osoba ima još i tetovažu ili piercing, koliko god oni kvalitetni i uredni bili. Mi smo još uvijek sredina koja na neke normalne stvari gleda kao na nešto čudno. Zato mi je drago da našim poslom možemo to polako mijenjati”

I upravo ta briga za sebe, po mišljenju brijača, ali i sve većeg broja nositelja brkova i brada, nešto je što se može raspoznati na prvi pogled – po urednosti i njegovanosti facijalnog pokrova. Ali, kako kaže Stanzl, naše se društvo na to još mora priviknuti...

– Danas možeš imati dugu bradu, ali ona mora biti uredna. Činjenica je da će te netko, ako imaš neurednu bradu, pa makar ona bila kratka, drukčije gledati. Kod nas se još mučimo s percepcijom njegovane brade, a kamoli ako osoba ima još i tetovažu ili piercing, koliko god oni kvalitetni i uredni bili. U svijetu, na primjer u Berlinu, nikoga nije briga za tvoj vanjski izgled, dok god si uredan i dobro radiš svoj posao. Mi smo ipak još uvijek sredina koja na neke normalne stvari gleda kao na nešto čudno. Zato mi je drago da našim poslom možemo to polako mijenjati... – kaže Stanzl. 



Novi Svarog za novu eru

U ZAGREBAČKOJ JE LAUBI, PRED MNOŠTVOM
UZVANIKA, BADEL 1862 PREDSTAVIO
NOVO LICE VOTKE **SVAROG**

BOGAT I JEDINSTVEN PORTFELJ

proizvoda vrhunske kvalitete i dugovječnih brendova tvrtke Badel 1862 od sada uključuje i novo lice Svaroga koje je upotpunjeno osvježanim izgledom i poboljšanim okusom. Velikom broju poslovnih partnera, suradnika i osoba iz javnog života, voditeljice Iva Jerković i Vanja Halilović predstavile su *next level* Svaroga kroz zanimljiv program u prigodno uređenom prostoru Laube. Magična priča o staroslavenskom bogu sunca Svarogu pretočena u redizajniranu bocu, predstavljena je ekskluzivno i po prvi put na klupskom programu ovog Badelovog eventa.

Vrhunac večeri bilo je svečano otkrivanje nove boce – uzvanici su imali jedinstvenu priliku među prvima vidjeti novu, modernu i klupski atraktivnu bocu Svarog, ali i isprobati poboljšani okus. Svarog je trostruko destilirana votka koja je rađena od vrhunskih sastojaka i s izvorski čistom hrvatskom vodom najboljim metodama filtracije.

– Premium votka Svarog već je četiri godine na tržištu i željeli smo je novim dizajnom još više uklopiti u klupsku ponudu. Osim novog izgleda, poboljšana je i kvaliteta proizvoda te postignut još bolji balans žestine i lakoće okusa. Sigurni smo da ćemo ovim potezom osvojiti novi dio tržišta i drago nam je da imamo u širokoj ponudi i ovakav premium proizvod iza kojeg stoji odlična priča gdje smo povezali staroslavensku legendu s poznatim pićem i stvorili vrhunski hrvatski proizvod čija kvaliteta je prepoznata i izvan naših granica – izjavila je direktorica marketinga Badela 1862 Kristina Bocak Gojun.

Atraktivni voditeljski duo, Iva i Vanja, ispunio je večer raznovrsnim zanimljivostima, a party su uljepšale i plesačice na svili, kolutu, Bailando plesna skupina, performer s vatrom, saksofonist i DJ-i koji su zabavljali goste najvećim klupskim hitovima do kasno u noć. Na zabavi su uživali i Maja Šuput, Ecija Ivušić, Frane Barbieri, Maro Srezović, Marko Vrdoljak, Damir Hoyka, Mario Kovačević i mnogi drugi.



Ecija
Ivušić



Vanja Halilović, Kristina Bocak Gojun (direktorica marketinga Badela 1862) i Iva Jerković





Veliko televizijsko trojstvo

Jeremy Clarkson, Richard Hammond i James May junaci su suvremene televizije koji su svojim talentom uspjeli dosadnjikavu automobilsku emisiju pretvoriti u nešto što nikada ne nudi ništa osim čiste zabave. Nakon Top Geara, stiže novi projekt – zove se **The Grand Tour** i sasvim će sigurno biti spektakularan

PIŠE DOMAGOJ KUNA

Top Gear iznenada neće biti emitiran sljedeće nedjelje! Tako, sasvim sigurno, izgleda smak svijeta. Ali svijet, srećom, nije završio svoje postojanje tada, u listopadu 2015., nakon što je diljem planeta eksplodirala vijest o prestanku prikazivanja Top Geara usred sezone. Naš plavi planet nije poljubio veliki komet, Sunce nije ispalilo čudovišnu baklju koja je spalila sve na svome putu, niti su se Severina i Rozga ujedinile u silikonskog voltrona s misijom da obrane svijet od dobrog ukusa. BBC je odlučio da ne želi nastaviti surađivati s dotadašnjim voditeljima svoje svjetski popularne automobilske emisije i to je bilo sve. Zapravo, svijet je završio, ali samo onome činovniku BBC-a koji je odlučio trojici svojih voditelja reći – „Možemo li ostati prijatelji?”

Sve velike stvari dolaze u trojkama. Braća Marx, Otac, Sin i Duh Sveti, Emerson Lake & Palmer, Tri prašćića, tri želje zlatne ribice, Tri amigosa, Tri tenora, Nirvana, Gospodar prstenova i naravno, najveći od svih, najveća trojka ikada – Clarkson, Hammond i May. I vjerojatno je da za ovu posljednju trojicu nikada niste čuli. Vidjeli ih, negdje, svakako jeste.

Petnaestak godina vodili su najgledaniju neskriptiranu emisiju na svijetu, uzdigli je iz čistilišta BBC-jevih otkazanih projekata, othranili, njegovali i doveli do razine dovoljno dobre da je za HRT odabere i sam Đelo Hadžiselimović. Zatim su, po tko zna koji put u životu, dobili otkaz...

Top Gear je emisija o automobilima, ali sasvim posebna vrsta emisije o automobilima, vrsta koju svi gledaju – i zaljubljenici u automobile i oni koji su se samo slučajno zatekli pred televizorom. Baš kao kad naletite na „Vatrinu” pjesmu na radiju, poslušate je cijelu iako se obično na spomen „Vatre” poželite polititi benzinom, a ne pritisnuti tipku „play”.

Jeremy Clarkson, Richard Hammond i James May junaci su suvremene televizije koji su svojim talentom uspjeli dosadnjikavu automobilsku emisiju pretvoriti u nešto što uvijek govori o automobilima, ali nikada ne nudi ništa osim čiste i pristupačne zabave. Njihov stil objašnjavanja najkompliciranijih pojmova vezanih uz automobile toliko je dobar da bi i saborski zastupnik s osrednje prepisanom diplomom mogao razumjeti svaku sekundu te jednosatne televizijske poslastice.

James May, Jeremy Clarkson i Richard Hammond vraćaju se sredinom studenoga na TV ekrane



Tako su, na primjer, objasnili utjecaj povećanja mase auta na njegovo ponašanje u vožnji tako što su izbetonirali pod Mercedesove S-klase, napunili ga antiknim namještajem i zatim pokušali voziti takav automobil. Način potrošnje goriva današnjih automobila objasnili su organiziranjem utrke preko Velike Britanije, a najudobniji način putovanja gradom otkrili su organizirajući utrku između automobila, glisera, vlaka i bicikla i u svemu tome još i pokušali ne poginuti. Jednostavno!

Upravo taj svježi pristup dosadnoj temi klasičnog testa automobila, začinjeno urnebesno uvredljivim komentarima Clarksona, iznimno zanimljivim dosadnim tehničkim znanjem Maya i glupavim znanstvenim objašnjenjima Hammonda, donio je popularnost izvan svakog očekivanja. Dovoljno pametni da znaju kako nikoga ne zanima mjesto za koljena na stražnjem sjedalu grad-

The Grand Tour s prikazivanjem počinje 18. studenog, svaki tjedan, dvanaest tjedana, na Amazon Primeu...

skog autića ili točan broj kubičnih centimetara prtljažnika neke petometarske dizelske limuzine, odlučili su pokazati ljudima baš sve za što su automobili sposobni, kako iskoristiti svoj ili bilo koji drugi automobil na što bolji način. Učinili su to uz puno buke, dima i osmijeha na licu. Gotovo preko noći, svijet je poludio za njima. Top Gear je postao mjerilo svega.

I nakon rada na fenomenu Top Geara, našli su si novo čedo za othraniti. Novi projekt zove se The Grand Tour i sasvim će sigurno biti spektakularan. Ako pokušate guglati nasljednika Đele Hadžiselimovića, kao odgovor dobit ćete baš ništa. Neke su

stvari nezamjenjive. Upravo je tako završio njihov Top Gear. Nakon odlaska velike trojice, pretvorio se u veliko ništa. Blijede kopije pothvata legendarnog trojca pokušali su izvesti novi voditelji, nova vojska vođitelja, ali privlačnosti nije bilo. Publika je iz tjedna u tjedan nestajala u milijunima, pa su na kraju valjda ostali samo oni slučajni, oni koji ne traže novu stanicu ni kad počne svirati „Vatra”. Milijunski ostatak publike strpljivo čeka The Grand Tour – duhovnog nasljednika Clarksonovog Top Geara.

Ime novog projekta nedvosmisleno je. Ono što su najbolje radili na prošlom radnom mjestu – vozili superautomobile pre-



STIŽE DRIVE TRIBE

Automobilski trojac izgleda ne može pogriješiti. Usporedno s projektom The Grand Tour, pokrenuli su i online automobilsku zajednicu pod nazivom **Drive Tribe**. Uz njih, na projektu rade i nekadašnji producent Top Geara, a sad producent The Grand Toura, Andy Wilman, biznismen Ernesto Schmitt, a nedavno se uključio i veliki 21st Century Fox s investicijom od šest i pol milijuna dolara. Ideja projekta je okupiti vođe „plemena” automobilske entuzijasta gdje bi svaka niša bila zastupljena. Na raspisani natječaj za vođe plemena sa svojim se vizijama automobilske kulture prijavilo nekoliko tisuća blogera iz cijeloga svijeta.

Neki su, čak i u našim krajevima, već dobili svoje potvrde da su izabrani za „poglavice” svoga plemena, ali cijeli je projekt još uvijek previše obavijen tajnom da bi se moglo nešto više o njemu reći. Ipak, ono što se sigurno zna jest da će jedni od poglavica biti upravo Clarkson, Hammond i May i da cijeli projekt uskoro kreće.

Clarkson je ošamario pomoćnika koji mu nije donio željenu večeru – to je bio razlog za otkaz na BBC-u i odlazak iz Top Geara

krasnim cestama – radit će i na novom, samo još više i još glasnije. U njihovoj se eri automobilske emisije televizijska kamera počela koristiti na načine na koje se kamera do tada još nije koristila, iznova postavljajući nove standarde fotografije i montaže. The Grand Tour postaviti će ljestvicu puno više. Pod okriljem Amazona, nove se emisije snimaju u 4K tehnologiji, a osim granica kvalitete slike, prerasle su i prijašnje geografske granice. Izišle su iz granica Velike Britanije i postale međunarodne, sa studijem koji se nalazi pod velikim šatorom i koji prati trojac na njihovim putovanjima.

Osim šatora, ekipu prate i odvjetnici. Kako ne bi riskirali tužbe BBC-ja, moraju pažljivo birati riječi i predmete koje će koristiti u svojoj novoj emisiji. Sve zaštitne znakove emisije koju su ostavili iz sebe na BBC-ju moraju izbjegavati, pa se tako Vijesti više ne smiju tako zvati, ljestvica s rukom ispisanim vremenima krugova testiranih automobila ne smije biti rukom ispisana. Ono što ipak smiju napraviti je, prema riječima producenta Andyja Wilmana – „svaki tjedan nešto novo i retardirano”. Orangutan (Clarkson), Kapetan Spori (May) i Hrčak (Hammond), kako si međusobno tepaju, sigurno će to i napraviti. Ipak su oni ti koji su se vozili kabrioletom kroz safari park, pokušali prijeći Le Mans amfibijskim vozilom napravljenim u šupi i, naravno, potonuli, ili s natpisima koji promiču mušku ljubav pokušali proći američkim južnim državama. Naravno da su ih skoro kamenovali zbog toga zadnjeg.

Top Gear postojao je davno prije Clarksona, Maya i Hammonda, a vjerojatno će postojati i još neko vrijeme nakon. No, toga se nitko ne sjeća i nitko ne mari. The Grand Tour s prikazivanjem počinje 18. studenog, svaki tjedan, dvanaest tjedana, na Amazon Primeu. Hoće li biti dobro? Hoće li ljudi koje automobili ne zanimaju nastaviti gledati veliko trojstvo automobilističkog novinarstva? Srećom, povijest se ponavlja. 🚗



CLARKSONOV SMISAO ZA UVREDLJIVO

Jeremy Clarkson talentirani je britanski novinar koji je svojim smislom za uvredljivo osvojio cijeli svijet. Iako bi novinar u Hrvatskoj za takvu vrstu humora morao nadživjeti Metuzalema kako bi otplatio sve sudske troškove i političarske „duševne boli”, u normalnom svijetu takav humor prolazi većinom onako kako bi humor trebao prolaziti – sa smiješkom.

Nazvati premijera ili gradonačelnika idiotom sasvim je normalno Clarksonu i čak nezamjetljivo u usporedbi s nekim od ostalih Clarksonovih izjava i pothvata. Ovo su neki od najboljih:

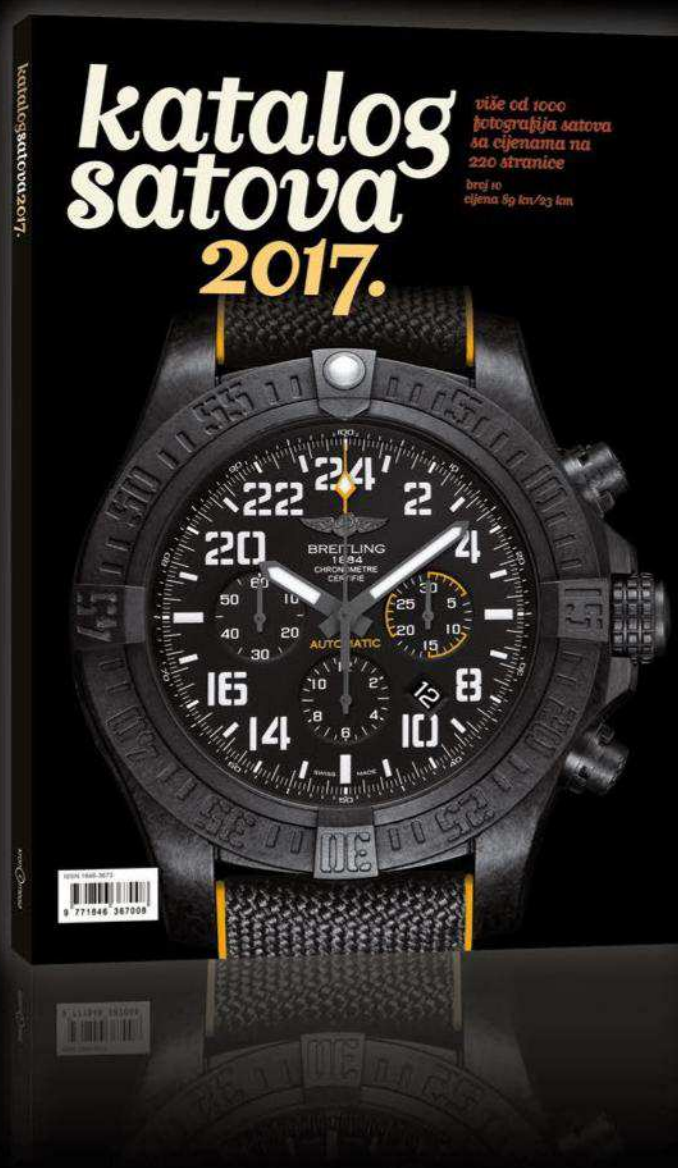
- Kolegu Richarda Hammonda upitao je, nakon što je Hammond s teškim ozljedama glave preživio nesreću trkaćeg auta pri brzini od 362 km/h, je li postao mentalni bolesnik.
- Nakon što je BMW proizveo Novi Mini, rekao je kako tvornički ugrađena satelitska navigacija uvijek pokazuje samo na Poljsku.
- Rumunjsku je nazvao zemljom u kojoj žive Borati.
- Cijela je ekipa Top Geara jedva izvukla živu glavu i morali su pobjeći iz zemlje pred ljutitim narodom nakon što je Clarkson „slučajno” Argentinom vozio Porsche 928 s britanskim registarskim pločicama na kojima je pisalo „H982 FKL”. Argentina

je 1982. godine povela rat protiv Velike Britanije za Falklandsko otočje i taj rat, uz velike žrtve i poniženje, izgubila.

- Za Renault Espace je rekao kako je to vjerojatno najbolji monovolumen na tržištu, ali da bi to bilo jednako kao da kaže da je sifilis vjerojatno najbolja od spolno prenosivih bolesti.
- Izjavio je da bi Suzuki Wagon R valjalo izbjegavati u jednakoj mjeri kao i seks bez zaštite s etiopskim transvestitom.
- „Jedina osoba koja je dobro izgledala u kabrioletu s četiri sjedala, bio je Hitler.”
- Ošamario je pomoćnika koji mu nije donio željenu večeru – bio je to ujedno i razlog za otkaz na BBC-u i odlazak iz Top Geara.



Novi broj hrvatskog izdanja Kataloga satova!



kronmedia

Kronomedia d.o.o.

tel.: +385 21 315440, mob.: +385 98 9832577

pretplata@kronomedia.hr



PLAYBOY INTERVJU

Kevin Hart

Život mu je sjajan poput zlatnog mikrofona kojega koristi na pozornici. Karijera mu je eksplodirala – od prošlog siječnja pojavio se u šest filmova, najnoviji je „What Now?” o njegovoj svjetskoj komičarskoj turneji kojom je oborio sve rekorde...

Kevin Hart bi mogao postati najveći stand-up komičar u povijesti. Njegovi filmovi, uključujući „Ride Along”, „Get Hard” i „Tajna služba”, u svjetskim su kinima zaradili više od milijardu dolara, a ipak i dalje radi kao da je neki nepoznati početnik. Od prošlog siječnja Hart se pojavio u šest filmova, najnoviji je „What Now?” o njegovoj svjetskoj komičarskoj turneji kojom je oborio sve rekorde. Očekuje se da će i taj film u kojemu su pomiješane snimke sa stand-up naslova i fiksijska priča u stilu Jamesa Bonda, opustošiti kino blagajne. Hart producira i TV emisije, ima mrežu koja nudi emisije na zahtjev, ulaže u tehnologiju... Drugim riječima, život mu je sjajan poput zlatnog mikrofona kojega koristi na pozornici. Nije ni čudo što sam sebe zove „komičarskom rock zvijezdom”.

Rođen je 6. srpnja 1979. u Philadelphiji, kao mlađi od dvojice braće. Odgojila ga je majka

Nancy Hart, jer mu je otac bio alkoholičar i narkoman koji je vrijeme provodio u zatvorima. Kevina je smisao za humor spašavao mnogo prije nego je njime počeo zarađivati. U trgovini obućom u kojoj je svojedobno radio, njegove šale su ga učinile prodavačkom zvijezdom. Unatoč svim preprekama, odmah nakon srednje škole, nastupima po klubovima počeo je sebi probijati put kojim su već prošli Chris Tucker ili Eddie Murphy.

Dugo se žestoko borio – njegove TV serije su propadale, a Saturday Night Live ga je odbio. Raspao mu se i brak. Međutim, svu tu nesreću, pa i majčinu smrt od raka 2007., pretvorio je u zlato. Njegova turneja „Laugh at My Pain” („Smijem se svojoj mucu”) i istoimeni dokumentarac koji je slijedio, postali su mu prvi pravi hit.

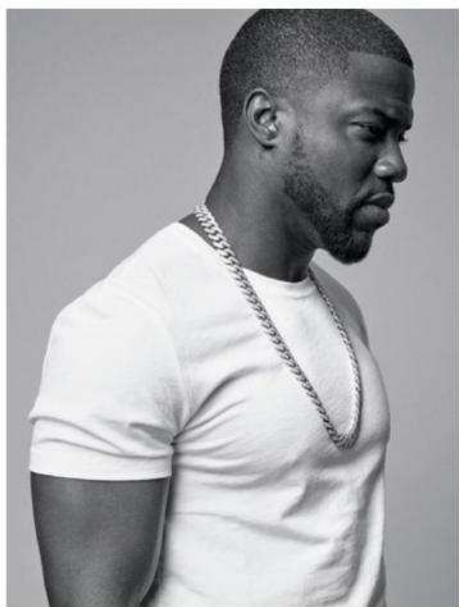
Posljednjih pet godina izgledale su poput vožnje raketom: vodio je MTV Music Video Awards, pojavio se kao gostujuća

zvijezda u „Modernoj obitelji”, producent je i glavni glumac u seriji „Real Husbands of Hollywood”, a snimio je i cijelu hrpu filmova koji su gotovo svi postali hitovi. Iz prvog braka ima dvoje djece, a ove godine vjenčao se s manekenkom Enikom Parrish.

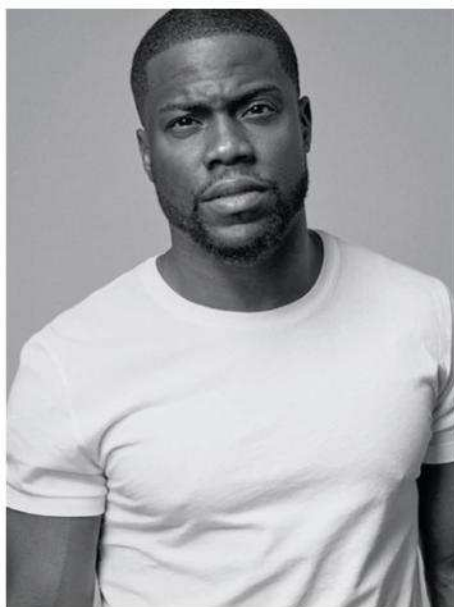
Playboyev suradnik **David Hochman** proveo je nekoliko dana s Hartom. Nakon druženja zaključio je: „Kevin uvijek zna što želi. To nisu Oscari, a isto tako ni novac i slava. Kevin Hart želi biti Džingis kan komedije”.

PLAYBOY: Vaš novi dokumentarac prati vas na najvećoj komičarskoj turneji svih vremena: 156 nastupa u 112 gradova u 13 zemalja i na pet kontinenata. To je mnogo sigurnosnih provjera na aerodromima?

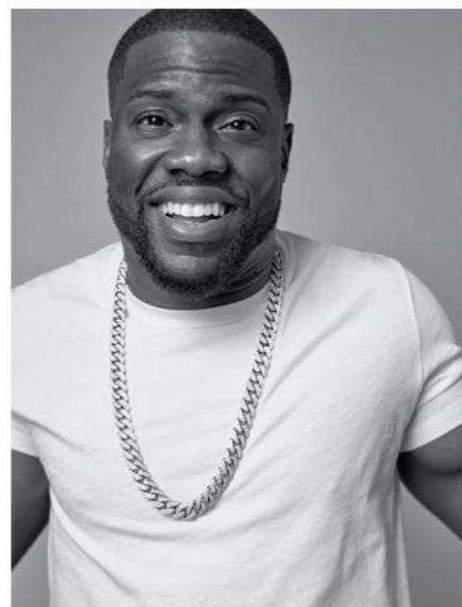
HART: Čovjek se navikne. Dobra stvar kad letite privatnim avionom je što ipak uspijete izbjeći mnogo gnjavaže. Međutim,



Kalifornija, Cape Town, Durban, Katar, Dubai, Singapur – ljudi su svugdje divni, i reagiraju na isti način. Kad je nešto smiješno, posvuda je smiješno!



Da budem iskren, ne zanimaju me art filmovi koje će gledati grupa intelektualaca i govoriti kako je divan. Više me zanima uspjeh na blagajnama



Kad vidite što su napravili ljudi poput Zuckerberga, to je sjajno. Nisam ga upoznao, ali ne mogu dočekati. Vjerojatno ću imati pet tisuća pitanja za njega



cilj turneje nije bilo obaranje povijesnih rekorda, nego premašiti ono što ljudi obično očekuju od komičara. Kad ste u stanju nastupati na toliko različitih mjesta, rasprodavati nastupe, ponekad i na stadionima, onda to ruši predodžbu o tome da ste samo tamo neki momak koji priča viceve. Pokazujete globalnu važnost smijeha.

PLAYBOY: Koliko se vaš materijal razlikuje na nastupima u Singapuru od onoga u Brooklynu ili Cape Townu?

HART: Nigdje ništa ne mijenjam. Ništa. U tome je sva ljepota. Da biste postali univerzalni komičar, u pravom smislu riječi „univerzum“, morate ponuditi komediju koja je privlačna svima. Postavili smo mnogo rekorda. Prodali smo 100 tisuća ulaznica samo u New Yorku, s tri rasprodana nastupa u Madison Square Gardenu i još dva u centru Barclays u Brooklynu. To je potpuna ludnica, ali ne samo u Americi. Moji međunarodni nastupi rasprodaju se u tri dana, uz potpuno isti materijal i istu količinu smijeha. Kalifornija, Cape Town, Durban, Katar, Dubai, Singapur – ljudi su divni i reagiraju na isti način. Kad je nešto smiješno, svuda je smiješno.

PLAYBOY: Koja vam je bila najteža publika?

HART: Najviše sam se plašio Abu Dabija, prije nego sam tamo otišao. Najveći problem mi je bio što nisam htio nikoga uvrijediti. Ponekad se očesešte o tuđu kulturu na krivi način, zbog seksualnih aluzija sam se pitao koliko daleko mogu ići. Međutim, kad sam razgovarao s ljudima rekli su mi – „Kevin, ovo su tvoji obožavatelji, žele te ovdje“. Nisam htio imati problema s kraljevskom obitelji i onda ne moći napustiti zemlju. Ali onda sam stigao tamo i sve je bilo potpuno suprotno. Cijela publika je bila u arapskim nošnjama od glave do pete, i urlali su od smijeha. To me razvalilo. Sranja kojima se smiju u Abu Dhabiju su ista ona sranja kojima se smiju u Australiji i u Philadelphiji.

PLAYBOY: Rasprodali ste stadion Lincoln Financial Field, na kojem igra NFL momčad Philadelphia Eaglesa. Sigurno je potpuna ludnica izvoditi stand-up za više od 50 tisuća ljudi u svom rodnom gradu...

HART: Uf, to je bilo potpuno divlje. Prvi put se dogodilo da je neki komičar rasprodao nogometni stadion. Znali smo da će posjet biti ogroman, pa smo sve pretvorili u golemu produkciju. Snimale su me 84 kamere, iza mene je bio divovski video zid na kojem se vrtilo i ono o čemu sam govorio. Ja se šalim o svojoj kući, a iza mene pokazuju kako je uređena.

Htio sam svoj stand-up nastup pretvoriti u nešto s filmskom dinamikom, što

nikad dosad nije napravljeno. A onda su stvari eksplodirale. Međutim, morali smo to napraviti, moralo je biti veliko. Koštalo me više od 13 milijuna dolara, i sve sam sam platio. Osobno sam financirao film, a Universal ga je distribuirao kao partner.

Znam koliko vrijedim. Kad barataš tuđim novcem, ne možeš ga kontrolirati. Ali ako investiraš sam, onda sve vodiš i ubereš cijelu nagradu.

PLAYBOY: Neki predviđaju da će ovo biti najprofitabilniji stand-up film svih vremena...

HART: Takav je plan. Eddie Murphy još uvijek drži record s „Raw“, koji je zaradio 50 milijuna dolara. Moj posljednji takav dokumentarac „Let Me Explain“ zaradio je 32 milijuna, ali u mnogo manjem broju dvorana. Ovaj se prikazuje svuda, i sve ukazuje da će biti ogroman hit.

Jay Z je kralj! Iskreno, ponašam se kao spužva kad sam s njim. Samo sjednete i skupljate informacije o tome kako on radi stvari koje radi

PLAYBOY: Međutim, je li to što je veće, nužno i smiješnije?

HART: Ja rastem s brojem svojih obožavatelja. Rastem i mijenjam se. Ovaj film pokazuje moj razvoj ne samo kao komičara, nego i kao čovjeka. Gledaju me kako prolazim kroz razne stvar, brak, razvod, posljedice razvoda, kako mi djeca odrastaju i kako se ja mijenjam njihovim odrastanjem.

PLAYBOY: Kako sad gledate na neke svoje starije nastupe?

HART: Ponekad je čudno. Nedavno sam gledao „Grown Little Man“, i vidi se koliko sam nervozan, dovoljno je gledati kako diram mikrofona. Nisam opušten kao sada. Osim toga, stalno žurim kao da me netko natjera mačetom.

U mojim starim nastupima vidim momka prepunog strahova. Staneš na pozornicu, pogledaš publiku i pomisliš „ne želim ih izgubiti“. Sad se osjećam mnogo više kao da vodim stvari. Rastem i napredujem i želim nastaviti popravljati svoj nastup.

PLAYBOY: I filmska karijera vam ide dobro. Samo u prošloj godini snimili ste „What Now?“, „Ride Along 2“, „Tajnu službu“ i

„Tajni život ljubimaca“. Chris Rock šalio se na Oscarima da ne može sebi priuštiti da mu otmete još jednu ulogu... Što kažete na primjedbe da afroamerički glumci ne dobijaju u Hollywoodu iste prilike kao bijeli glumci.

HART: Prije svega, Chris je moj veliki prijatelj, i to mu je bio odličan štos. A evo što mislim o rasnom problemu: kad ljudi govore o tome da u filmovima nema dovoljno obojenih glumaca i glumica, neću sjediti sa strane i praviti se kao da to nije istina. No, u isto vrijeme, kad na neki problem privučete mnogo pažnje, on postaje još veći. Možete biti koristan tako što ćete pokušati smisliti rješenje i učiniti da popravi položaj ljudi različitih rasa, oblika i veličina kako bi imali više opcija. Ako ne pomažeš da se stvari riješe, samo postaješ dio problema.

Osobno se bavim stvarima za koje ljudi koji upozoravaju na neravnopravnost crnaca govore da nam nisu dostupne. Jedna od njih je zarada izvan SAD-a. Postoji ta teorija da obojeni glumci ne mogu imati velike hitove izvan Amerike, ali prva dva nastavka „Ride Along“ su na stranim tržištima zaradili 278 milijuna dolara, a dva glavna lika su dva Afroamerikanca! O tome se nedovoljno govori, jer se mnogo ljudi koncentrira na ono što se ne događa u našem poslu. Ne mogu se držati samo negativnih stvari.

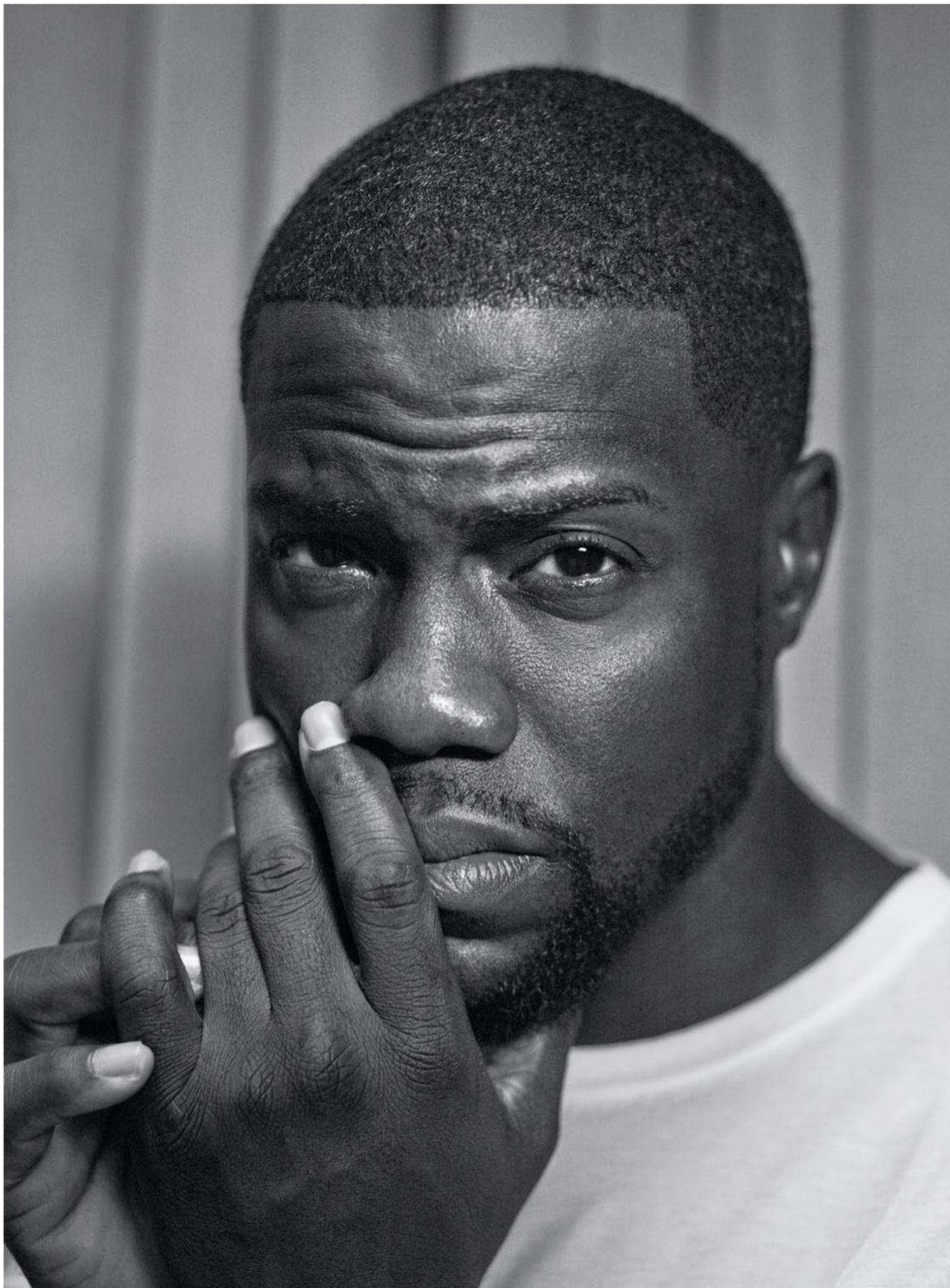
PLAYBOY: Uvijek imate neku veliku zvijezdu kao partnera, bio to Ice Cube, The Rock ili Will Ferrell. Zašto ne snimate filmove u kojem biste bili glavni? Kad ćemo dobiti vašeg „Policajca s Beverly Hillsa“?

HART: Idem polako. Nije baš da možeš ušetati u studio i reći „Spreman sam da mi date 100 milijuna dolara za film“. Svi moji filmovi su bili na prvom mjestu po zaradi, samo jedan je došao do broja 2. Snimao sam i serijale, a i nije baš da nemam „svojih“ filmova. Svaki moj stand-up dokumentarac je samo moj. Međutim, ima razloga da recimo snimim „Tajnu službu“ s Rockom. Da biste postali međunarodna zvijezda, morate se udružiti s nekim tko vam u tome može pomoći. Rock jest taj čovjek.

PLAYBOY: Hoćete li ikad snimiti dramu?

HART: Radi se na tome, snimat ću „The Untouchables“ s Bryanom Cranstonom. To je *remake* francuskog filma „Nedodirljivi“. Planiram ih još, ali polako ulazim u te vode. Da budem iskren, ne zanimaju me art filmovi koje će gledati grupa intelektualaca i govoriti kako je divan. Više me zanima uspjeh na blagajnama.

Naravno, kad postignem svoje ciljeve i više mi to ne bude zabavno, riskirat ću s ozbiljnijim stvarima za koje mi mnogi danas



Ne bih rekao da je to zavist, ali divim se onome što je Eddie Murphy uspio napraviti. Dobro se poznajemo i mislim da je vrlo sretan. Baš nedavno je dobio bebu, a već ima cijelu gomilu djece



govore da ih ne mogu raditi jer me gledaju samo kao crnog komičara.

PLAYBOY: Imate 20 milijuna fanova na Facebooku, 30 milijuna ljudi vas prati na Twitteru i 40 milijuna na Instagramu i Snapchatu. Plaši li vas to?

HART: Šalite se? Mogućnost da testiraš svoj materijal i dobiješ trenutačno reakciju od populacije velike kao stanovništvo neke velike države je upravo bogomdana. Ako želim testirati neki štos, ponudim ga fanovima i u pet sekundi vidim koliko je uspješan. To sasvim mijenja komediju. Osim toga, kad skupite 100 000 ili pola milijuna fanova možete reći – „vidite kako me vole, vrijeme je da investirate u mene”.

Kad vidite što su napravili ljudi poput Marka Zuckerberga, to je sjajno. Nisam ga upoznao, ali ne mogu dočekati. Vjerojatno ću imati pet tisuća pitanja za njega. Obožavam njegovu kreativnost i što je napravio s tom kompanijom. Ako ste danas komičar i ne uskočite u taj tehnološki vlak, zaostat ćete.

Sad imam i emoticone sa svojom slikom. Napravio sam gomilu fotografija s različitim izrazima lica i sad ih možete koristiti umjesto onih žutih smajlića koje ljudi koriste.

Uvijek razmišljam što mogu napraviti novo i zanimljivo.

PLAYBOY: Za nekoga tko voli *gadgets*, neuobičajno ste strogi oko korištenja telefona na vašim nastupima. Jedna žena je čak bila uhićena...

HART: Mnogo je novca uloženo u mene, i ne želim vidjeti kako curi iz ruku jer će netko snimiti video i postaviti ga na YouTube. Osim toga, želim da me ljudi gledaju. Uživajte, narode! Bez obzira koliko volim društvene mreže, one ometaju druge da gledaju show i uživaju u njemu, jer svi se brinu o tome kako će postaviti svoj snimak na Twitter ili Facebook Live.

Ne podnosim to ni u svojoj kući – moja djeca vole sve vrste ekrana, ne sjećam se kad sam ih zadnji put vidio da se igraju na otvorenom... Zato na nastupima ne želim da mislite samo o postovima, želim da obratite pažnju na mene na pozornici.

PLAYBOY: Jeste li uvijek bili ambiciozni?

HART: Ne, kao klinca škola me nije zanimala. No, uvijek sam gurao stvari koje me stvarno zanimaju. Prvo je počelo s video igrama. Onda sam se zakvačio na košarku, trenirao sam kao lud jer sam želio u NBA. Majka mi

je uvijek govorila da mogu raditi što god me zanima, ali da to što radim moram dovesti do kraja. To je pravilo po kojem se u mojoj kući još uvijek živi. Mi ne odustajemo.

PLAYBOY: Otac vam je puno bio po zatvorima; na pozornici ste se šalili kako vam je upao na natjecanje u slovkanju drogiran, vičući – „Moj sin jebeno dobro speluje ove usrane riječi”. Koliko od toga je istina?

HART: Stvari nisu zabavne dok nisu istinite, i ništa u mom djetinjstvu nije bilo smiješnije od odnosa između mojih roditelja.

PLAYBOY: Ali zar je stvarno krao vaš novac da kupi drogu? Gdje je tu komedija?

HART: Da, krao je, i od mene i od drugih. Iskreno, u tome je sva ljepota onoga što sam danas. Uvijek sam imao snage naći nešto pozitivno u negativnim stvarima. Naravno, svaki klinac želi da su mu roditelji u sretnom braku, želite se ujutro probuditi i vidjeti mamu i tatu kako se vole. Ja to nisam imao, pa sam se morao nositi s onim što imam. Moji roditelji se nisu voljeli, a moj otac je bio lud. Kad bi došao s nečim što je kupio, ona bi vikala da je to sigurno ukradeno i da ne želi to u svojoj kući. Meni su se te igračke činile sjajnim, ali ona mi ne bi dala da se s njima

igram dok on ne pokaže račun od kupovine. I ona bi uvijek pobijedila.

PLAYBOY: Je li istina da vam je mama umrla, a da vas nije nikad gledala na nastupu?

HART: Umrla je 2007., pa je vidjela nešto od mog uspjeha, ali nikad nije bila na nastupu, jer je bila velika vjernica. Nije mogla uživati u jeziku kojim se služim. No, mislim da je otišla negdje gdje se stvara pozitivna energija. Kad mi je najteže, imam nekoga tko me gura da se smijem.

PLAYBOY: Nije vam uvijek bilo lako. Netko je jednom na vas bacio pileće krilce?

HART: Da, istina je. Svašta čujete kad tek počinjete, govore vam da to nije za vas, da trebate raditi nešto drugo. Ne samo publika, nego i prijatelji, obitelj... Ali ja se hranim time. Govorili su mi da neću uspjeti, a sad sam tu, seronje. Svuda sam nastupao, u ranim danima to su uglavnom bile kuglane, striptiz barovi, privatne kuće...

PLAYBOY: Odbili su vas i u Saturday Night Live?

HART: Lorne Michaels i ja se danas šalimo o tome. On poznaje komediju, jer je živi. Moraš se diviti čovjeku koji je sebe posvetio najboljoj mogućoj zabavi punih 40 godina. Vjerojatno

sam imao loš dan. To nije bio jedini put da su me odbili, propao sam u svim *sitcomima* u kojima sam se pojavio. Boriš se, ali ideš dalje. To je jedini način. Mislim da su uspjeli oni koji su čuli riječ „ne” i nisu dopustili da na njih utječe, nego su nastavili.

Zapravo mi je drago da sam se toliko borio, jer sad mogu pogledati unatrag i povezati sve loše stvari s onim dobrima koje mi se danas događaju.

PLAYBOY: U kakvim ste odnosima s ocem danas?

HART: Uvidio je greške koje je radio, i shvatio da je povrijedio ljude. Danas je u kasnim šezdesetima i sasvim je čist. Jako je ponosan, ali je došao do točke kad želi ispraviti mnoge greške koje je napravio prema bratu i meni. Moj brat je i dalje ljut na njega, ali ja sam sklon opraštanju i brinem se o njemu. Najveći dar koji mi je dao jest svijest o tome što droga i alkohol mogu napraviti od čovjeka. Sada mogu svima reći „ne drogirajte se, to će vas sjebati”.

Radio sam neke glupe stvari u prošlosti, ali nisam sklon drogi. Volim popiti. Nisam alkoholičar, i u stanju sam se kontrolirati. Očeve greške su mi poput svjetionika, a

majčina stroga pravila su me dovela u red.

PLAYBOY: Tko su bili ljudi koji su vas privukli komediji?

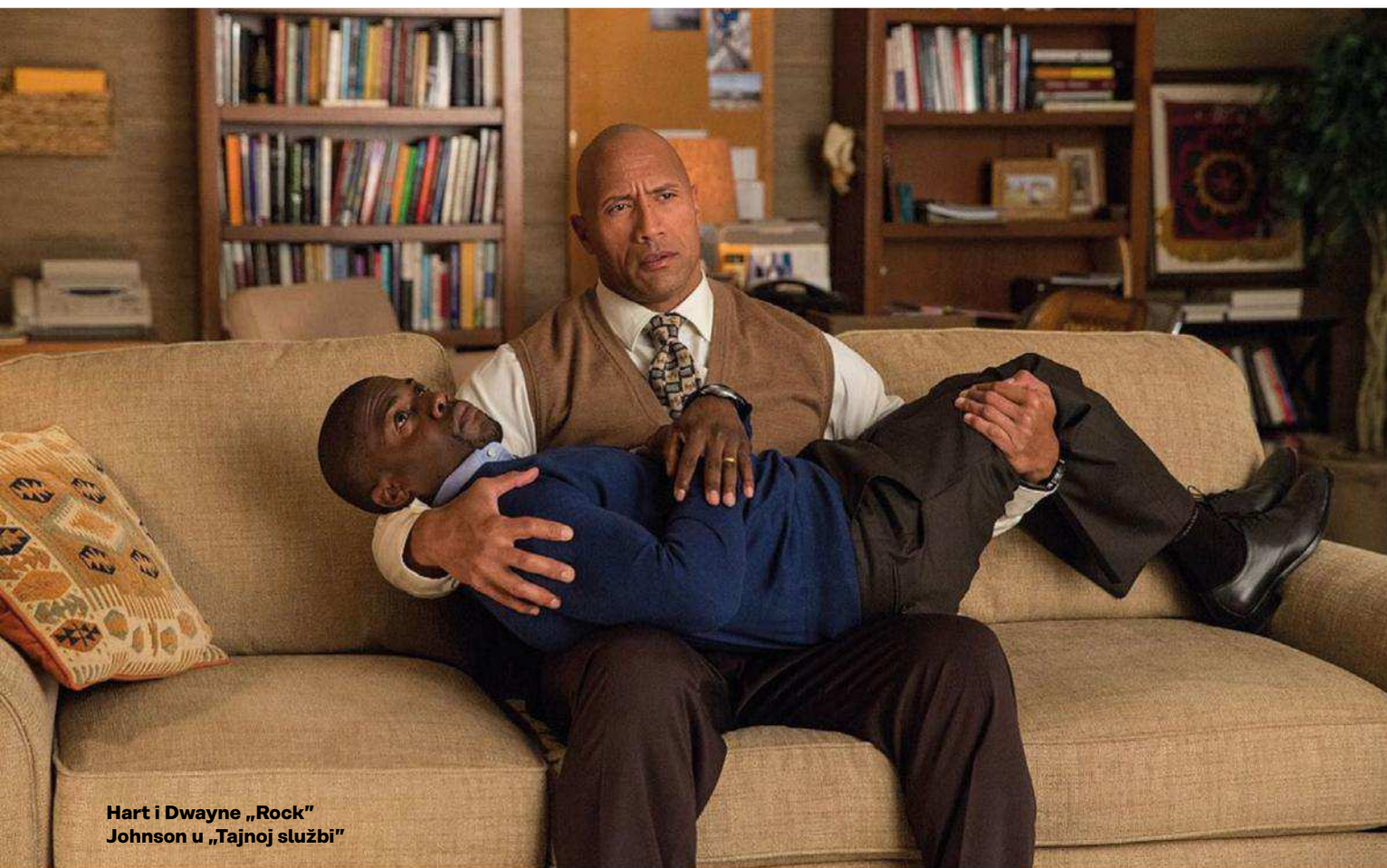
HART: Redd Foxx. Eddie Murphy. Šuljao sam se u dvorane da slušam Richarda Pryora. Potom George Carlin, Sam Kinison, Andrew Dice Clay, Chris Rock, Seinfeld, Martin Lawrence... Bilo je i drugih, naravno.

PLAYBOY: Jeste li namjerno izostavili Billa Cosbyja?

HART: Ne, Cosby je imao veliki utjecaj. On je još komičarska legenda, a njegov utjecaj na mene ostaje ogroman. Ono što je napravio u privatnom životu, naravno, ne podržavam, i treba odgovarati za sve za što ga te žene optužuju. Ali i dalje imam njegovu sliku u kući, on je jedan od mojih komičarskih heroja. Nikad ne znate što se događa iza zatvorenih vrata. Recimo, Prince je živio svoj život kako je želio. Bio je ogroman talent, imao sam ogromnu tremu kad sam ga upoznao.

PLAYBOY: Što je s novom generacijom zabavljača? Koga od njih volite gledati?

HART: U komediji, ako moram na brzinu napraviti top listu, tu je Lil Rel, mislim da je on vrlo zabavan. Potom William „Spank”



**Hart i Dwayne „Rock”
Johnson u „Tajnoj službi”**

Horton, Na'im Lynn, Joey Wells. To su momci koji su već duže vrijeme sa mnom i smatram ih vrlo talentiranim komičarima. Onda Keith Robinson...

Zapravo, postoji cijela hrpa komičara u New Yorku za koje bih volio vidjeti da su dobili priliku. Tu je i David Arnold, za kojeg sam producirao neke stvari, pa Corey Holcomb. To su momci za koje smatram da imaju sjajnu komičarsku perspektivu i poglede na svijet, i mogli bi postati velika imena.

Mnogi od njih bit će predstavljeni na novoj TV mreži koju uskoro pokrećem, zove se Laugh Out Loud (Smijte se na glas). To je nova mreža s emisijama po zahtjevu, stvorena je u partnerstvu s Lionsgateom. Tijekom ljeta smo snimili 52 komičarske posebne emisije.

Želim da se taj kanal pretvori u multikulturalnu platformu za komediju, stand-up komediju, mini serije, internet sadržaje... Želim da postane mjesto na koje će ljudi rado odlaziti.

PLAYBOY: Što vas motivira da toliko radite? Nedavno ste čak potpisali ugovor za reklamiranje tenisa.

HART: Tako je, i to je prvi ugovor za reklamiranje sportske obuće kojeg je ikad potpisao jedan komičar. Zašto bih se zaustavljao? Ugovor s Nikeom je došao iz moje ljubavi prema sportu, i drago mi je što sad imam platformu na kojoj to mogu propagirati. Bio sam prilično izvan forme. Zapravo, mislio

**Obožavam satove,
oni su mi definitivno
slabost. Cartier, Rolex,
Richard Mille, Patek
Philippe, sve ih volim.
To je valjda neka vrsta
ovisnosti**

sam da sam u formi, ali nisam, pa sam odlučio to popraviti. Počeo sam raditi 800 do tisuću trbušnjaka dnevno, na *benchu* dižem oko 120 kilograma. Kad sam u formi, motiviran sam i za druge stvari.

Želim snimati akcijske filmove? Želim biti akcijsko-komičarska zvijezda? To ne mogu biti s obješenom trbušinom. Sad kad

sam sebe sredio, htio sam vidjeti mogu li navesti i druge da to naprave sa sobom. Tako sam počeo trčati pet kilometara, pozivajući ljude preko Instagrama, i počeli su mi se pridruživati. Na tisuće ljudi, dobili smo gomilu ljudi svih oblika, veličina i etničke pripadnosti koji su pokušali izazvati sami sebe taj jedan dan.

Sad čujem priče tipa "Kevin, hvala ti što si me natjerao da ustanem i sredim se", ili "Hej Kevin, ja sam preživio rak". Kad počnete uvidati učinak koji imate na ljude, i vidiš lica oko sebe i slušaš njihove priče, znaš da si napravio nešto dobro. Ogromna mi je satisfakcija što mogu tako motivirati ljude. To je još jedan učinak koji sam postigao u životu.

Svatko od nas ima svoj mali prozor na Zemlji i želiš od njega izvući najviše što možeš.

PLAYBOY: Poželite li ikad otići na godišnji odmor?

HART: Jako sam posvećen obitelji. Radim nekoliko tjedana, a onda se vratim i radimo nešto zabavno. Odlazimo u Orlando, ne zbog Disney Worlda, nego da budemo sami u kući uz roštilj i obiteljske obroke tri puta dnevno. Najbolji party koji mogu zamisliti je onaj na

kojem je moja supruga i moja djeca. Gledamo filmove, radimo tacose, igramo igrice. Djeca me čine nasmijanim. Bez obzira kako nešto loše može izgledati, to što znam da su oni u redu me smiruje.

PLAYBOY: Vjenčali ste se ovog ljeta. Što ste naučili iz prvog braka koji je završio razvodom?

HART: Bile su mi 22 godine. Što se dogodilo, dogodilo se kad se trebalo dogoditi. U novoj vezi sam s razlogom i sretan sam, i ne želim se preispitivati. Ovo što sad imam je ono pravo, umrijet ćemo zajedno.

PLAYBOY: Što vas trenutno zanima? Znamo s Instagrama da volite automobile i satove.

HART: Kupio sam novi Benzov kamionet koji obožavam. Također sam nedavno obnovio Shelbyja. To je prekrasni model Eleanor iz 1966., crni sa srebrnim prugama. Svaki put kad snimam neki veliki film ili imam novi projekt, kupim nešto krupno. Shelby je od prvog „Ride Along”, za „Laugh at My Pain” sam kupio Mercedes SLS AMG. Od „Think Like a Man” sam kupio kuću. Kupujem i satove, oni su mi definitivno slabost. Volim Cartier, Rolex, Richard Mille, Patek Philippe. To je neka vrsta ovisnosti.

PLAYBOY: Ne bojite li se da ćete sve izgubiti, potrošiti sav novac kao MC Hammer?

HART: Ne brinem se uopće, ne može ti se to dogoditi kad radiš prave stvari. Ako potrošiš više nego si zaradio, to je tvoja greška. Ako na nešto baciš 15 milijuna, a imaš 8,5 milijuna, to će te uništiti. Teško je postići da novac ne utječe na to tko sam, ili što pokušavam biti. Ne želim da novac igra prevažnu ulogu u mom životu. Ne želim postati jedan od onih koji nisu u stanju sami zakopčati hlače ili otvoriti vrata. A ljudima se to događa – postanu tako bogati da zaborave biti normalan čovjek.

Moraš ostati blizak s ljudima, izlaziti u javnost, trčati po Central Parku, razgovarati s ljudima, promatrati svijet, biti realističan. Lako se dogodi na nekoj razini uspjeha da odeš u izolaciju, zatvoriš se u svoj dvorac.

PLAYBOY: Što mislite o utrci za Bijelu kuću?

HART: Nisam jako političan, ne zanima me i ne želim se previše miješati. Ali sigurno će mi nedostajati Barack Obama. Sjajan čovjek, kao što je i Michelle Obama sjajna. Činjenica da sam mogao ići na večeru za Božić u Bijelu kuću s prvim crnim predsjednikom SAD-a je jedan od vrhunaca mog života.

PLAYBOY: Što mislite o Donaldu Trumpu?

HART: Nemam nekih problema ni s njim ni s njegovom kampanjom, ali ja sam čovjek naroda. Volim ljude. Volim ideju kad se ljudi zbližavaju. Moj cijeli posao sastoji se u tome da skupim ljude na okup. Otiđite na moj show i vidjet ćete sve rase. Zato nikad ne bih mogao stati iza nekoga tko ima ideje razdvajanja i segregiranja ljudi, ili podjele među ljudima ovisno o tome u što vjeruju. Trudim se razumjeti ljude i prihvatiti ih, ali to je ponekad teško.

PLAYBOY: Provodite mnogo vremena s Jay Z-em...

HART: On je kralj! Iskreno, ponašam se kao spužva kad sam s njim. Samo sjednete i skupljate informacije o tome kako on radi stvari koje radi. To je čovjek koji nikad nije zadovoljen, koji stalno gura naprijed. Kad razmišljate o Jay Z-u, to je momak koji je imao tako puno uspjeha u glazbi, koji je tako puno zaradio glazbom, a onda se okrenuo businessu i sada sve gleda s vrha. Ne možete se boriti s onim za što su ljudi predodređeni.

PLAYBOY: Što je s vašom sudbinom? Što Kevin Hart vidi na svom horizontu?

HART: Definitivno imam izlaznu strategiju.

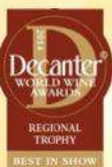




VINA
BELJE

PRINC S DUNAVA

Graševina s najviše nagrada



Neću vam puno odavati o tomu, ali to je plan za umirovljenje. Neću moći u pedesetoj raditi kao što mogu danas. Razlog zbog kojega sve ovo gradim i slažem jest da mogu u određenoj dobi reći „OK, sve sam napravio, a sada je vrijeme da uživam”. To ne znači da ću partijati, ležati na jahti i plesati ili nešto tome slično. To znači da ću uživati u domu, djeci, u onome što sam izgradio.

PLAYBOY: Zavidite li nekome?

HART: Ne bih rekao da je to zavist, ali divim se onome što je Eddie Murphy uspio napraviti. Mislim da je vrlo sretan. Dobro se poznajemo. Upravo je dobio bebu, a već ima cijelu gomilu djece. Čini se da ga ne dotiče ništa negativno. Izvodi svoju glazbu, ima svoje hobije. Mislim, morate shvatiti da se u nekoj dobi želite opustiti. Želite raditi ono što sami želite, a ne ono što ljudi žele da radite. Kad pogledate ljude koji to razumiju i koji su u tome uspjeli, možda bih mogao reći da im zavidim.

Ljudi mogu govoriti što hoće, ali Dave Chappelle je sasvim u redu, koji ima kontrolu nad svojim životom. Ima farmu s mnoštvom životinja, ima svoju djecu i suprugu, i vodi divan život. Smiren je, ne odgovara nikome i vrlo sam ponosan što mi je prijatelj. Želim biti takav jednog dana.

PLAYBOY: Ako to stvarno želite, zašto ne kupite farmu i povučete se?

HART: Sve u svoje vrijeme. Radim ono što želim raditi, radim na razini na kojoj želim raditi. Ljudi moraju shvatiti da u zabavnoj industriji postoji razlika između toga da radiš jer moraš raditi i zato što to voliš. Ja volim svoj posao, volim zabavu. Volim stand-up komediju. Volim tjerati ljude na smijeh, volim se zbližavati s mojim obožavateljima. Volim kad svojim fanovima pružam neki sadržaj. Volim to što mogu snimiti film koji će ljudi gledati i reći „taj tip mi je osvježio dan”.

Takve stvari obožavam.

Za mene, stand-up komedija je mnogo više od samog tog naziva. Ona je utjecaj, jer ja utječem na ljude. Imam sposobnost da vaš dan promijenim u pozitivnom smislu. Imam sposobnost da vam osvježim dan, i ponosan sam na to. Ne uzimam tu sposobnost zdravo za gotovo. Ako osjećate da imate problema u životu, možete pogledati film Kevina Harta, ili moj stand-up naslov, i znate šta će se dogoditi? Smijati ćete se i misli će vam otići u sasvim drugom smjeru. Ako ste pod stresom, ja ću ga otjerati. To je prava umjetnost komedije.

Zbog toga, bez obzira na sve negativno što mogu čuti od kritičara ili drugih komičara, jako sam povezan s komedijom, jer sasvim malo ljudi može napraviti to što mi radimo. Izabran sam da budem jedan od ljudi koji su zabavni. Hvala ti Bože! Sada je moj cilj biti najbolji. Napraviti ću sve što mogu da budem najbolji i najveći.


PLAYBOY: Stalno govorite da želite biti najveći. Budite iskreni: vrijeda li vas kad se ljudi rugaju vašoj visini od 157 cm?

HART: Kad mi netko kaže „Čovječe, pa ti si stvarno nizak”, odgovorim mu „Oh, dobro ste to primijetili, stvarno ste otkrili dosad nepoznato. Kakav genij! Otkad sam u ovom poslu svi za to znaju, a vi ste upravo otkrili?”. Ne, ne smeta mi. Teško me uvrijediti.

PLAYBOY: Odlično. U tom slučaju, posljednje pitanje: jeste li sigurni da tako predani rad nije kompenzacija za neke stvari fizičke manjkavosti?

HART: (tresse glavom razgoračenih očiju) Stvarno ne znam što bih vam rekao. Sretan sam, vrlo sretan. Sretan u glavi i sretan u tijelu. Sasvim sretan. To je najbolji način da vam kažem što mislim. Ništa ne pokušavam kompenzirati. Stvari su za mene sjajne! Život je sjajan! Sjajno je biti Kevin Hart!



Porsche recommends Mobil 1 and 

www.porscheinterauto.hr

Užitak za oči - Porsche Macan S Diesel.

Živjeti intenzivno.



PORSCHE

Porsche Centar Zagreb

Porsche Inter Auto d.o.o.
Velimira Škorpika 21-23
10090 Zagreb
Tel.: +385 13473814
Fax: +385 13473809
info.porsche@porscheinterauto.hr



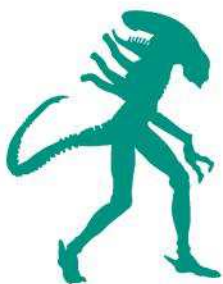
30
GODINA
KULTA

A L I E N S



Već puna tri desetljeća **Aliens** odolijeva testu vremena kao kultni klasik koji se redovno pojavljuje na listama najboljih filmova. Inicirao je niz stripova, knjiga, video igara, igračaka... i čak dvije filmske atrakcije

PIŠE **TIHONI BRČIĆ**



It's game over man, game over! – poznata je izjava marince Hudsona iz kultnog filma *Aliens*. Ipak ništa još nije gotovo: film još od 1986. godine s lakoćom zaražava nove generacije i odolijeva testu vremena. Redovno se pojavljuje na listama najboljih filmova, a potiče i akademske rasprave o temama poput feminizma i tehnofobije.

Njegova popularnost polučila je i niz drugih sadržaja, i to davno prije razvoja marketinške mašinerije u kojoj je film tek jedna od komercijalnih spona. Inicirao je niz stripova, knjiga, video igara, igračaka... i čak dvije filmske atrakcije – „*Aliens: Ride at the Speed of Fright*” je bila simulator tipa 4DX kina, a „*Alien War*” sveobuhvatno iskustvo (više u okviru).

Povodom 30. obljetnice, studio 20th Century Fox organizirao je 26.4. „Dan Aliena” kao referencu na mjesec LV-426 gdje se zbiva radnja. Tim povodom izdana je hrpa kolekcionarskog *merchandisea* poput statua, stripova i odjeće. Obljetnica se nastavila obilježavati i posebnim koncertima, konvencijama, projekcijama i novim Blu-ray izdanjem.

Mogli bi navesti 30 razloga zašto je *Aliens* bio i ostao cool film, ali jedan je dovoljan – James Cameron. Najveći je redatelj današ-

njice, a tada je tek krenuo s karijerom. Uspio je kapitalizirati na uspjehu netom završenog *Terminatora*, te je preuzeo posao snova – nastavak Ridley Scottovog kultnog *Aliena* (znanog kao *Osmi putnik* ili *Tuđinac*).

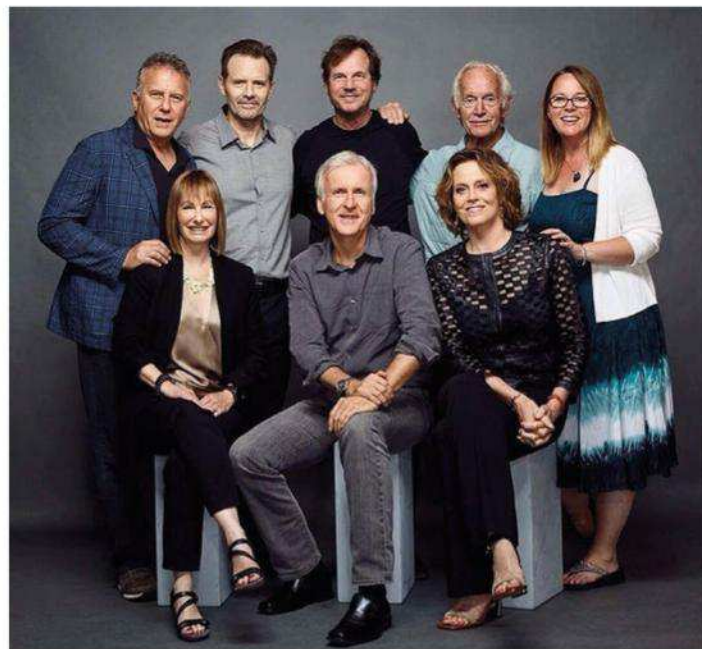
Već običnim dodatkom slova „s” u naslovu *Aliens* (indicira množinu), Cameron je dao naslutiti da će umnožiti učinak prvog filma. Prilagodio mu je strukturu priče i tempo (primjerice, ne vidimo aliene u prvoj polovici filma i prikazan je lažni sretan svršetak), a zatim je sve vješto okrenuo svojem stilu i napravio remek-djelo (Scott ga je pohvalio kao „odličan film i pravo dostignuće”). Heroinu Ripley probudio je iz kriogeničkog sna, poslao natrag među aliene s (ne)iskusnim kolonijalnim marincima, te nam pružio pravi rat sa živcima...

Sigourney Weaver kao Ripley izgradila je bogatiju ulogu od one u *Alienu*. Ripley više ne bježi od aliene u donjem rublju, već ih neustrašivo napada motivirana majčinskim instinktom. Dobila je surogat kćer Newt,



Uz ovogodišnju obljetnicu izdan je i novi Blu-ray set kultnog filma

Glumačka kipa Aliensa na setu 1986. godine (dolje lijevo) i dio te ekipe 30 godina kasnije, na čelu s redateljem Jamesom Cameronom





James
Cameron

VRIJEME JE ZA ČAJ

jedinu preživjelu kolonisticu, kao kompenzaciju za kćer koja je umrla od starosti dok je ona plutala svemirom. To je Sigourney bio glavni razlog da pristane na nastavak, no na njeno veliko negodovanje ta sekvenca je izbačena iz filma (zaživjela je tek u produženoj verziji).

Ostali likovi su izgrađeni kroz niz sitnih detalja, bez nepotrebnih *flashbackova* kojima

se danas pribjegava. Dovoljni su bili individualizirani natpisi na bojnoj opremi, neka duhovita replika ili upečatljiva gluma, da se svaki kolonijalni marinac lako identificira i zapamti. Hicks, Hudson, Vasquez, Apone, Drake, Gorman... svi odreda nezaboravni! Svakako im je pomogao i dvotjedni boravak u vojnom kampu, gdje su istesali svoje vojničke vještine.

Hicks (Michael Biehn) i Ripley (Sigourney Weaver) s popularnom pulsirajućom puškom M41A (dolje). Oklopno vozilo APC modificirani je tegljač aviona (dolje desno)



James Cameron je poznat po tome da se ne da zafrkavati na snimanju, pa je tako bilo i na Aliensu. Kad bi mu iz tima specijalnih efekata rekli da nešto nije izvedivo, natjerao bi ih da riješe problem. Kada mu je direktor fotografije forsirao jako osvjetljenje umjesto mračnije atmosfere, dao mu je otkaz. Isto je slijedilo asistentu redatelja koji je radio stvari po svojem, kao i glumcu Jamesu Remaru (marinac Hicks) koji je uhvaćen s drogom.

Vrhunac je bila pobuna, prema riječima Camerona, „nemarne, lijepe i arogantne“ britanske ekipe, jer im je zamjerao stanke za čaj. Možete zamisliti njegov šok kad mu se prvi dan cijela ekipa pokupila sa snimanja čim bi čula dolazak kolica s čajem, i to dva puta dnevno!

Na kraju snimanja obratio se ekipi: „Ovo je bilo dugo i teško snimanje. Na životu me održavala spoznaja da ću jednog dana izaći iz Pinewood studija i više se nikada ne vratiti, a vi jadnici ćete i dalje biti ovdje“.

Održao je riječ i nikada više nije snimao u Engleskoj.



Sigourney Weaver
kao Ripley izgradila
je bogatiju ulogu
od one u Alienu.
Ripley više ne
bježi od aliena u
donjem rublju,
već ih neustrašivo
napada motivirana
majčinskim
instinktom



Upečatljiva uloga heroine u akcijskom filmu dovela je Sigourney Weaver na naslovnicu časopisa Time. Dobila je i impresivnu nominaciju za Oscara, prvu ikad za glavnu ulogu u znanstveno-fantastičnom ili akcijskom filmu, redovito ignoriranim žanrovima. Cameron je dao glas kraljici aliena za zlokobno disanje, a isplatilo mu se i potrošiti dva dana na kreiranje zvuka pulsirajuće puške M41A. Od ukupno sedam nominacija, film je dobio Oscare za montažu zvuka i specijalne efekte.

Kako se tada još nije koristila računalna grafika, specijalni efekti su morali biti inovativni i praktično snimljeni direktno pred kamerom, bez naknadnih intervencija u postprodukciji. Možda je najveće postignuće kraljica aliena – oživljena je kombinacijom manjih maketa i modela u prirodnoj veličini kojim je upravljalo i po 16 ljudi. Dizajnirao ju je sam Cameron, što je bez zavisti pohvalio izvorni dizajner aliena H. R. Giger, koji nije surađivao na filmu Aliens.

Akcijski filmovi danas se više ne temelje na tenziji i drami s pokojim akcijskim prizorom kao u Aliensu. Zanimljivo, budući da se onako mogu dobiti dojmljiviji i jeftiniji filmovi. Cameron je slovio kao redatelj koji za mali budžet može snimiti film koji djeluje znatno skuplje. Terminator je tako koštao svega 6 milijuna dolara, a Aliens koji je, prema svim procjenama, trebao koštati 35, snimljen je za samo 18 milijuna. No, čim ga je Aliens prebacio u ligu prvoklasnih redatelja, budžeti su mu eksponencijalno eksplodirali, razotkrivajući Camerona kao pritajenog megalomana – budžet Terminatora 2 je iznosio 100, Titanica 200, a Avatara čak 237 milijuna dolara!

Radi ustrajnosti Cameronove vizije, Aliens i dandanas plijeni pažnju dizajnom. Uz



pomoć Rona Cobba (Alien) i Syda Meada (Blade Runner), gotovo sve je sam dizajnirao. Velika pažnja dana je vojnoj opremi i oružju koji su detaljno dizajnirani nadogradnjom postojećih.

Dropship letjelica inspirirana je helikopterom AH-64, a oklopno vozilo APC je modificirani tegljač aviona ATT 77, izvorno težak 72 tone dok nije ogoljen na upotrebljivih 28 tona. Pametna strojica M56 (*Smartgun*) Vasquez i Drakea modificirana je njemačka strojica MG-42, ingeniozno spojena na Steadicam opremu koja raspodjeljuje težinu preko tijela.

Vrhunac je gotovo fetiš opsesija obožavatelja pulsirajućom puškom M41A (*Pulse Rifle*) s bacačem granata i brojačem municije, koja je temeljena na tri različita modela. To je vjerojatno najpopularnije filmsko oružje ikad. Postoje razne reprodukcije u prodaji, uključujući i funkcionalne verzije koje ispljuju pravu municiju.

Oscarom nominiranu glazbu za Aliens skladao je James Horner. Bio je u nemogućoj situaciji: šest tjedana prije premijere film još nije bio dovršen, pa nije mogao početi skladati glazbu. Kad je napokon krenuo skladati, Cameron je film premontirao i glazbu učinio neupotrebljivom. Naposljetku ju je iskasapio i upotrijebio na krivim mjestima, što ih je opako posvađalo.

Horner je prestao biti ogorčen kad ga je Cameron angažirao na najuspješnijim filmovima na svijetu – Titanicu i Avataru. Da ne spominjemo da je glazba iz Aliensa zaživjela i u drugim filmovima (Umrli muški) i desecima raznih filmskih najava (Posebni izvještaj). Na Blu-rayu objavljen je audio miks koji je omogućio da se Aliens gleda uz nepromijenjenu i na pravim mjestima smještenu glazbu – Horner je napokon mogao počivati u miru (prošle godine je poginuo u avionskoj nesreći).



Alien War -
naš suradnik
u kandžama
aliena

Nakon Aliensa uslijedila su još dva nastavka, koja nisu ispunila ničija očekivanja. Studiju nije palo na pamet da bi se obožavatelji mogli otuđiti nakon ubijanja omiljenih likova iz Aliensa već u prvih pet minuta Aliena 3 (Ripley je ubijena tek na kraju). U četvrtom filmu Alien: Uskrснуće ozbiljno se razmatralo treba li treći film tretirati kao noćnu moru junakinje, ne bi li svi likovi uskrsnuli u četvrtom.

Uskrsnuta je samo Ripley, no to filmu nije pomoglo, pa su u jednom trenutku Cameron i Scott pokušali vratiti franšizu na pravi smjer. Cameron je želio napisati i producirati peti Alien film, a Scott ga režirati,

no studio je radije odlučio snimiti jeftiniji Alien protiv predatora. Scott se ipak vratio Alien filmovima kroz *spin-off* Prometej, a Cameron to ne može jer je vezan uz neke druge aliene (radi četiri nastavka Avatara).

Obožavatelji su odlučili uzeti stvari u svoje ruke radeći kratkometražne nastavke Aliensa. Izdava se Aliens: Epilog, koji je uspio u manjoj ulozi pridobiti Terryja Englisha (dizajner oklopa marinaca iz Aliensa).

Alien: Identitet je osigurao čak nekoliko izvornih glumaca iz Aliensa – Carrie Henn (Newt) i Ricco Rossa (Frost), no njegova produkcija je obustavljena pod prijetnjom tužbe 20th Century Foxa.

VRIJEME JE ZA RAT

Prvo u Glasgowu, a zatim u Londonu, atrakcija **Alien War** pružila je 1990-ih sveobuhvatno iskustvo temeljeno na filmu Aliens. Ovdje ste, držeći se za potpune strance, prestravljeno trčali po mračnim hodnicima kroz šišteću paru i pulsirajuća svjetla. Na vas su urlali kolonijalni marinci, pokušavajući vas evakuirati iz infestiranog postrojenja pucajući strojnicama na sve strane. Nekoga bi alien čak zgrabio i odvuкао od mrak!

Posjetitelji bi znojni i zadihani vrišteći istrčali u predvorje, ravno među novu turu posjetitelja (trebali ste tek vidjeti njihove izraze lica!). Neki bi čak i povraćali.

„Alien War” je posjetio i Michael Jackson, no prvo je poslao tjelohranitelja da ga isproba. Ovaj je već na pola atrakcije istrčao van vrišteći, pa je Jackson odustao...

Unatoč velikoj popularnosti atrakcije, iz koje je čak i Sigourney Weaver izašla preplašena na svečanom otvaranju, radi poplave je morala biti zatvorena i nikad više, nažalost, nije otvorena.

Tužba je došla nekako u isto vrijeme kao i objava redatelja Neilla Blomkampa (Okrug 9) da je na vlastitu ruku počeo razvijati direktni nastavak Aliensa. Studio je prepoznao potencijal u projektu, kojem su dali potporu Cameron i Sigourney. No, sudbina ne da da Aliens zaživi – Scott je na neodređeno blokirao cijelu stvar, pretvorivši nastavke Prometeja (koje trenutno snima) u nastavke Aliena.

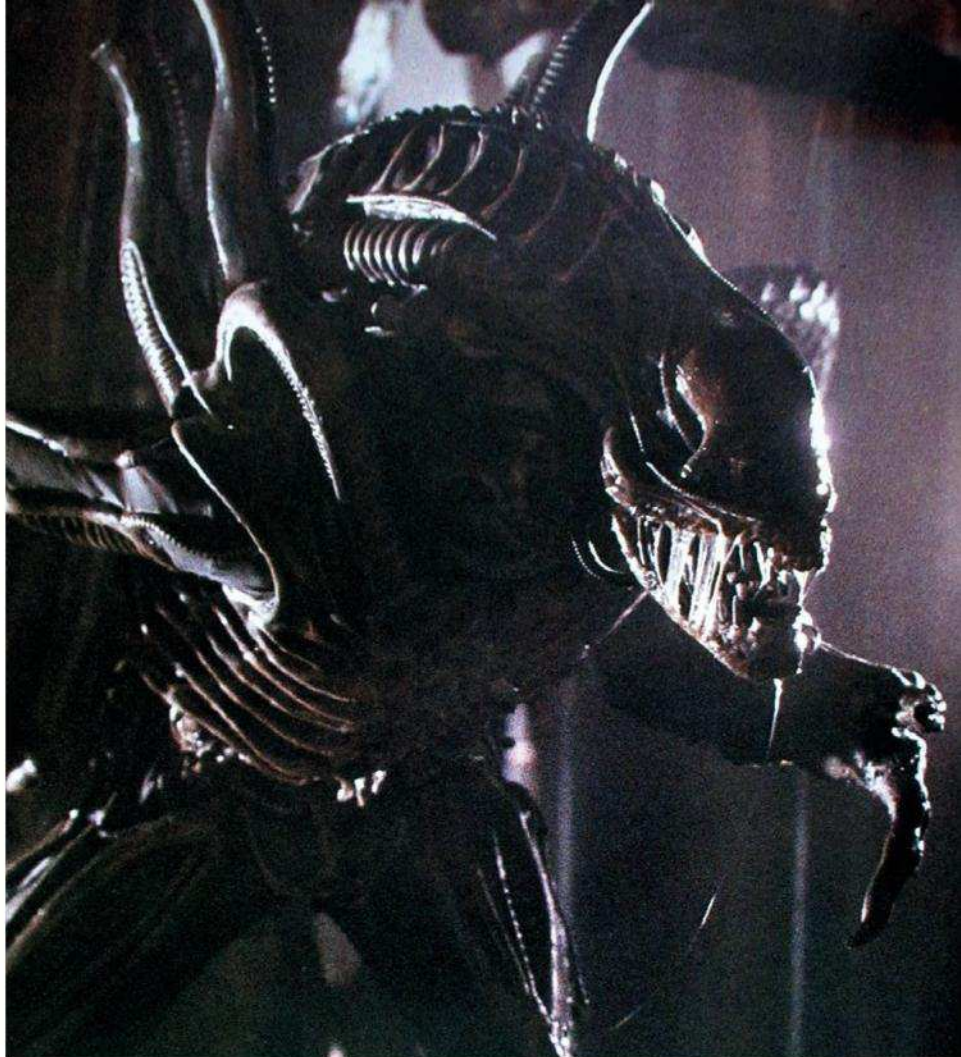


Ponukan nedavnim uspjehom Nikea s futurističkim tenisicama Martyja McFlyja iz Povratka u budućnost 2, Reebok se odlučio pridružiti proslavi obljetnice Aliensa

Cameron je films snimio za skromnih 18 milijuna dolara, tek ne kasnije pokazao svoje megalomanske apetite



Obračun Ripley (Sigourney Weaver) i jednog od najpopularnijih izvanzemaljaca spada u antologiju žanra



Aliens se barem u izvornoj formi vratio u ograničenu kino distribuciju na svoju tri-desetu obljetnicu. Ionako nikakav nastavak, službeni ili fanovski, ne može duplicirati njegov uspjeh. Poklonici su bili najzadovoljniji kada su 1989. za premijeru na CBS-u u film vraćene neke izrezane scene. Tri godine kasnije izdan je Aliens: Posebno izdanje na VHS-u i Laser Discu, za koje su dovršeni vizualni efekti na izbačenim scenama.

Izdvajaju se tri – u jednoj Ripley saznaje za smrt svoje kćeri, u drugoj obitelj Newt pronalazi brod aliena iz prvog filma i u trećoj marinci koriste automatizirane stražarske strojnice (*sentry guns*) u obrani od aliena. Posebno izdanje je bilo toliko popularno da je potaknulo trend produženih redateljskih verzija.


Za Blu-ray izdanje Cameron nije sumanuto digitalno retuširao cijeli film kao George Lucas Zvezdane ratove, nego je samo

popravio nekoliko grešaka u kontinuitetu i specijalnim efektima. Nažalost, još uvijek nisu objavljeni snimci s otpuštenim Remarrom (više u okviru), niti tenisicama koje nosi Ripley. Iako je Reebok imao promotivni ugovor vezan uz film, tenisice se jedva primijete u filmu. Bile su zastupljenije u verziji na premijeri i od tada ti kadrovi više nisu viđeni.

Ponukan nedavnim uspjehom Nikea s futurističkim tenisicama Martyja McFlyja iz Povratka u budućnost 2, Reebok se odlučio pridružiti proslavi obljetnice Aliensa. Izdao je Ripleyine tenisice u ograničenoj nakladi od samo 426 primjeraka. Iako su rasprodane za ekspresnih 38 minuta, prouzročile su lavinu kritika – ponuđene su samo muški modeli!

Reebokov PR je probao sanirati štetu proglašavajući ih unisex modelima, no ne možemo se oteti dojmu da im se po glavi motao legendarni dijalog kolonijalnih marinaca u teretani...

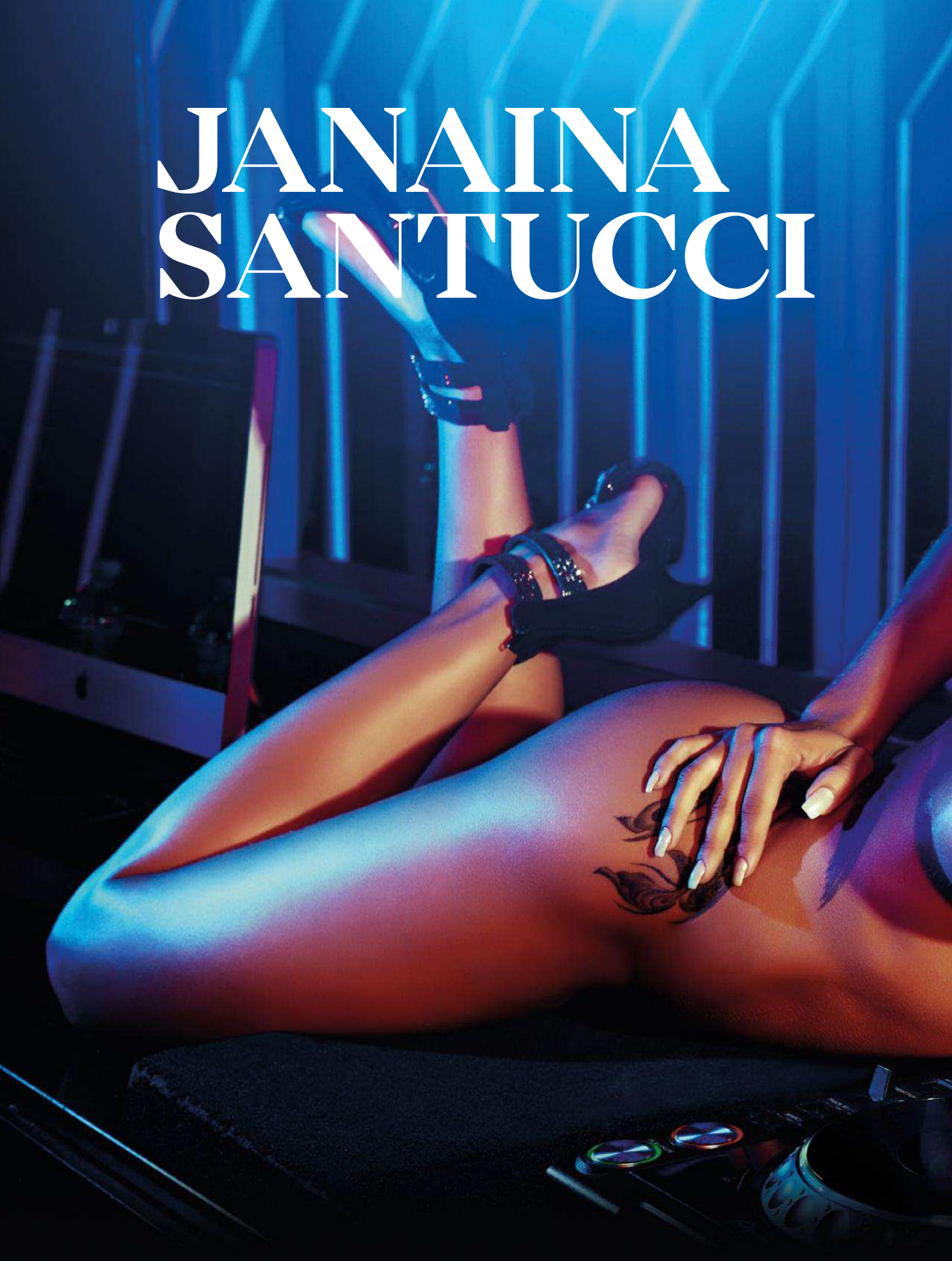
William Hudson: „Vasquez, jesu li te ikad zamijenili s muškarcem?”

Jenette Vasquez: „Ne. A tebe?” 

Film je snimljen prije nego što se obilno počela koristiti kompjuterska grafika, specijalni efekti su morali biti inovativni i praktično snimljeni direktno pred kamerom. Možda je najveće postignuće kraljica aliena, oživljena kombinacijom manjih maketa i modela u prirodnoj veličini kojim je upravljalo i po 16 ljudi...



JANAINA SANTUCCI



Senzualna DJ-ica odrasla je u obitelji muzičara, pa ne čudi što joj je glazba vrlo važna u životu. Učila je klavir i pjevanje, ali ni u jednom od toga nije se našla sve dok u ruke nije dobila prvi DJ miks pult. Janaina je i vlasnica salona za ljepotu, a zadnjih godina vrlo je aktivna i u bodybuildingu...

SNIMIO **DANIEL ARATANGY**



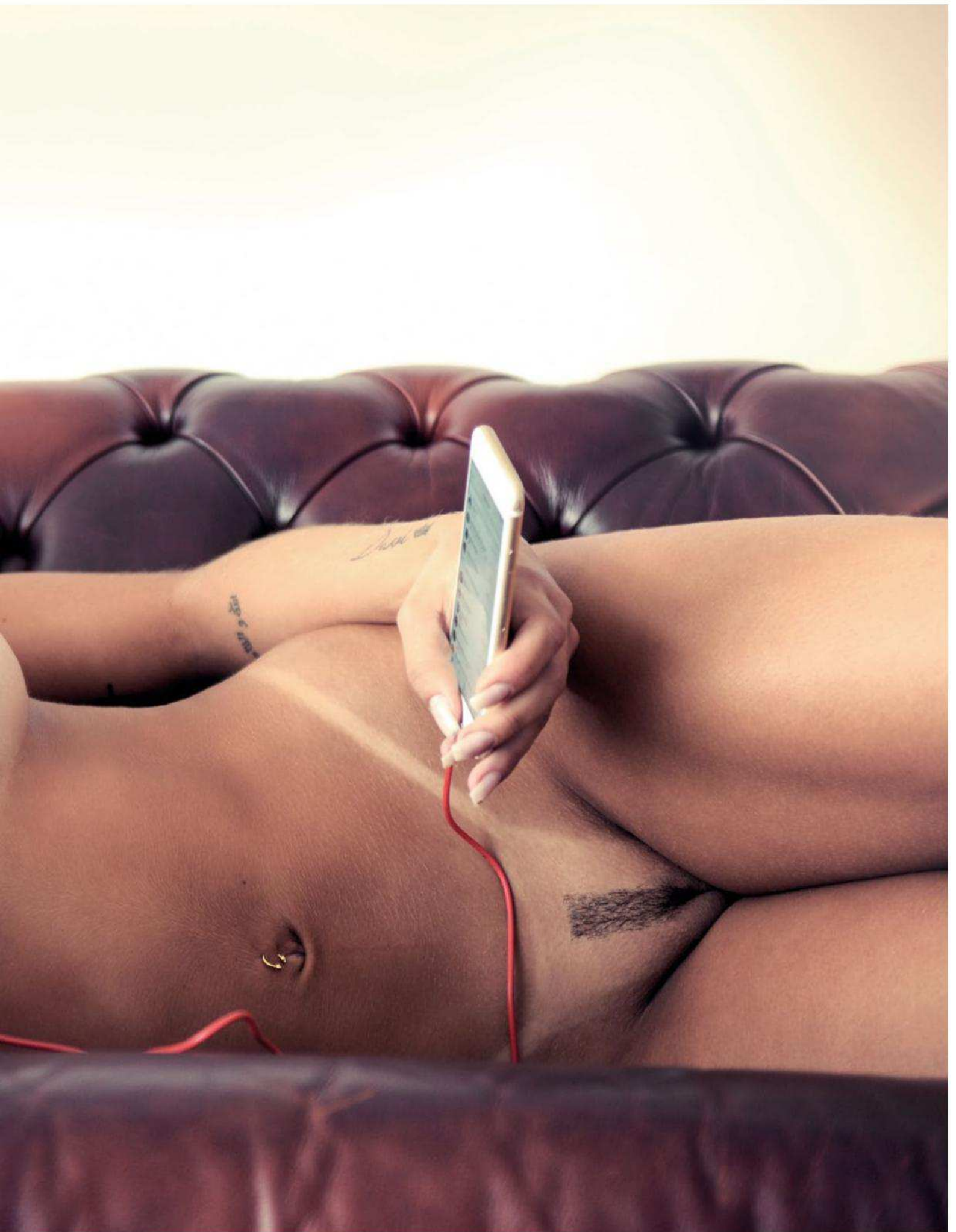








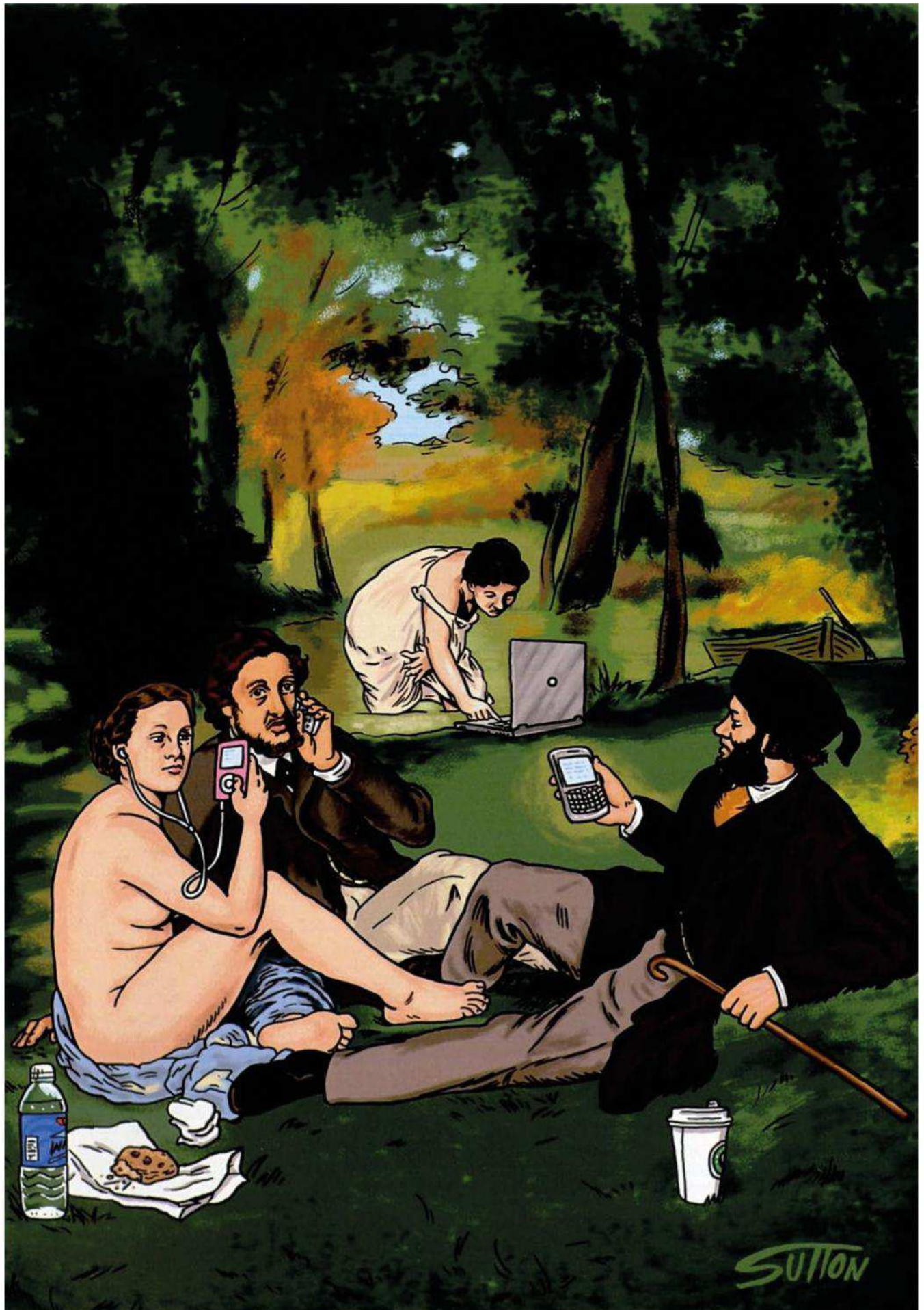














MISS LISTOPADA
PLAYBOYEA DJEVOJKA MJESCA

Janaina Santucci







Janaina Santucci

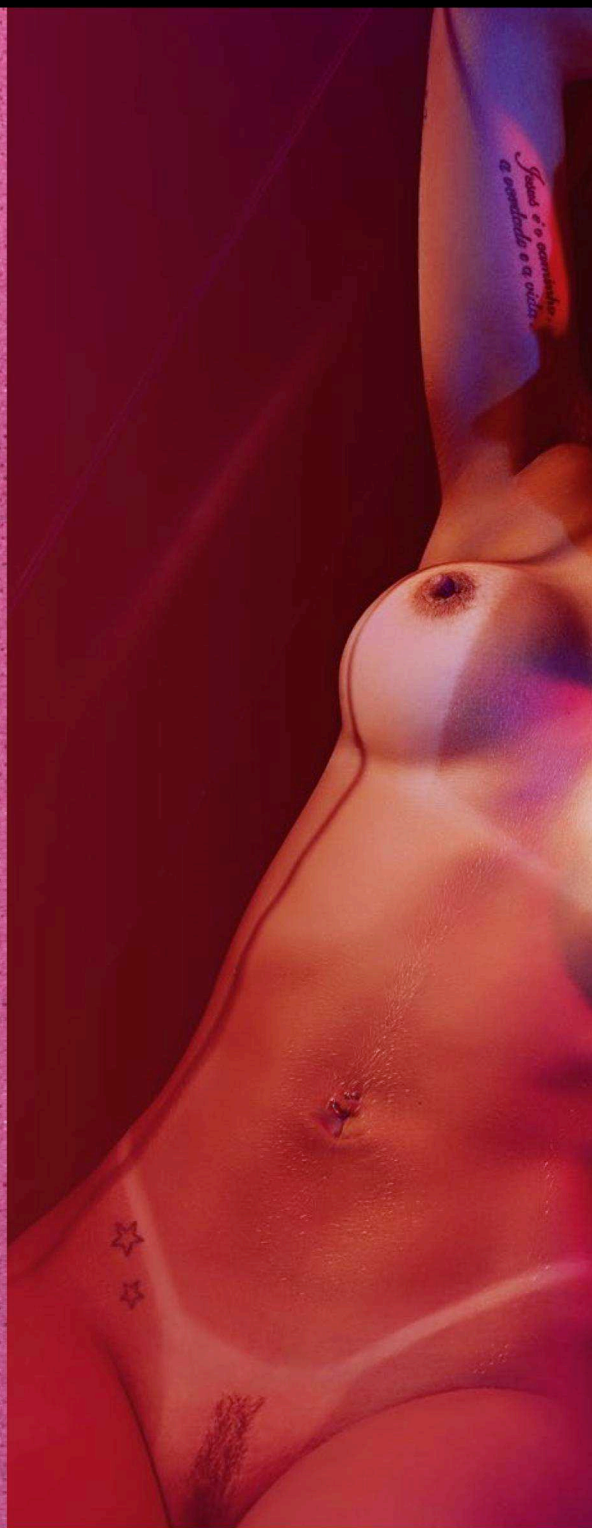
VOLI: fitness, trčanje, glazbu, prirodu

NE VOLI: dosadu, ružno vrijeme, naporne ljude

AMBICIJE: odlični rezultati u bodybuilding natjecanjima

OMILJENA HRANA: riba s roštilja, povrće na sve načine

PUTOVANJE IZ SNOVA: Barbados





PLAYBOY ŠALU NA STRANU

Oženio se Ibro, ali je neiskusn i ne zna ništa o seksu, a Fata ga tješi:

- Ne brini bolan Ibro, ja ću ti reći što sve moraš raditi.
- Za početak, ugasi svjetlo.
- Ugasi on svjetlo i čeka dalje.
- Leži na krevet.
- Ibro legne.
- Sad me skini
- Ibro je skine.
- Sad ga uvuci...
- Sad ga izvuci...
- Sad ga uvuci...
- Sad ga izvuci...
- Ma slušaj Fato, jebo mater ako ti znaš što hoćeš!



Nашao policajac pingvina, pa ga donio u stanicu da pita šefa što da s njim radi:

- Odvedi ga u zoološki vrt, što ćeš drugo s njim – kaže mu šef.
- Prošlo pet sati, završila smjena i šef krene pješice kući. Kad odjednom, ugleda policajca koji drži pingvina za ruku i hoda ulicom.
- Zar ga nisi odveo u ZOO?!
- Ma, tamo smo već bili šefe, sad idemo u kino.

Pita Slovenac Bosanca:

- Znaš li kako ste vi Bosanci nastali?
- Kako?
- Jeb'o medvjed bukvu.
- A znaš li ti kako ste nastali vi Slovenci?
- Kako?
- Jeb'o ti ja mater!

Završio Mujo u zatvoru. Nakon određenog vremena Fata dobije pismo od njega.

„Fato, sve što su panduri rekli istina je. U vrtu imam zakopana tri bestrzajna topa, dva sanduka municije i četiri automata.“

Fata se prepala i odnijela pismo policiji. Sutradan došli policajci s bagerima, raskopali vrt, ali nisu našli ništa.

Ubrzo dolazi i drugo pismo Fati.

„Fato, kad glupi panduri prekopaju vrt, posadi krumpire.“

Došao Zagorac liječniku:

- Gospod doktor, moj je pimpek kak pes!
- Kako to mislite – upita ga doktor.
- Ženi neće ništ', a susedu bi zdrapal!

Uginuo bogatašu pas kojeg je obožavao i ovaj dođe pitati svećenika postoji li mogućnost da za njegovog preminulog psa održi misu.

- Apsolutno ne, u crkvi ne možemo održavati mise za uginule životinje, ali tu u blizini vam se nalaze prostorije Hare Krišne, pa pokušajte kod njih – odgovori mu svećenik.
- Hvala vam na informaciji, idem onda kod njih; a što mislite hoće li 50.000 eura biti dovoljno za pristojan obred?
- Pa zašto odmah niste rekli da je pas bio katolik?!

Pred Konjicom, gradićem u sjevernoj Hercegovini, u autobusu kontrolor pregledava karte. Uzme kartu i od Huse koji je bezbrižno drijemao i povikne:

- Pobogu, čovječe! Vi ste kupili kartu za Tuzlu, a ovaj autobus vozi za Neum!
- Huso skoči iz sjedišta:
- O, glupa li vozača, mater mu čobansku!



Kaže Englez: Moja žena u krevetu je kao lavica...

Kaže Francuz: Moja žena je nježna kao leptir....

Kaže Haso: Ni moja ne sliči na čovjeka...

Mujo radi u Njemačkoj i poslije godinu dana dolazi kući željan Fate. Ona ga sva sretna dohvati, odvuče u krevet i tamo čini čuda: oralno, analno, normalno, sprijeda, straga, gore, dolje, naprijed, nazad i poslije sat vremena Mujo umoran i začuđen pita:

- A jel' bona Fato, kako ti sve ovo znaš kad prije godinu dana nisi to radila?

Fata se zacrvni i kaže:

- Ma znaš Mujo, kako tebe dugo nije bilo, ja malo gledala porniće i tako svašta naučila.

Mujo joj iste sekunde opali šamar iz sve snage:

- A pička ti materina, pa i ja cijelu godinu gledam Bundesligu, pa ne igram u Bayernu!



Anthony Kiedis

Seks-skandali, droge i golišavi nastupi samo sa čarapom prekrivenim spolovilom: pjevač Anthony Kiedis proslavio je bend Red Hot Chili Peppers ne samo rock-glazbom nego i nečuvenim radnjama. Danas je navodno samo još brižan otac. Trebamo li u to povjerovati?

RAZGOVARAO RENATO LEO

Tako to pristaje rock-zvijezdama: Red Hot Chili Peppers u pariškom hotelu Four Seasons su zauzeli ni manje ni više nego cijeli drugi kat. Jedan je apartman rezerviran za intervju, a vođa benda s bejzbol-kapom ležerno okrenutom, potamnio od sunca, iznenađujuće mladahan za svojih 53 godine, ispunjava prostoriju već pri ulasku dobrim raspoloženjem i smijehom.

Nikakvo čudo jer je zadnji singl „Dark Necessities” katapultirao njegov bend nakon petogodišnje pauze ponovno na vrh glazbenih ljestvica.

Traži da mu se donese sok od grožđa. Sok od grožđa? Da, kako kaže, umjesto droga i alkohola.

Za novi album „The Getaway” kao inspiracija su mu, govori nam, poslužile ljubavne avanture. Prema kuloarskim pričama – razlaz od njegove 32 godine mlade djevojke, modela Helene Vestergaard, koju je prošle godine napustio.

01 **Gospodine Kiedis, s Helenom Vestergaard bili ste dvije godine u vezi i činilo se da ste vrlo sretni. Što je krenulo naopako?**

Da ste me to upitali neposredno nakon raskida, bio bih vjerojatno slomljen, toliko je na mene utjecao završetak te veze. Bio sam ljut i razočaran što sam dvije godine svoga života poklonio

jednoj osobi. Potrajalo je još neko vrijeme dok svoju situaciju nisam počeo koristiti kao izvor inspiracije za nove pjesme. No, da odgovorim na vaše pitanje: Helena jednostavno nije bila zrela za ozbiljnu vezu. U vezi oba partnera zajedno prolaze kroz uspone i padove, to je sasvim normalno. Mnogi mladi ljudi ne znaju prebroditi krize, tako ni Helena. Nažalost, nismo mogli zajedno funkcionirati.

02 **Pritom ste vi sami prilično često naglašavali da niste stvoreni za dugu vezu...**

To je točno. No, to ne znači da ne čeznem za dugom vezom.

03 **Helena je 30 godina mlađa od vas. Možda da za promjenu pokušate sa ženom vaših godina?**

Žena u dvadesetima djeluje na muškarca u mojim godinama poput terapije zdravim stanicama, ne samo u seksualnom smislu. Mlađe žene se lakše može oduševiti i jednostavno su otvorenije prema novim stvarima. Zanimaju se za novu glazbu, modu, stilove plesa, umjetnost i žele sve isprobati. Nisu još toliko otupjele i ne dosaduju se toliko kao mnoge žene u mojim godinama. Svježija energija mlade žene čini me sretnim i potiče.

04 Početkom 80-ih, kad ste imali jedva dvadeset godina, zaljubili ste se u sedam godina stariju Ninu Hagen. Što vas je tad toliko fasciniralo na njoj?

Nina je bila karizmatična pojava. Na njoj me fasciniralo sve – njen čudan akcent, neuobičajen izgled. Ona je bila moja mentorica. I seksualno i duhovno. Od nje sam naučio koliko je vrijedno biti velikodušan. Njen moto je bio: Što više daješ, to ćeš više dobiti zauzvrat.

05 ...što vas je navodno kasnije inspiriralo za hit Peppersa „Give It Away“.

To je točno. Kada sam pisao „Give It Away“, prisjetio sam se kako mi je Nina poklonila svoju omiljenu jaknu, jednostavno tako.

06 Dopustite da se vratimo u godinu 2002. Prisjetimo se Heidi Klum. Njemački model i njen suprug Ric Pipino bili su se upravo razveli, a samo nekoliko dana nakon toga viđeni ste kako se s njom držite za ruke. Tada se govorilo da ste bili ponešto upleteni u raspad njenog braka...

Da raščistimo jednom zauvijek s tim glasi-nama: ja nisam bio razlogom za raspad Hei-dinog braka. Kada smo počeli izlaziti, već je bilo gotovo između nje i njezinog tadašnjeg muža.

07 Svijet je tada bio u čudu zbog vaše veze – divlji roker i prelijepi model; sjećate li se rado tog vremena?

Da, zapravo vrlo rado. Svi su se muškarci tada „palili“ na Heidi, tu djevojku s naslovni-ce časopisa „Sports Illustrated“ koja je nevje-rojatno dobro izgledala! (smijeh) Najpoželjnija žena na svijetu bila je, eto, moja djevojka i to me činilo nevjerovatno ponosnim. Čim sam je vidio, odmah sam se zaljubio u nju. Naša veza doduše nije potrajala dugo, no bila je iznimno intenzivna. Posebno sam cijenio njezin izraženi osjećaj za obitelj, možda zato što ga nisam dobio u svojoj obitelji.

08 Zašto ste prekinuli vezu nakon samo nekoliko mjeseci?

Zaljubili smo se u pogrešno vrijeme. Tada sam bio egoističan glupan, a Heidi je iza sebe imala upravo propali brak. Na čaroban način smo se privlačili – i opet odbijali. Unatoč tomu, uživao sam u svakom trenutku pro-vedenom s njom. Vrijeme provedeno s Heidi spada u najljepša sjećanja u mojem životu. Možda i zato što smo se razišli kao prijatelji.



„Svi su se muškarci tada „palili“ na Heidi Klum, djevojku s naslovnice časopisa „Sports Illustrated“. Najpoželjnija žena na svijetu bila je, eto, moja cura i to me činilo nevjerovatno ponosnim

09 Jeste li još u kontaktu?

Ne, vrlo rijetko se čujemo. No, između nas postoji ona duboka veza koja se uspostavlja s rijetkim ljudima i traje cijeli život.

10 Imaju li možda Red Hot Chili Peppers pjesmu koja je bila inspirirana vašom vezom s Heidi Klum?

Da, uistinu postoji jedna pjesma – „Desecration Smile“ s albuma „Stadium Arcadium“ govori o privlačnosti koja je Heidi i mene tada povezivala. Do danas je ostala jedna od najljepših pjesama koje sam ikad napisao.

11 U svojoj autobiografskoj knjizi „Scar Tissue“ izrazili ste strah koji je imao i vaš otac, a to je da završite kao kompulzivni ženskar. A kada je propala veza s Heather Christie, majkom vašeg

sina Everly Beara, ona je rekla: „Nadam se da će Anthony jednoga dana pronaći ono što traži“. Kako na to gledate danas?

Prije deset godina bio bih rekao da ću s 50 godina posve sigurno biti u dugogodišnjoj vezi. No, kad danas ovdje sjedim nakon groznog iskustva iz moje posljednje veze, ozbiljno se pitam: nisam li osuđen na to da budem vječni zavodnik?

To bi se mnogim muškarcima moglo učiniti privlačnim. Za mene to nije. Unatrag sedam godina moj je sin najveća ljubav moga života. Ako i ne nađem osobu s kojom bih mogao ostvariti smislenu vezu, to je u redu. No, kako se sad osjećam, ionako nisam spre-man za nešto novo.

12 Dakle, trenutno ste sretan samac?

Samac: da. Sretan: baš i ne. Ali snaći ću se (smijeh).

13 Jeste li željeli postati ocem?

Ne, Everly nije bio planiran. I da budem iskren, nikad si nisam mnogo raz-bijao glavu s očinstvom, a zašto i bih? U mojim dosadašnjim vezama to se pitanje jednostavno nikad nije postavljalo. Čak ni s mojom bivšom djevojkom Heather Chri-stie (smijeh). Everly je došao kao slučaj, neočekivan, ali dobrodošao.

14 Kako se vaš život od njegovog rođenja promijenio?

Prije rođenja sina bio sam prvenstveno pje-vač rock-sastava koji je prelazio kontinente. Danas sam prije svega otac koji ujutro vrlo rano ustaje i sinu priprema doručak, a kroz tu promjenu u životu postao sam nevje-rojatno miran. Prije sam živio tako nestalno da nigdje nisam mogao pustiti korijenje. Nisam posjedovao kuću u kojoj bih stalno živio, a u život mi se nisu mogli uvući navika ili postojanost. Biti ocem je najcool trip na kojem sam ikad bio.

15 S majkom vašeg sina podijelili ste skrbništvo. No, Everly odrasta pretežno kod vas. Zbog njega ste se čak preselili u mirniju četvrt, zar ne?

Točno. Svako se jutro budim pored svojeg sina, idem na surfing i bavim se glazbom.

16 Mnogi muškarci odrastu tek kad postanu očevi – je li i kod vas tako; i kako biste opisali svoj stil odgaja-nja?

Prije Everlyja bio sam sâm sebi najvažniji. Imao sam osjećaj da se cijeli svijet vrti samo





„Pjesma „Desecration Smile“ s albuma „Stadium Arcadium“ govori o privlačnosti koja je Heidi i mene tada povezivala. Do danas je ostala jedna od najljepših pjesama koje sam ikad napisao

oko mene. Danas prvo ustajem s pitanjem je li mome sinu dobro. A ako to i nije tako, pitam se što mogu učiniti da mu bude bolje. Tog egoističnog gada sam otjerao iz sebe zbog svojeg sina. Ne mogu više raditi samo ono što ja hoću, jer postoji mali čovjek koji se u svemu oslanja na mene.

Moj stil odgajanja? Koliko god je moguće slobode, a pravila koliko je potrebno. Ne držim do kazni. Radije pojašnjavam i poduzimam oštre mjere kad Everly premaši granicu. Mislim, hej, on je mali muškarac, on mora ispitivati svoje granice, to je jednostavno u nama muškarcima (smijeh).

17 Vaš vlastiti otac vam je puhao dim marihuane u lice kad vam je bilo tek četiri godine. Za vaš dvanaesti rođendan darovao vam je prvi seks – s njegovom tadašnjom djevojkom.

Što danas mislite iz perspektive oca o takvim odgojnim mjerama?

To je bilo drugo vrijeme. Moj se otac na taj način bunio protiv konzervativnog odgoja kojeg je on prošao i zbog kojeg je često dobivao batine. Ono što se u svim tim pričama često zaboravlja jest da smo moj otac i ja bili mnogo bliskiji nego mnogi moji prijatelji sa svojim očevima. Činjenica da ja imam tako dobar odnos sa svojim sinom, dopušta mi da se lakše nosim s okolnostima vlastitog odgoja.

Danas mogu pogledati unatrag i reći da je moj otac bio vrlo pažljiv i brižan i da je želio samo najbolje za mene.

18 Vas nije spriječilo da s 13 godina pred njegovim očima konzumirate kokain?


Naravno da to ne želim opravdavati, to što

mi je dao slobodne ruke s drogama sigurno je bila pogreška. No, tada jednostavno nije znao bolje. Opraštam mu te pogreške i zahvaljujem na snazi koju mi je ulio za moj daljnji život.

19 U 80-ima i 90-ima bili ste jako ovisni o heroinu i kokainu. Ne treba li to također pripisati odgoju vašeg oca koji je u 70-ima bio kućni diler rock-bendova poput Led Zeppelina?

Možda je odgoj mog oca ubrzao moju ovisnost. No, ne mislim da je on odgovoran za to. Ljudi traže razloge za svoje ovisnosti uvijek u drugima. Istina je da sve svoje demone nosimo sami u sebi. Kod nekih oni izađu na površinu, kod nekih ne. No to sve nije uvijek bilo samo loše i tragično. Postojale su i faze u kojima sam se jako veselio isprobavanju svih mogućih droga.

20 Bojite li se dana kad će vas sin upitati o vašoj „Sex, Drugs und Rock’n’Roll“ prošlosti?

Ne vjerujem da će mu to smetati. Otvoreno i iskreno razgovaramo o svemu. Nadam se da će to tako i ostati. Ne postoji ništa u mom životu zbog čega bih se pred svojim sinom morao sramiti. Niti najmanje. 



NIVEA MEN
INVISIBLE
Power for black &
white dezodorans
pruža pouzdanu
nevidljivu 48-satnu
antiperspirantnu
zaštitu obogaćenu
muževnim mirisom s
citrusnim notama

Savršeni Nivea dezodorans: Power for black & white

UZ OVE DEZODORANSE MOŽETE BITI POTPUNO BEZBRIŽNI KADA NOSITE SVOJE OMILJENE ODJEVNE KOMBINACIJE, JER ONI U POTPUNOSTI ŠTITE ODJEĆU OD MRLJA


CRNO-BIJELA KOMBINACIJA odavno je postala modni klasik koji i ove godine dominira modnim pistama. Za sve ljubitelje ovog bezvremen-skog modnog trenda, Nivea ima savršeno rješenje: INVISIBLE FOR BLACK&WHITE dezodoranse koji ne ostavljaju žute mrlje na bijeloj, kao ni bijele tragove na crnoj odjeći.

Osim toga, uz ove dezodoranse možete biti potpuno bezbrižni kada nosite odjevne kombinacije u svim drugim bojama jer ovi dezodoransi u potpunosti štite i odjeću u boji.

NIVEA MEN INVISIBLE Power for black & white dezodorans pruža pouzdanu nevidljivu 48-satnu antiperspirantnu zaštitu obogaćenu muževnim mirisom s citrusnim notama. Ne sadrži alkohol i umjetna bojila uz dermatološki

dokazanu podnošljivost za kožu. Kako biste uživali u crnoj i bijeloj odjeći bez tragova i mrlja, Nivea je pripremila korisne i jednostavne savjete za pravilno nanošenje dezodoransa:

Sprej – prije upotrebe ga protresite, držite 15 cm od pazuha i ravnomjerno raspršite. Pustite da se u potpunosti osuši, pa tek onda obucite odjeću. Kako biste izbjegli dodatne iritacije i alergije nemojte ga nanositi na oštećenu ili nadraženu kožu te nosite prirodne materijale, poput pamuka ili lana, koji propuštaju zrak i olakšavaju pravilno disanje kože.

Roll-on – nanesite ga ravnomjerno na područje pazuha te pustite da se u potpunosti osuši prije nego što se odjenete. Koža pazuha treba biti čista i suha kako biste izbjegli neugodne iritacije. 





Fury–Kličko

U iščekivanju velikog revanša

PIŠE **VLADIMIR ZRINJSKI**

Počelo je jednom dugačkom i dosadnom šahovskom partijom koja je završila graktajućom izvedbom Aerosmithove „I Don't Want to Miss a Thing”. Ipak, koliko god je kulisa nalikovala na loše snimljen amaterski film, te je večeri u Düsseldorfu ispisan djelić boksačke povijesti. Čovjek za čiju se vladavinu činilo da će potrajati vječno, naprasno je zbačen s trona. Vladimir Kličko ostao je bez svih svojih naslova (WBA, WBO, IBF, IBO i Ring) u teškoj kategoriji, a oni koji dotad nisu, upoznali su „Kralja cigana”.

Nešto manje od godine dana nakon sad već legendarnog meča Fury-Kličko, revanš se i dalje čeka. Prvo je bilo planirano da se dogodi 9. srpnja, no aktualni svjetski prvak 28-godišnji Tyson Fury (25-0, 18 KO) na treningu je izvrnuo gležanj i zatražio odgodu. Sljedeći termin bio je 29. listopada, ali Fury ni sada nije bio spreman. Zbog „ozbiljnih medicinskih tegoba”, koje još nisu precizirane, Furyjev je tim uz isprike navijačima i suparniku opet objavio da od borbe neće biti ništa.

Čeka se odluka o trećem datumu, premda neki komentatori već nagađaju da bi Furyju mogle biti oduzete titule jer ih nije obranio gotovo godinu dana. Nakon mjeseci najava, medijskih prepucavanja, ali i kontroverzi, svijet i dalje čeka da dva diva opet stanu sučelice i naprave ono za čim dugo čeznu – pošteno se istuku.

Vladimir Kličko (64-4, 53 KO) vedrio je i oblačio teškom kategorijom devet i pol godina. Kako je razdoblje njegove

nepobjedivosti trajalo – naslov je obranio 19 puta – mnogi su počeli gubiti nadu za tešku kategoriju. Onda se pojavio ekscentrični Irac, koji se sam sa sobom ne može dogovoriti je li kozmopolit ili nacionalist, liberal ili rasist, i u jednoj večeri učinio stvari zanimljivima.

Fury je u Düsseldorfu slavio jednoglasnom odlukom sudaca nakon 12 rundi i nitko na taj ishod nije mogao uložiti prigovor. Tijekom meča je bio brži i aktivniji boksač, sa svojih 112 kilograma (najmanje što je „skresao” u četiri godine) skakutao je oko Klička i izazivao ga na borbu. Branitelj naslova probudio se tek negdje u zadnjoj rundi, kada je bilo prekasno da pokaže svoju zainteresiranost. Njegov slavni direkt ostao je zakočen, a tromu izvedbu ni reputacija nije mogla spasiti.

OD TE VEČERI pa sve do sad, oko Furyja ne prestaju iskakati skandali. Za neke, doduše, nije bio kriv, poput trakavice s Međunarodnom boksačkom federacijom (IBF) koja mu je oduzela pojas svjetskog prvaka jer ga nije htio braniti protiv njihovog izazivača Vjačeslava Glazkova. Što misli o toj odluci, Fury je pokazao tako što je pojas nagurao u WC školjku i fotografiju neobičnog prizora objavio na društvenim mrežama.

Dvometraš rođen u Wytenshaweu kraj Manchestera, koji je odgajan kao praktični katolik, znao je snebivati javnost bizarnim,

Vladimir Kličko (lijevo) uskoro će dobiti šansu da dokaže kako je poraz od Furyja (desno) iz studenoga prošle godine bio samo loš dan u uredu

Nešto manje od godine dana nakon sad već legendarnog meča Fury-Kličko, revanša i dalje nema. Čeka se odluka o trećem datumu, premda neki komentatori već nagađaju da bi Furyju mogle biti oduzete titule jer ih nije obranio gotovo godinu dana



katkad i skandaloznim izjavama. Prije tri godine u jednom je intervjuu rekao da bi „objesio sestru kada bi saznao da je promiskuitetna”. Britanske boksače Davida Pricea i Tonyja Bellewa nazvao je „ljubiteljima homića”. U proljeće je najavio da će se preseliti u Los Angeles jer „Amerikanci cijene svoje prvake, za razliku od britanskih rasista koji ga ne podnose jer je cigan”.

Vrijeđao je homoseksualce i Židove („vladaju svim bankama, novinama, TV-postajama i ubili su Isusa”). Zalagao se za Brexit i za pomoć obespravljenima, siromašnima i ovisnicima, umjesto imigrantima na koje se Vlada po njegovom sudu previše usredotočila. Ustvrdio je da bi doping u sportu trebao biti legalan jer „tada bi se svi 'pucali' i nitko ne bi bio u prednosti”. Kličkov je tim pak optužio da su ga htjeli dopingirati nakon meča u Düsseldorfu.

Upravo je tema o doping u zasjenila pripreme za novi meč. Britansko antidopinško tijelo (UKAD) suspendiralo je Furyja 24. lipnja, na isti dan kada je on zatražio odgodu revanša, uz tvrdnju da su u njegovoj krvi u veljači 2015. pronađeni tragovi steroida nandrolona. Fury je kasnije izjavio da će tužiti UKAD jer su dopinški testovi bili



KLIČKOVA ČETIRI PORAZA

U studenom će se navršiti ravno 20 godina od Kličkove prve profesionalne borbe. U dosadašnjih 68, upisao je 64 pobjede (od toga čak 53 nokautom) i samo četiri poraza. Redom su ga pobjeđivali Amerikanac Ross Puritty (Kijev, 1998.), Corrie Sanders iz Južne Afrike (Hanover, 2003.), Lamon Brewster iz Sjedinjenih država (Paradise, Nevada 2004.) te nakon punih jedanaest godina Britanac Tyson Fury, lani u Düsseldorfu.

Prva su trojica do pobjede dolazili tehničkim nokautom, Fury jednoglasnom sudačkom odlukom.



TKO JE PRAVI PRVAK?

Inflacija boksačkih organizacija i svjetskih prvaka mnogima je učinila napornim praćenje boksa jer se ne snalaze u moru borbi, potencijalnih izazivača i titula. Svaka od četiri najveće organizacije (WBA, WBC, WBO, IBF), naravno, zastupa svoje interese, a primjer IBF-ovog oduzimanja naslova Furyju jer se nije htio boriti s njihovim prvim izazivačem, potvrđuje koliko je trenutni sustav konfuzan. O više puta dokazanoj korumpiranosti članova spomenutih organizacija da se i ne govori. Kako bi doskočila pristranim rangiranjima, mala skupina boksačkih novinara odvojila se 2012. od magazina The Ring i osnovala Transnational Boxing Rankings Board. Potpuno volonterski projekt u boks je uveo objektivno rangiranje utemeljeno na brojnim kriterijima. U njemu sudjeluje 50 članova iz 18 svjetskih zemalja i vrlo su detaljni. Trenutno priznaju samo šest svjetskih prvaka u svim težinskim kategorijama – među njima je i Fury.

međusobno kontradiktorni, a suspenzija je ukinuta sve do saslušanja koje još uvijek nije održano.

CIJELO TO VRIJEME Vladimir Kličko čeka svoju šansu da dokaže kako je poraz iz studenoga prošle godine bio samo loš dan u uredu. Iako je u proljeće otpuhao 40. svjeću na torti, tvrdi da ga vrijeme nije pregazilo i da mu je psiha svježija kao nikad prije. Problem, međutim, nije u mentalnoj svježini, nego u udarcima koji su u njegovoj zadnjoj borbi izgledali zahrđalo. Na press konferenciji u rujnu, Ukrajinac je obećao da će demantirati skeptike.

– Trebalo mi je dva dana da se oporavim od onog poraza. Kada sam se sljedećeg jutra probudio, mislio sam da je sve bio samo ružan san. Jednostavno nisam bio naviknut na takve stvari. U utorak sam rekao da ću aktivirati opciju u ugovoru i zatražiti revanš.

Ljestvica najboljih teškaša prema TBRB-u

	Tyson Fury (VBR)	24-0-0 (18)
1.	Vladimir Kličko (Ukr)	64-4-0 (53)
2.	Aleksandar Povjetkin (Rus)	30-1-0 (22)
3.	Luis Ortiz (Kuba)	24-0-0 (21)
4.	Deontay Wilder (SAD)	36-0-0 (35)
5.	Anthony Joshua (VBR)	17-0-0 (17)
6.	Joseph Parker (NZ)	19-0-0 (16)
7.	Kubrat Pulev (Bug)	23-1-0 (12)
8.	Bernane Stiverne (Kan)	24-2-1 (21)
9.	Carlos Takam (Kam)	33-3-1 (24)
10.	Johann Duhaupas (Fra)	34-3-0 (21)

Brojevi pokraj imena redom označavaju broj pobjeda, poraza i remija, a u zagradi je broj pobjeda izbornih nokautom

U srijedu smo ga već objavili.

Kličku mirovina nije ni u primisli, što više, njegov je menadžer Bernd Boente već najavio da će i sljedeće godine biti u ringu. Računaju da će nakon meča s Furyjem, bez obzira kada će se dogoditi, braniti naslove.

– Nismo još ništa isplanirali, no Vladimir će se definitivno nastaviti boriti. Ne baš pet godina, ali sve dok je zdrav i dok se osjeća OK, bit će tu.

U Kličkovom se taboru nadaju da će uzvrat Furyju biti samo predigra za još lukrativniji meč, onaj protiv uzbudljivog 26-godišnjeg Britanca Anthonyja Joshue. Otkad je prešao u profesionalce, stručnjaci predstavljaju Joshuu kao budućeg vladara teške kategorije. Olimpijski prvak iz Londona u superteškoj kategoriji sve je dosadašnje profi borbe, njih 17, dobio nokautom, najkasnije u sedmoj rundi. Vlasnik je impresivne tehnike i vjerojatno najmoćnijeg

U Kličkovom se taboru nadaju da će uzvrat Furyju biti samo predigra za još lukrativniji meč, onaj protiv uzbudljivog 26-godišnjeg Britanca Anthonyja Joshue


repertoara udaraca, a prema Transnational Boxing renkingu, najpouzdanijoj i najrelevantnijoj ljestvici, trenutno je šesti teškaš svijeta.

Upravo je u Joshuinoj vitrini trenutno IBF-ov pojas koji je Fury pohranio u WC školjku (ne taj isti, doduše), što njegovog sunarodnjaka nimalo ne impresionira. Nakon što je Joshua u travnju postao prvak pobijedivši Charlesa Martina, Fury ga je nazvao prosječnim bodibilderom i uputio mu maštovitu pozivnicu: „Dovedite mi to janje da ga zakoljem”.

OSIM JOSHUE, još se dvojica neporaženih boraca planiraju umiješati u borbu za svjetski naslov. Deontay Wilder već se dugo, ali dosljedno penje prema vrhu i vlasnik je najvećeg broja uzastopnih nokauta u teškoj kategoriji (32). Koliko je ubojita njegova desnica, najbolje je, odnosno najgore na svojoj koži osjetio Artur Szpilka. Poljaku je početkom godine trebalo sedam minuta da se dignu nakon nokauta u borbi za WBC-ov pojas. Meč u New Yorku ostao je zapamćen i po tome što je Wilderov pobjednički govor u ringu prekinuo, pogađate, Tyson Fury.

– Zapamti, sinko, samo je jedan Tyson Fury, a ti si jedna obična propalica. Borit ću se s tobom čim završim s Kličkom – zaprijetio je Amerikancu nepozvani gost.

Tu je i Luis Ortiz, slikovitog nadimka „The Real King Kong”, vjerojatno najbolji od svih teškaša današnjice. Reputacija je samo neslužbena, jer Kubanca mnogi otpisuju kao varalicu otkad je prije dvije godine pao na doping-testu i izgubio WBA pojas. Već mu je 37 i ako će mu se ukazati prilika da se bori za titulu, to će biti uskoro ili nikad.

Ortiz ima impozantan raspon ruku od 213 cm, ali nije medijski atraktivan i teško da će se pobjednik toliko iščekivanog dvoboja Fury-Kličko II – ako ga na kraju uopće bude – okrenuti njegovim promotorima... 



FILIP HRGOVIĆ OD SLJEDEĆE GODINE PROFESIONALAC

I prije nego je znao hoće li osvojiti olimpijsku medalju i kojeg sjaja, najbolji hrvatski teškaš **Filip Hrgović** (24) najavio je da prelazi u profesionalce. Rio je prošao, bronca ostaje za povišest, a sportska javnost sada nestrpljivo očekuje kakvu će odluku donijeti aktualni europski prvak.

Hrgović važe između nekoliko ponuda, prema neslužbenim informacijama najozbiljnija je ona iz Njemačke, no u nedavnom intervjuu za Sportske novosti objasnio je da neće žuriti s odlukom jer se prvo želi dobro odmoriti.

U Svjetskoj boksačkoj seriji (WSB) više se neće natjecati, a kad krene s profi karijerom, želi „što prije ući u teže mečeve jer mu to odgovara”. Hrgović se nada dugačkoj karijeri i prilici da jednog dana boksa pred 50.000 ljudi na stadionu, primjerice Poljudu.

Otkrio je i da će mu Leonard Pijetraj ostati trener te procijenio da bi prvi profesionalni meč mogao imati tijekom sljedeće godine.



zabava REBUY STARS

21.207.045	REBUY STARS JACK POT
22.239.96	GOLD JACK POT
10.015.4	SILVER JACK POT
25.475	BRONZE JACK POT

REBUY STARS JACK POT	549.768,18
GOLD JACK POT	27.239,96
SILVER JACK POT	4.219,97
BRONZE JACK POT	574,25

Las Vegas u Zagrebu

Automat klub Rebuy Stars smješten u Supernova trgovačkom centru u Buzinu kod Zagreba, sa svojih 4000 četvornih metara daleko je najveći automat klub u Hrvatskoj, koji se svojom veličinom, ali i ekskluzivnim uređenjem izdvaja od konkurencije

PIŠE **EDO FRANIĆ**

SNIMIO **VLADIMIR IMPRIĆ**





Ako znamo da arheološka otkrića iz doba od prije 40 000 godina dokazuju da su već spiljski ljudi igrali igre određenim oblicima kocaka, izrađenim od životinjskih kostiju, jasno je da igre na sreću prate čovječanstvo još od njegovih početaka. Te su igre zahvaljujući svojoj jednostavnosti uvijek bile omiljeni način provođenja vremena kod ljudi svih društvenih slojeva te su u međuvremenu postale nerazdvojni dio industrije zabave.

I dok se u jednom trenutku povijesti svijet igračnica razdvojio na luksuzna kasina i automat klubove u mondenim destinacijama svijeta s elegantnom publikom i opskurne igračnice s dvojbenom klijentelom, današnja industrija igara najčešće je vezana uz hotele, brodove za krstarenje, restorane, kupovne centre i različite turističke atrakcije.

– Istina je da se danas klubovi s igračim aparatima sve češće otvaraju na takvim mjestima, ali mi smo odluku da svoj otvorimo u trgovačkome centru donijeli iz drugih razloga. Naime, tražili smo lokaciju s velikim prostorom, mjesto dobro povezano brzim prometnicama, gdje bismo mogli ponuditi raskošni klub lasvegaškoga stila, s velikim vlastitim parkingom. Osim toga, nikad ne otvaramo klubove u stambenim četvrtima, pored škola i slično, već na mjestima gdje se provodi slobodno vrijeme i gdje dolaze samo oni koji žele takvu vrst zabave. No, naša prvenstvena ideja bila je da ponudimo jedan veliki, s mnogo automata i svime što je potrebno jednome klubu da bude na iznimno visokoj razini – pojašnjava nam Andrej Kremz, direktor Automat kluba Rebuy Stars smještenome u Supernova trgovačkom centru u Buzinu.

I doista, taj klub otvoren u svibnju ove godine sa svojih 4000 četvornih metara daleko je najveći automat klub u Hrvatskoj, koji svojom veličinom, ali i ekskluzivnim uređenjem te profesionalnim i ljubaznim osobljem posjetiteljima pruža vrlo ugodan boravak. Naime, danas se dizajnu prostora igračih aparata polaže jednako pozornosti kao i dizajnu automat klubova, jer o njemu uvelike ovisi kako dobra zabava, tako i lojalnost igrača. Jednako je i s osobljem, koje mora pratiti raskošni dizajn i uslugu koja može parirati onoj vrhunskih restorana i barova. A u svim tim segmentima tvrtka Rebuy Stars vrlo je iskusna jer, iako mlada, na području igara na sreću već se široko afirmirala kvalitetom usluge koju

„Naš 3D aparat koji se igra bez 3D naočala, jednak je onima kakve danas u ponudi imaju vodeći klubovi u Las Vegasu, i doživljaj je doista fantastičan”

nudi u 40-ak klubova i kasina u Češkoj i Slovačkoj, a sada, eto, i Hrvatskoj.


– Naš je klub u Hrvatskoj poseban po svojoj veličini, zatim broju automata, odnosno broju igračih mjesta, kojih će uskoro biti 180, ali i razini uređenja prostora. Nadalje, posebnu pozornost posvetili smo obuci i pažljivosti našeg osoblja, od blagajnika do konobara, koji pomno brinu o našim igračima. Tako, primjerice, nudimo besplatno piće i hranu za igrače, što je rijetkost, a ponosimo se i najvećim jackpotom u hrvatskim automat klubovima. Započeo je s 500.000 kuna i ta svota raste – kaže Kremz.

Naravno da suvremenog ljubitelja automata za igru posebno zanima ponuda i njezina usklađenost s najnovijim dostignućima na tome području. Upravo stoga, u Rebuy Starsu naglašavaju da klub nudi sve trenutačno najomiljenije aparate u Hrvatskoj, ali i one najnovije generacije, jer pomno prate kurentne trendove, poput full 3D igračih automata, koji igraču pružaju nevjerojatan

doživljaj igre s trodimenzionalnim efektom.

– Ono što mi nudimo su zaista najnovije stvari, što će sasvim sigurno razveseliti sve igrače – postojeće i one nove. Naš 3D aparat, koji se igra bez 3D naočala, jednak je onima kakve danas u ponudi imaju vodeći klubovi u Las Vegasu, i doživljaj je doista fantastičan – tvrdi Kremz.

Za razliku od nekadašnjih, suvremeni klubovi za igru, kao što je Rebuy Stars, iznimno su atraktivno opremljena mjesta koja obuhvaćaju moderan, rafiniran, fer i konzistentan menadžment te uvjete koji osiguravaju ugodno okruženje u kome se miješaju igrači svih generacija i uživaju u zabavi, posebno zahvaljujući uzbudljivim igračim automatima.

– Nagli tehnički razvoj u posljednjih nekoliko desetljeća donio je veliku raznovrsnost igara, opreme za igranje i igračnica. No, posebno moram naglasiti da su sve igračnice robne marke Rebuy Stars na visokoj razini koja odgovara filozofiji tvrtke – opredjeljenju za igru koja je ujedno i društveni događaj i zabava. Klupske prostorije za igru su prozirne, luksuzne, sa sjajnom opremom i vrhunskim pristupom osoblja te s osiguranom zaštitom 24 sata dnevno. U završnoj je fazi uređenje privatne podzemne garaže, a uskoro će se krenuti i u uređivanje nove etaže zagrebačkog Rebuy Starsa. Nismo i ne želimo biti gostionički tip igračnice, već one finoga lasvegaškoga stila. Zato se kod nas, uz obične ljude, uvijek mogu susresti i poznate osobe iz javnog života, dakle svi koji žele dobru zabavu u ugodnom i sigurnom prostoru – zaključuje Kremz. 

Danijel Perić (lijevo), voditelj i Andrej Kremz (desno), direktor Automat kluba Rebuy Stars





Večera sa zlatnom žlicom

Nije svejedno kakvim priborom jedete. Znanstvena istraživanja su nedvojbeno pokazala da je okus jela sa zlatnih žlica najbolji, dok su se najgorima pokazale one srebrne...

PIŠE **VELIMIR CINDRIĆ**

Dr. **Zoe Laughlin** (na slici) i profesor **Mark Miodownik** proveli su čitavu seriju znanstvenih istraživanja o tome kako žlice obložene različitim metalima utječu na okus hrane

Ako mislite da ste čudni jer svoje jutarnje pahuljice uvijek volite jesti iz iste posude i s istom žlicom, ne trebate se zabrinjavati. Nešto jednostavno ima bolji okus ako se konzumira na određen način. Uzmite samo pijenje vode, ono što svatko od nas, zbog učestalosti, može najbolje procijeniti. Pijete li vodu iz staklene čaše, zasigurno će biti najukusnija. No, ako je staklo čaše znatno deblje ili tanje od onoga na koje ste navikli, voda će već imati drugi tek.

Ne trebamo ni spominjati pijenje iz limenih lončića, keramičkih ili papirnatih čaša, jer će se voda iz njih činiti kao neko sasvim drugo piće. Ako sve to pripisujete ljudskim hirovima, znanost će vas začas razuvjeriti.

Naime, američki časopis **Flavour** nedavno je proveo nekoliko eksperimenata kojima je ispitivao kako težina, veličina, oblik i boja pribora za jelo može utjecati na percepciju hrane koju jedemo. U jednome eksperimentu, primjerice, stručnjaci su ispitali kako težina i veličina žlice utječe na okus jogurta. Pokazalo se da se jogurt koji se jeo lakšom, plastičnom žlicom doimao gušćim i skupljim, dok se u slučaju manjih žlica činio slađim, vjerojatno zbog povezivanja malih žlica s jedenjem deserata. Drugi je pokus, pak, pokazao da sir ima slaniji okus ako se jede nožem, za razliku od vilice, žlice i čačkalice.

Jedno drugo istraživanje dokazalo je pak da se hrana koja se jede s bijelih tanjura čini ukusnijom, dok vruća čokolada ima bolji okus ako se pije iz narančastih šalica. I druga slična istraživanja došla su do zaključaka da mnogo toga – od cijene na boci vina do veličine posuda iz kojih se jede – snažno utječe na doživljaj hrane kod ljudi.

No, možda najzanimljivija istraživanja napravljena su na području materijala od kojih se izrađuje pribor za jelo. Čak i najpedantniji *chefovi* i ugostitelji, koji troše mnogo vremena na osmišljavanje originalnih kreativnih jela i velika sredstva na visokokvalitetne namirnice, suvremenu opremu kuhinje i samog restorana, ne uzimaju u obzir kakav okus ima pribor kojim se njihova teksturalno i okusno pomno uravnotežena jela jedu.

Upravo to zamijetili su dr. **Zoe Laughlin** i profesor **Mark Miodownik**, dvojac koji



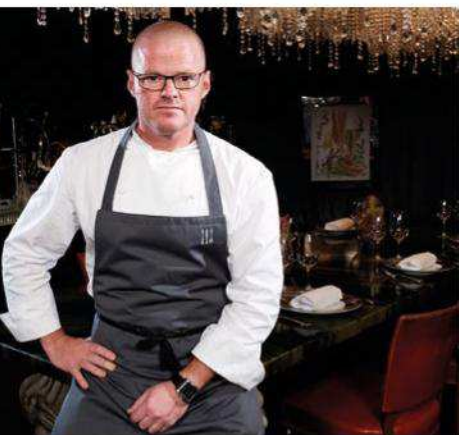


predvodi Institute of Making sa Sveučilišnog koledža London, svojevrsnog interdisciplinarnog istraživačkog kluba za sve zainteresirane za proces proizvodnje najrazličitijih stvari – od proizvođača molekula, umjetne ljudske kože, juha i čarapa, pa do graditelja nebodera i svemirskih brodova.

Laughlin i Miodownik inače se bave proučavanjem toga kako se identični predmeti, poput kocaka i zvona, ponašaju kad su izrađeni od različitih materijala. Takva istraživanja dovela su ih i do pitanja o okusu pojedinih materijala. Stoga su njih dvoje, uz pomoć nekolicine kolega, proveli čitavu seriju znanstvenih istraživanja o tome kako žlice obložene različitim metalima utječu na okus hrane.



U indijskom restoranu s Michelinovom zvjezdicom, čiju kuhinju vodi **chef Sriram Aylur** (gore) održano je „kušanje žlica“, na koju su pozvani znanstvenici koji se bave materijalima, psiholozi, znanstvenici i gastro novinari te kulinarske zvijezde, poput chefa **Hestona Blumenthala** (dolje) i **Harolda McGeeja** (desno), autora čuvene knjige „On Food and Cooking“



– Shvatili smo da nije provedeno mnogo istraživanja na temu okusa metala, usprkos tome što se znalo da oni znatno utječu na okus jela. Ako različiti metali mogu nešto učiniti slađim, slanijim ili bogatijim, onda s nutricionističkog gledišta imaju potencijala za poželjnu smanjenu uporabu šećera i soli u prehrani. Činilo se logičnim da taj fenomen isprobamo putem nečega što ljudi ne bi zazirali staviti u usta, pa smo se stoga odlučili za žlice – kaže profesor Miodownik, dok je dr. Laughlin, koja je ujedno i umjetnica, dizajnirala te žlice i dala ih obložiti, ako ne već jestivim, onda barem netoksičnim materijalima.

U prvim testiranjima ljudi su zavezanih očiju stavljali žlice s blago začinjenim vrhnjem u usta, sisali ih i bilježili svoja zapažanja. Prvi nedvojbeni zaključak bio je da su ispitanici jasno razlikovali okus različitih žlica, odnosno da su različiti metali bitno utjecali na gorčinu, slatkoću i ugodan okus vrhnja. Testiranje je ponavljano, s dodavanjem slatke, slane i kisele hrane u žlice, da bi se provjerilo kako utječu na okus.

Najukusnijima su se pokazale zlatne žlice, i to prije svega zato što zlato nema tipičan metalni okus. Drugi najbolji rezultat postigle su žlice od nehrđajućeg čelika, dok su najlošije prihvaćene one srebrne, koje su svemu davale neugodan metalni okus. Razlog je bio znanstvene prirode. Naime, srebro nije prikladno za jelo, jer loše reagira na kiseline, pogotovo one iz voća, kao i na sumpor u jajima.

Kod slatke hrane, najprimjerenijima su se pokazale bakrene i pocinčane žlice, s tim da su ove potonje, iz nekog razloga, veliki neprijatelj bakalara!



Profesor **Mark Miodownik** tvrdi da, ako različiti metali mogu nešto učiniti slađim, slanijim ili bogatijim, onda s nutricionističkog gledišta imaju potencijala za poželjnu smanjenu uporabu šećera i soli u prehrani

Ne bi li sve dobilo i na publicitetu, nakon tri godine istraživanja, organizirali su i večeru posvećenu „kušanju žlica“, na koju su pozvani znanstvenici koji se bave materijalima, psiholozi, znanstvenici i gastro novinari te kulinarske zvijezde, poput **chefa Hestona Blumenthala** i **Harolda McGeeja**, autora čuvene knjige „On Food and Cooking“, koja se bavi znanstvenom stranom kuhanja.

Za mjesto susreta odabran je londonski Quilon, indijski restoran s Michelinovom zvjezdicom, čiju kuhinju vodi **chef Sriram Aylur**, a gostima je posluženo sedam kompleksnih slijedova delikatno začinjenih jela jugozapadne indijske kuhinje (uz svako je poslužena odgovarajuća vrst piva), sve uz sedam različitih žlica – bakrenih, zlatnih, srebrnih, limenih, pocinčanih, kromiranih te onih od nehrđajućeg čelika. Na dnu svake od žlica bio je ugraviran simbol elementa iz periodičkog sustava kojim je pojedina žlica obložena.

Na večeri u Quilonu, najprije su „kušane“ same žlice. One bakrene i pocinčane bile su jake i nametljive s gorkim, metalnim okusima, a bakrene, kako su blago oksidirale na zraku, počele su sve više i mirisati na metal.

U usporedbi s njima, srebrne žlice, usprkos svojoj ljepoti, bile su tupa okusa, dok su one od nehrđajućeg čelika imale blago metalni okus, koji se inače i ne jamčuju (na njega smo svi navikli).

Kao i u prethodnom istraživanju, zlatne žlice su, zbog izostanka tipičnog metalnog okusa, bile najbolje. Pri tome, kako je istakao Miodownik, žlice se nisu samo kušale, već svakim obilježavanjem doslovno i jele, doduše,



kako je naglasio, „u količini možda mjerljivoj u stotinama milijardi atoma“.

Potom se žlice kušalo s hranom, što je dovelo do zanimljivih zapažanja. Pocinčane žlice, kao i u prethodnoj studiji, pokazale su se vrlo neugodne (znanstvenici su to opisali „struganjem noktiju po školskoj ploči“) pri kušanju jedne vrste bakalara (*black cod*), posluženog sa šparogama i mahunama, inače jednog od najpoznatijih jela *chefa* Srirama Aylura. Slično je bilo i u slučaju grejpa, kada se jeo bakrenom žlicom. Naime, kod kisele hrane doista se može osjetiti metal, jer kiselina doslovno struže njegovu površinu. No, oba metala, ponovo kao i u slučaju prehodne studije, sjajno su se ponašala u slučaju slatko-kisele kombinacije mango *relisha*, a još bolje pri desertima.

Limena žlica pokazala se favoritom u slučaju curryja od pistacija, a zlatna je, pak, nadmašila sve u kategoriji deserata.

– Zlato ima glatku, gotovo kremastu kvalitetu, odnosno gotovo idealno svojstvo nečeg „nepostojećeg“. Kad se jede zlatnom žlicom radi se o onome što bi jelo zapravo moralo biti – pružati samo okus hrane i ništa više. Točnije, može se reći da niste živjeli, sve dok niste jeli zlatnim priborom – sa smiješkom je zaključila Laughlin.

Naravno, ideja jela kao multiosjetilnog doživljaja daleko je od ikakve novotarije. Ono što je tu novo jest znanost koja rasvjetljava kompleksnost ljudske percepcije. Profesor **Charles Spence** s Odjela za eksperimentalnu psihologiju Sveučilišta Oxford, jedan od sudionika na spomenutoj večeri, već je dokazao kako puštanje hrskavih, puc-

U svakom slučaju, ona stara o tome „kako je netko rođen sa srebrnom žlicom u ustima“ ne treba više biti pojam za opisivanje nekog srećkovića ili iskazavanje zavisti

ketavih zvukova za vrijeme dok ljudi jedu, pojačava dojam hrskavosti hrane u njihovu tanjuru (odavno dokazanu ovisnost ljudi o hrskavoj hrani već više od stoljeća itekako iskorištavaju proizvođači kojekakvih grickalica) te da povećanje težine žlica povećava prijenos okusa, kao i dojam slatkoće i zasitnosti hrane.

Ovi zaključci potakli su i *chefove* prisutne na večeri da bolje razmisle o tome koliku ulogu u okusu njihovih jela ima pribor za jelo. **Heston Blumenthal**, iskusni majstor alkemijske kuhinje i vješti manipulator restoranskog doživljaja, koji je svojim gostima već služio jestivi pribor za jelo (od čokolade posute srebrnim prahom), tom je prigodom rekao:

– Vrlo lako mogu zamisliti žlicu kao dio nekog jela. Zapanjen sam raznolikošću metalnih okusa koje smo imali prilike probati. Nekim čudom, neki od njih sasvim se lijepo slažu s određenim notama u hrani. Recimo,

cink i bakar s mangom. Oduvijek sam bio osjetljiv na metalne okuse i bio svjestan utjecaja pribora za jelo na hranu, ali sada shvaćam da metalne note mogu, u kombinaciji s nekim okusima, pružiti veću ugodu nego što je određena hrana nudi sama.

No, iako je prigoda bila poticajna, prevladavalo je opće mišljenje da ponuđene žlice nisu pridodale mnogo inače sjajnoj večeri. Slatkasto-paprene kozice bile su savršeno uravnotežene, i nije im trebao drski okus bakra, pa čak niti univerzalno podilaženje zlata. Zlato je možda sladoled od meda učinilo još čarobnijim, ali teško da bi ikoga natjeralo na kupovinu kompleta zlatnih žličica.

Ipak, Laughlin i Miodownik namjeravaju proizvesti komercijalne setove žlica namijenjene pojedinoj hrani, poput onih za miješanje kave ili uživanje u *crème caramelu*, a uz koje bi dolazio i set recepata.

Sve ovo možda se nekome i može činiti trivijom, ali cjelokupno područje ima itekako veliko značenje za ambiciozne *chefove* i restorane, nutricioniste i proizvođače pribora za jelo. U svakom slučaju, ona stara o tome „kako je netko rođen sa srebrnom žlicom u ustima“ ne treba više biti pojam za opisivanje nekog srećkovića ili iskazavanje zavisti. Kao što smo vidjeli, većina hrane koja se pojede srebrnim priborom znade imati prilično neugodan okus, a one plastičnom žlicom sjajan.

U svakom slučaju, da vam netko pokloni set zlatnog jedaćeg pribora, teško da biste se bunili. Ako ni zbog čega drugog, onda zbog poštivanja znanosti. 🍴

Likarija od likera

U mjestu Zmijavci nedaleko Imotskoga nastaju mediteranski voćni likeri sa znakovitim sloganom – „Liker je likarija“

PIŠE **VELIMIR CINDRIĆ**

U svijetu u kome farmaceutske tvrtke vladaju svijetom, tko se još sjeća vremena kad su prirodni likeri od voća i biljaka bili najbrži put do zdravlja. Možda se neke ispijanje likera u zdravstvene svrhe na prvi pogled neće učiniti baš logičnim, no istraživanja povijesti alkoholnih pića pokazala su da je njihov ljekoviti učinak uvijek bio jednim od najjačih uporišta kulture tih pića. Naravno da postoje i drugi načini otklanjanja ili sprječavanja manjih boljki, ali mnogi već stoljećima biraju baš taj, iz jednostavna razloga što je znatno ugodniji od lijeka.



– Prirodni likeri sigurno dobro djeluju na čovjeka, jer u sebi sadrže vitamine i druge čovjeku neophodne sastojke, i to u koncentriranu obliku, što potvrđuju i drevna narodna iskustva. Zna se, recimo, da je liker od limuna C-vitaminska bomba, a da onaj od oraha blagotvorno djeluje kod trboboje – kaže nam Paško Šuto, prvi čovjek Paško likera, robne marke mediteranskih voćnih likera koji nastaju u mjestu Zmijavci nedaleko Imotskoga, a čiji znakoviti slogan – „Liker je likarija“ upućuje baš na ono o čemu govorimo.

K tome, najnoviji trendovi industrije alkohola u svijetu pokazuju da se slatki okusi sve više vraćaju u modu i postaju sve popularniji. Naime, slatka pića, posebno likeri, već su se davno lišili imidža ženskih pića i vratili se u svoju nekadašnju domenu, onu cijenjenih elegantnih pića koji prate kavu i slastice, ali i u kojima se uživa zasebno, gotovo u svakoj prigodi.

Najnoviji trendovi industrije alkohola u svijetu pokazuju da se slatki okusi sve više vraćaju u modu i postaju sve popularniji





NO, MEĐU NJIMA samo su rijetki oni posve prirodni, proizvedeni manufakturno i od najkvalitetnijih namirnica iz ekološkog uzgoja.

– To je iznimno važno. Za naših pet likera rabimo zadarsku višnju marasku, daleko najkvalitetniju u Dalmaciji, zatim limun s otoka Visa, rogač s Hvara, orah iz Imotskoga i gorku naranču iz okolice Dubrovnika. Radi se o autohtonim okusima koji su raspoređeni duž naše obale, od Zadra do Dubrovnika, odnosno o proizvodima koji su tradicionalno najkvalitetniji baš na tim lokacijama. Posebno se trudimo da su sirovine koje nabavljamo iz ekološkog, odnosno što prirodnijega uzgoja, kao i da dolaze od malih obiteljskih gospodarstava.

Robna marka Paško likeri nadovezuje se na bogatu tradiciju dalmatinskih likera spravljenih na temelju voća koje je raslo na mediteranskome zraku i pod blagotvornim južnjačkim suncem, što voću i biljkama daje nenadmašan okus u kojemu je koncentrirana sama bit podneblja, klime i mediteranske čarolije. Stoga ne čudi da su u tim našim krajevima, još od doba između dva rata, poznati splitski i šibenski proizvođači svojim visokokvalitetnim likerima na tržištu zdušno parirali vrlo traženim zadarskim, posebno onima od višnje maraske.

– Tradicija imotskoga kraja, što se tiče alkoholnih pića, jest stoljetna. Moj se pokojni djed čitav život bavio isklju-

čivo trgovinom grožđa, vina, likera i rakije. Imotski je još od davnine bio trgovačko središte između Dalmacije i Hercegovine, svojevrsna poveznica Splita i Mostara. Sami likeri i jesu tradicija Dalmacije i Hercegovine, za razliku od Bosne, gdje su oduvijek popularnije bile rakije. Tu postoje i praktični razlozi. Naime, likeri su nježnija pića, pa bolje odgovaraju u toplijim krajevima. Osim toga, liker je tradicionalno piće za osladiti se, ali i za počastiti gosta, nešto čime je domaćin pokazivao umijeće u proizvodnji toga pića. S obzirom na obiteljsku tradiciju, ali i to što smo već imali tvrtku, mi smo 2008., više igrom slučaja, proizveli veću količinu likera od višnje, stavili ga u prodaju i sve prodali u Imotskome. Otud smo krenuli i onda razvili robnu marku s pet likera, pa danas proizvodimo ukupno 30-ak tisuća litara godišnje – kaže Paško.


VAŽNO JE REĆI da Paško likeri nastaju prema tradicionalnim recepturama koje su se u obiteljima pnosile s koljena na koljeno. Neke su iz zbirke Paškova djeda, a neke dobivene od prijatelja i poznanika. Sve su starije od stotinu godina, a neke i više od dva stoljeća.

– Voće potapamo u alkohol i, uz dodatke šećera, dugotrajno maceriramo, a sve se radi manufakturno. Tehnologija je tradicionalna, samo što umjesto u staklenkama na suncu, kako su nekad radili naši stari, zbog većih količina radimo u bačvama, ali bez

ikakvih dodataka, poput aroma, boja i konzervansa specifičnih za industrijsku proizvodnju. Dakle, sve što nam daje vrhunsko voće nalazi se koncentrirano u našim likerima.

Naravno da vrhunska kvaliteta nije mogla proći nezamijećena, kako u pilaca, tako i u stručnjaka, pa su u Zmijavce stigle i prestižne nagrade sa značajnih smotri alkoholnih pića – srebrna medalja za kvalitetu za liker od višnje s poznatoga natjecanja International Wine & Spirits u Londonu 2011. i srebrna medalja za liker od gorke naranče s prestižnog International Spirits Competitiona u Berlinu 2014.

– To je veliki poticaj za daljnji rad i razvoj. Dovoljno smo veliki da količinama možemo zadovoljiti potrebe velikih trgovačkih lanaca, a istovremeno i dovoljno mali da se prilagodimo i najmanjem kupcu. Recimo, nedavno smo za jedan od najpoznatijih splitskih lokala napravili liker od kadulje, biljni liker od kraljice ljekovitoga bilja. Radimo i dosta personaliziranih poslovnih poklon paketa, posebice u blagdansko vrijeme, te razne druge prigode.

Znate, svi su prirodni likeri ujedno, kako mi to kažemo, i likarija. Naime, između naših pet svatko će pronaći jedan koji mu se posebno sviđa, po aromi i okusu, ali i po tome što mu odgovara na neki neobjašnjiv način. Ne možemo znanstveno tvrditi da se radi o lijeku, ali za mene je to znak da ga tijelo tako shvaća. – zaključuje Paško. 



Istraživači su se oboružali pamučnim jastučićima, plastičnim vrećicama i dobrim želucima te navalili na devet hotela na različitim američkim lokacijama. Konačni rezultat? Ukratko, obilna količina plazećih mikroskopskih životinjica u hotelskim sobama

PIŠE **TOMO WILL**

PRIJAVE TAJNE FINIH HOTELA

Znate, možda sam rođena u krivo vrijeme, jer obožavam romantiku. Puffy to razumije. Za moj posljednji rođendan, prekrpio je krevet i pod moje hotelske sobe ružinim laticama, da mogu bosa hodati po njima i da se mogu u njima valjati gola... – hvalila se svojedobno Jennifer Lopez pažljivošću svoga tadašnjeg dečka, repera Seana Diddyja Combsa.

A možda bi bilo bolje da je poslušala njegovu kolegicu Ja Rulea, koji kaže: „Ljudi misle da je život popularnih tako glamurozan, a zapravo pola vremena provodite u nepoznatim hotelskim sobama. Često odspavam nekoliko sati odjeven i ne raspakiram kovčeg”.



Zašto je to pametnije od romantike, pitate se? Vrlo jednostavno...

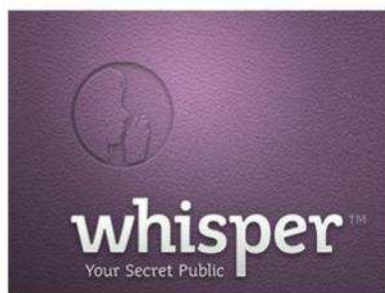
Naime, prošlogodišnja studija američkog portala Travelmath, posvećena hotelskoj higijeni, pokazala je da prosječna hotelska soba vrvi znatno većom količinom odvratnih bakterija od tipičnog stana, kabine zrakoplova i školskih učionica. Kažu, toliko velikom, da bi vam pametnije bilo prespavati u parku ili čekaonici zračne luke.

„Ne želimo nikog preplašiti. Jednostavno smo željeli doznati koliko se bakterija može pronaći na uobičajenim površinama hotelskih soba”, kaže voditeljica istraživanja Emily Pierce.

Istraživači su se stoga oboruzali pamučnim jastučićima, plastičnim vrećicama i dobrim želucima te navalili na devet hotela na različitim američkim lokacijama. Konačni rezultat? Ukratko, obilna količina plazećih mikroskopskih životinja u hotelskim sobama.

Dakako, znamo što sada mislite: sobe turističkih hotela su jeftine, pa se tu može očekivati i niža razina higijene, dok slavne osobe odsjedaju u vrhunskim hotelima, gdje je čistoća, uz luksuz i udobnost, jedan od najvažnijih standarda. No, varate se! Spomenuto istraživanje obuhvatilo je hotele s tri, četiri i pet zvjezdica, a rezultati su šokantno pokazali da su sobe hotela s četiri i pet zvjezdica u pravilu prljavije od onih s tri!

„To je doista bilo iznenađujuće, jer su vrhunski hoteli poznati po izvanserijskoj usluzi i luksuzu. S pravom bi se moglo očekivati da novac koji trošimo na te dodatne zvjezdice osigurava i učinkovito čišćenje”, zaključuje Christina Lachowyn, jedna od autorica istraživanja.



WHISPER KAO ISPOVJEDAONICA

„Deke se peru jednom godišnje”, tvrdi jedan hotelski radnik na Whisperu, aplikaciji namijenjenoj anonimnim postovima, koju za ispovijedi rabe mnogi zaposlenici hotela – od recepcionara, preko portira do spremačica. Zahvaljujući njoj, posljednjih su godina otkrivene neke od najprljavijih tajni hotelske industrije.

Postovi se, naravno, ne mogu provjeriti, ali su doista zanimljivo, iako ponekad i uznemirujuće štivo. Jedna od izjava tako tvrdi da se predvorja hotela namjerno ne griju, da bi se goste odvratilo od predugog zadržavanja u tome prostoru.

Nadalje, na pladnju s vašom narudžbom u sobu, kad stigne do vas, sigurno će nedostajati bar nekoliko prženih krumpirića, a niti vaša hotelska posteljina često neće biti čista koliko se nadate.

„Ponekad sam lijena i ostavim već rabljene plahte na krevetu. Samo pređem vrućom peglom preko njih, da ne izgledaju zgužvane. Na koncu mi je malo žao sljedećih gostiju”, povjerava se jedna hotelska spremačica.

No, ima i svijetlih primjera. Jedan recepcionar tako piše: „Kad neki simpatični par dođe u hotel pitati za cijenu sobe, pa želi odustati jer im je preskupo, pustim ih da prespavaju besplatno...”

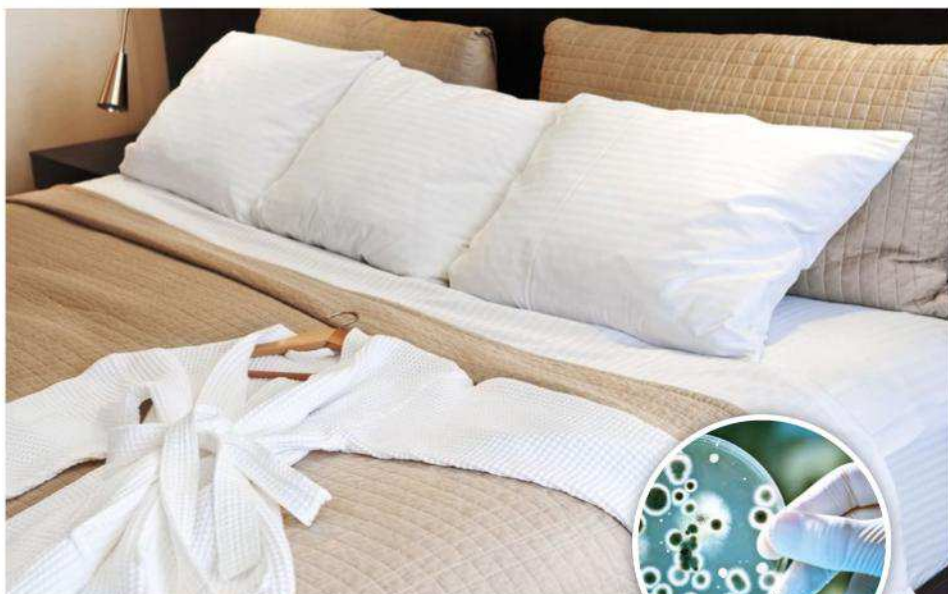
Studija je predviđjala da ekipe istraživača uzmu uzorke s četiri površine u hotelskim sobama – ploče uz umivaonik u kupaonici, daljinskog upravljača televizora, pisaćeg stola i telefona. Uzorci su potom testirani na prisustvo različitih tipova bakterija (bacili i koki) i gljivica koje izazivaju respiratorne i druge zaraze.

Evo što je konkretno pronađeno. Rabeći kao usporedbu podataka jedne druge studije koja je zaključila da prosječna američka kućna kupaonica sadržava 452 bakterije po četvornom inču (oko 6,5 cm²), pokazalo se da su hotelske kupaonice znatno prljavije. One u hotelima s tri zvjezdice prosječno su imale 320 007 bakterija po četvornom inču, one s četiri čak 2 534 773, a s pet 1 288 817. Dakle, one u hotelima s tri zvjezdice bile su najčišće (relativan pojam).

Istraživači drže da je razlog tome što su visokodizajnirane kupaonice s mnogo detalja, u hotelima s četiri i pet zvjezdica zahtjevnije za čišćenje od onih jednostavnijih u jeftinijim hotelima.

Iako bi čovjek pretpostavio da atraktivna ponuda luksuznih hotela ne ostavlja mnogo vremena za gledanje televizije, čini se da daljinski upravljači televizora ipak prolaze kroz jako mnogo ruku, i to prljavih. Naime, Travelmathovo istraživanje pokazalo je da su, kao i u slučaju kupaonica, te sprave u luksuznim hotelima često – odvratne.

Rabeći istraživanje Charlesa Gerbe sa Sveučilišta Arizona kao kontrolno (a koje kaže da na daljinskom upravljaču u prosječnom američkom kućanstvu postoji 17 000 bakterija po četvornome inču), stručnjaci Travelmatha pobrojali su njih 232 733 u hotelima s tri zvjezdice, a čak 1 400 027 u onima s četiri te 2 002 300 u onima s pet. Dakle, ponovo znatno više prljavštine u luksuznim hotelima. Istraživači pretpostavljaju da je to zbog toga što u njima odsjeda dosta poslovnih ljudi, koji prije pranja ruku pale televizor nakon čitava dana provedena na poslu, sastancima, u taksijima i sličnim mjestima. Usput, napominju da nije toliko bitno koliki broj ljudi rabi tu spravu, već očisti li se ona uopće prije dolaska novog gosta.



Prosječna hotelska soba vrvi znatno većom količinom odvratnih bakterija od tipičnog stana, kabine zrakoplova ili školskih učionica



Ako se već ne morate brinuti o tome hoćete li na radni stol svoje hotelske sobe staviti laptop, pametnije bi bilo da tamo ne odlažete, recimo, sendvič...

Ako se već ne morate brinuti o tome hoćete li na radni stol svoje hotelske sobe staviti laptop, pametnije bi bilo da tamo ne odlažete, recimo, sendvič. Naime, ti su stolovi izrazito prljavi, najviše oni u hotelima s četiri zvjezdice (1 800 003 bakterije po četvornom inču), zatim u onima s pet (40 030), dok su opet najčišći u onima s tri (4687). To je vjerojatno stoga što se pisači stolovi najmanje rabe u tim hotelima, a najviše, zbog poslovnjaka, u onima s četiri zvjezdice, koji na njima rade, jedu, piju, a možda i zaspu.

Ukoliko niste Don Draper, koji naziva Johna Waynea ili Franka Sinatru da biste 1961. dogovorili sastanak u Rainbow Roomu, onda vjerojatno nikada ne rabite telefon u hotelskoj sobi. Pa ipak, te su sprave zagađeno prljave. No, ovaj put najviše u hotelima s tri zvjezdice (11 403 bakterije po četvornom inču, identično kao u američkim kućanstvima), zatim u onima s pet (4252), dok su u onima s četiri zapanjujuće čiste (137).

O kakvim bakterijama tu zapravo govorimo? Ima ih mnogo vrsta, od kojih su gljivice najčešće u kupaonicama, a *bacillus spp* na daljinskim upravljačima i telefonima (koki u hotelima s pet zvjezdica), koje se povezuju s različitim zarazama, uključivo gastrointestinalnih i onim dišnih puteva.

No, bez obzira koliko sve zastrašujuće zvučalo, zapravo nema razloga za paniku. Ako ste relativno zdravi, ne premladi niti prestari, velika je vjerojatnost da će obrambeni sustav vašeg tijela lako izaći na kraj s većinom tih bakterija, a pomoći će i češće pranje ruku.

Morate samo pripaziti ako vam, kojim slučajem, pod ruku dođe Jennifer Lopez koja je neposredno prije bosa hodala po tapisonu hotelske sobe ili se gola valjala po prekrivaču kreveta. Tko zna kakve bi tek gadosti na tim površinama otkrilo istraživanje... 🍷

PET PRLJAVIH TAJNI HOTELSKE INDUSTRIJE (i kako se od njih obraniti)

Većina onih koji često putuju obično paze da ne budu pokradeni, da ih ne prevare taksisti i da im u restoranu ne naplate nešto što nisu naručili. No, koliko njih uopće dobro pogleda hotelsku sobu u kojoj boravi?

Naravno da svi paze na mrlje na tapisonu i da po njemu ne hodaju bos. Zagledaju se u zahodsku školjku i ne sjede na stolcima, u foteljama i na kaučima u donjem rublju, jer znaju da u pravilu nitko ne pere tapisone i tapecirani namještaj, ne usisava ispod kreveta niti briše kvake iza svakoga gosta. No, ono što ni ne slute jest da i najluksuzniji hoteli s najatraktivnijim sobama imaju prljave tajne.

Upravo stoga, AOL Travel News, ABC News, Atlanta Fox News i nekoliko drugih agencija pozabavili su se tom problematikom, izdvojili pet karakterističnih problema i gostima ponudili savjete:

1. Čaše u hotelskim sobama nisu čiste kako se čine, jer se ne peru u perilici za posuđe. Atlanta Fox News otkrio je da neke hotelske spremačice uopće ne rabe deterdžent kada „peru“ čaše. Skrivena kamere u jednom istaknutom hotelu pokazale su da je jedna spremačica čaše prala kemijskim sredstvom za čišćenje stakla te ih brisala krpom (vrlo rijetko prije toga isprala vodom).

Savjet: Prije negoli pijete iz hotelske čaše dobro ju operite vodom i sapunom (ili deterdžentom ako ga imate pri ruci), čak i ako čaša na sebi ima kartonski poklopac, plastičnu ili celofansku navlaku. Ili, još bolje, ne pijte iz nje.

2. Prekrivači na krevetu rijetko se čiste. Jednom mjesečno ili rjeđe (često i nikad). Kako mnoge hotelske sobe imaju malo stolaca ili fotelja, na tim se prekrivačima često sjedi, skače, jede i provode različite vrste intimnih radnji (spomenimo samo mijenjanje pelena).

AOL News tvrdi da ne možete biti sigurni niti da su ručnici i posteljina čisti. Posteljne bube su vrlo česta pojava, a ima ih i u svim procjepima u sobi (nisu pošteđeni niti hoteli s pet zvjezdica).

Savjet: Maknite prekrivače i dekorativne jastuke s kreveta te provjerite ima li u sobi, krevetu i posebno na madracima buba (odat će ih njihov mali crveni ili smeđi izmet). Provjerite i komentare gostiju na Trip Advisoru, a u vezi buba konzultirajte internetsku stranicu BedBugregistry.com.



3. Površine koje se najviše diraju, čiste se najrjeđe — prekidači svjetla, kvake, držači u toaletu, satovi, svjetiljke, slavine... Naime, ta mjesta čiste samo najsavjesnije spremačice, a loša je vijest da na njima virusi žive dulje nego što možete i zamisliti. **Savjet:** Sa sobom ponesite mokre dezinfekcijske maramice i dobro očistite ta mjesta. Uvijek imajte na umu da vaša hotelska soba nije čišća od toaleta na benzinskoj crpki. Često perite ruke.

4. Voda u hotelskoj sobi najčešće nije prikladna za piće. CBS News izvijestio je da hotelski gosti sve češće obolijevaju od legionarske bolesti (neki od nje čak i umiru). Naime, snažni hotelski sustavi za pročišćavanje vode iz gradskih vodovoda filtriraju klor, što pogoduje razmnožavanju bakterija u vodovodnom sustavu (one se potom posebno uspješno množe u sezonskim hotelima, u vrijeme kada su zatvoreni). Gosti se najčešće zaraze putem kontaminirane vodene pare (recimo, iz tuša). U Americi, primjerice, godišnje od legionarske bolesti obolijeva između 8 i 18 tisuća ljudi.

Savjet: Ne vjerujte hotelskoj vodi. Pijte vodu iz boce. Tuširajte se hladnijom vodom, i to sa slabijim mlazom...



5. U američkim hotelima na svakome se katu nalazi i **automat za led**. Ne punite ga izravno u kanticu iz vaše sobe, jer nemate pojma što su prethodni gosti s njom radili. Naime, istraživanja pokazuju da su mnoge od njih prethodno služile kao pepeljara, posuda za povraćanje i uriniranje.



I aparati za kavu već su odavna uobičajena stvar u hotelskim sobama. No, razmislite prije negoli njima pripremite kavu, jer su njihovi stakleni lončići isti kao i čaše, a prljavi su i filteri. Skrivena kamere pokazale su da ih spremačice čiste lizolom i brišu krpom kojom su prali kupaonicu.

Savjet: Ako ipak kuhate kavu, dobro operite lončić i dio s filterom (ovo posljednje osobito u slučaju aparata za espresso), i to vrućom vodom i sapunom (deterdžentom, ako ga imate sa sobom). Za posudu za led rabite uložne plastične vrećice, ali ju prethodno svejedno operite.

Prva zagrebačka pirserica

Rodena Samoborka **Irena Milina**, vodeća je zagrebačka pirserica i jedna od rijetkih hrvatskih uopće, a kroz njezin salon, u potrazi za rupicom na tijelu, dnevno u prosjeku prođe dvadesetak ljudi

PIŠE **STJEPAN VUDRAG** SNIMILA **VIOLETA ŠUNIĆ**

Mnogo je načina za upis u Guinnessovu knjigu rekorda, a stanovita Elaine Davidson u nju je ušla 2000. kad joj je službena komisija iz Guinnessa izbrojala 462 pirsinga od čega je 192 bilo samo na licu. Tijekom godina, taj se broj povećavao, a 2012. dosegnuo je vrtoglavih 9 tisuća. U međuvremenu, Elaine je ušla u knjigu i s novim rekordom – kao osoba koja najdulje drži rekord s najviše pirsinga.

Irena Milina, rođena Samoborka, s adreksom u Zagrebu, trenutno ima tek 20-30 pirsinga, no u posljednjih 10 godina sama ih je napravila puno više. Naime, Irena je jedna od najpoznatijih zagrebačkih pirserica i jedna od rijetkih hrvatskih uopće, a kroz njezin salon Octopus u Gundulićevoj ulici, u potrazi za rupicom na tijelu, dnevno u prosjeku prođe dvadesetak ljudi.

Osim što se bavi „muškim” poslom, Irena svoju osobnost voli izražavati raznim oblicima modifikacije tijela, a uz pirsinge, tu su i tetovaže (odnosno jedna velika), *scar*, implantat na ruci...

Ljubav prema modificiranju tijela razvila je još u srednjoj školi, konkretno kad je, u nedostatku roditeljskog nadzora na maturalcu, probušila usnicu i nos. Do završetka Visoke škole za menadžment već je bila poprilično „izbušena”, tako da zbog svog

izgleda nije uspijevala pronaći posao. No, ubrzo je dobila dvije ponude za posao „body pirsera” iz naših najjačih pirsing salona:

– Bavim se pirsanjem od 2006. kada sam počela raditi u Tattoo&piercing salonu „Zagreb”. Želja za vlastitim salonom počela je rasti kad sam shvatila da sam tamo naučila sve što sam mogla i da neke moje ideje neće nikad biti ostvarene dok ne postanem „sama svoj šef” – prisjeća se svojih „solo” početaka Irena.

Nakon pet godina kaljenja, 2011. otvara svoj studio „Octopus” koji danas slovi kao jedan od najpoznatijih i najpouzdanijih u Hrvatskoj. U međuvremenu, spojili su se s jednim tattoo studijem, tako da su danas u ponudi i tetovaže. Studio je danas njezin život:

– „Octopus” je moja velika ljubav, moj posao, moj život, jednostavno – ja. Svakim danom se trudimo što više ga poboljšati, a ljudima pružiti najkvalitetniju moguću uslugu. Sjećam se kakav osjećaj je svaki novi piercing budio u meni davnih dana, prije nego sam se počela time i sama baviti. Drago mi je da taj osjećaj mogu prenijeti na druge, moje drage klijente koji mi godinama pružaju svoje povjerenje i podršku – otkriva nam Irena što je pokreće.

Osim pirsinzima, Irenino tijelo ukrašeno je velikom *tribal* tetovažom na kojoj je radila deset godina.





U jednom trenutku i sama je imala gotovo 50 pirsinga, no kako je taj komadić metala ipak strani objekt u tijelu, njezina nezahvalna koža počela ih je odbacivati, pa je neke morala izvaditi. Isto tako, neki nisu bili kvalitetno odrađeni, pa je i njih trebalo maknuti:

– Kasnih 90-ih masovno se odlazilo zlatarima na bušenje ušiju „pištoljem”, na što i ja imam trajne podsjetnike u obliku crnih mrlja na stražnjem dijelu hrskavice – od nekvalitetnog nakita – govori nam Irena.

Navodi kako kod zlatarskog bušenja nema sterilizacije jer taj „piercing gun” sadrži plastične dijelove koji bi se sterilizacijom u autoklavu (naprava za zagrijavanje tvari pod tlakom na temperaturu višu od njihova vrelišta) rastopili i uništili. Većina zlatara ne zadovoljava ni higijenski minimum, no zakonska regulativa u Hrvatskoj za pirsanje ne postoji, pa zlatari i dalje „operiraju”, a najčešće ljudi kod njih odvođaju djecu. U „Octopusu”, dobna granica za pirsanje je 12 godina, naravno – u pratnji roditelja.

Scena u Hrvatskoj nije „razmahana”, pa su najčešće mušterije ljudi koji žele jedan do dva pirska. Najtraženije mete za pirsanje još uvijek su tako nos, pupak, jezik i ostali „uobičajeni” pirsjevi na koje se većina ljudi već navikla, pa ih ne doživljavaju kao nešto strano i strašno:

– Ljudi misle da se najviše tetoviraju i pirsaju alternativci, ali većina naših klijenata je *mainstream*. U Hrvatskoj nije razvijena neka ekstremna scena za modifikaciju tijela, još uvijek živimo u zatvorenoj sredini gdje nije



Ljudi misle da se najviše tetoviraju i pirsaju alternativci, ali većina naših klijenata je *mainstream*

DARKO VAUPOTIĆ



ZVONIMIR FERINA

baš socijalno prihvatljivo imati puno pirsjeva. Česti su stoga pirsjevi ili tetovaže koji se mogu sakriti zbog posla...

Irena dodaje kako naše društvo još uvijek ima predodžbu da se pirsanje i tetoviranje zbiva u nekim tamnim podrumima gdje se šire bolesti, no u stvarnosti je, naravno, potpuno drugačije. Sve je sterilno, a studio je čišći nego većina bolnica u kojima se uglavnom zgražaju kad vide ljude poput nje:

– Najveći problem je taj što te nitko ne doživljava ozbiljno. Ne radim to radi privlačenja pozornosti, nego zato jer to zaista volim i to živim. Najgore prolazimo u bolnicama ili u državnim službama gdje te gledaju poput besprizorne osobe koji ima hrpu prenosivih bolesti – otkriva nam Irena neke od problema s kojima se susreće zbog svog izgleda.

Poteškoće zbog svog izgleda 33-godišnja Irena imala je i na ulici, ali i to se u posljednjih nekoliko godina smanjilo. Ne zato što su ljudi bolji, već zato što manje izlazi:

– Nekih gadnih problema baš i nisam

U Hrvatskoj nije razvijena neka ekstremna scena za modifikaciju tijela, još uvijek živimo u zatvorenoj sredini gdje nije baš socijalno prihvatljivo imati puno pirsseva

imala, no usputna dobacivanja su svakodnevi život. U Hrvatskoj po čemu god da si drugačiji, uvijek će netko upirati prstom u tebe. Pokušavam se na to ne obazirati, a mislim da bi svima bilo bolje da utroše vrijeme na nešto što ih ispunjava, a ne da se bave životima i izgledom ljudi koje ni ne poznaju...

Osim pirsinzima, Irenino tijelo ukrašeno je velikom *tribal* tetovažom na kojoj je radila deset godina. Ornamentalnim motivima ne pripisuje nikakvo značenje osim estetskog, a objašnjava to vrlo jednostavno:

– Nisam htjela ništa sa značenjem, jer malo je vjerojatno da će mi s pedeset godina nešto značiti isto što i s dvadeset, a lijepo će izgledati uvijek...

Ima i *scarification* na podlaktici, napravljen 2008., ali je prije nekoliko godina preko njega napravila bijelu tetovažu jer joj se motiv zvjezdica na *scaru* prestao svidati. *Scarification* je usluga koju „Octopus” također nudi:

– *Scarification* u Hrvatskoj nije popularan kao pirsing ili tetoviranje, ali nadamo se da ćemo ga kroz nekoliko godina uspjeti malo bolje ispromovirati i tako ljudima približiti i taj oblik ukrašavanja tijela. Ako je kvalitetno odrađeno, izgleda uistinu prekrasno.

Općenito, u modifikaciji tijela više nema velikih i konkretnih planova – velika *tribal* tetovaža bila je desetogodišnji projekt, a sve ostalo sad je samo popunjavanje praznina.

Cijene pirsanja odnosno tetoviranja ovise o težini posla, a mogu se vidjeti na web stranici studija. „Octopus” se isprofilirao svojim radom, ali i humanitarnim akcijama u kojima redovito sudjeluje. U rujnu su tako prikupljali sredstva za djecu leptire (nasljedna bolest koju karakterizira jaka osjetljivost kože), a dio sredstva od prodaje nakita i tetoviranja namijenili su udruzi „Debra” koja se bavi zaštitom i promicanjem prava jedne od najranjivijih društvenih skupina. Također, imali su i popuste na sve tetovaže s motivima leptira... Isto tako, u salonu redovito imaju



akcije kojima potpomažu azile za napuštene životinje:

– Kad netko dođe na zamjenu nakita, ne naplatimo konkretno nego zamolimo ljude da u škrabicu ubace sitniš. Kad se skupi dovoljno, svaki put uplatimo nekoj drugoj udruzi za napuštene životinje.

Irena i sama ima četiri psa, svi su mješanci i sve je spasila iz azila. Osim humanitarnim radom, „Octopus” je poznat i po liberalnim svjetonazorima. Podržavaju tako i LGBT zajednicu:

– Kao i u svemu ostalome, ne razumijemo zašto ljudi imaju potrebu gurati nos u nečije privatne stvari. Gej je okej. Podržavamo Pride i „Octopus” je često prodajno mjesto za evente koje LGBT zajednica organizira.

Nerijetko im dolaze turisti, a dogodilo se to i dok smo razgovarali s Irenom. Četiri djevojke iz Belgije na ulici su pitale gdje se mogu tetovirati i netko ih je poslao upravo u ovaj salon. Mlade djevojke otkrile su nam kako žele trajnu uspomenu na Zagreb, a ovjekovječile su je pirsinzima u nosu.

„Octopus” se svojim radom i svjetonazorom isprofilirao, a Irena koja je donedavno ozbiljno razmišljala o odlasku iz Hrvatske, mrvicu je promijenila mišljenje:

– Jesam, razmišljala sam o tome. No, konačno smo uspjeli dovesti studio do neke više razine, a sad, uostalom, i nekoliko ljudi ovisi o meni...

Ipak, ideju o selidbi nije u potpunosti odbacila. Kako bi se posao mogao održavati na visokoj razini, treba ulagati:

– Troškovi koje država nameće poduzetnicima sve su veći, kao da samo izmišljaju nove namete. Mi smo te sreće da su pirsanje i tetoviranje luksuzna usluga, a to i košta...

Slobodnog vremena Irena baš i nema. Uz dečka, četiri psa i studio, ostaje joj tek nešto vremena za pokoji film ili igricu, a mladenačku fazu izlaženja ionako je prerasla. Planove za modifikaciju tijela već je uglavnom ispunila, a sad joj ostaje samo uživati u onome što voli odnosno drugima priuštiti ono što sebi već je... 📌

Muško spolno zdravlje

Preniske razine testosterona za muškarca znače lošu vijest na više razina – pad libida, erektni problemi, pad fizičke snage i razine energije, smanjena opća otpornost, debljanje, gubitak gustoće kostiju, opasnost od prijeloma...

PIŠE **BRANIMIR DOLIBAŠIĆ**

Zdravlje muškaraca i žena, kao i njihova tjelesna svojstva, jasno su određena rodnim identitetom. Za muškarca, testosteron je ključni androgeni hormon koji ima važnu ulogu u zdravlju općenito. Normalna razina testosterona kod muškaraca je 5 do 10 puta veća nego kod žena. Prema svojoj građi, veliki T je anabolički steroid koji se proizvodi primarno u testisima. U pubertetu testosteron određuje razvoj spolnih organa te daje muška obilježja, rast kostiju i mišićavost, dlakavost. Također, osim promjene glasa, testosteron daje i održava prirodni seksualni nagon.

Top tri izbora namirnica za testosteron su orasi (bučine sjemenke, orasi, indijski oraščić), plodovi mora (sitna plava riba, kamenice) te voće i povrće (šipak, mandarine, kelj)

Međutim, već nakon tridesete godine, razine testosterona počinju opadati. Preniske razine testoste-

rona za muškarca znače lošu vijest na više razina – pad libida, erektni problemi, pad fizičke snage i razine energije, smanjena opća otpornost, debljanje, gubitak gustoće kostiju, opasnost od prijeloma. Pa onda i promjene raspoloženja, depresija, bezvoljnost, manja asertivnost, nisko samopouzdanje...

Kako testosteron osim spolnih svojstava također sudjeluje i u drugim za zdravlje važnim metaboličkim procesima (na primjer regulacijom gena sudjeluje u aktivnosti inzulina, ravnoteži energije i održavanju mišićne mase, a time i snage i razine energije), jasno je kako je važno raditi na održavanju zdravih razina testosterona.

DANAS MEDICINA niske razine testosterona povezuje s mnogim patološkim stanjima, poput razvoja dijabetesa, depresije, visokog krvnog tlaka i koronarne bolesti srca, te naravno, s padom libida koji nije tek posljedica starenja tijela. Naposljetku, manjak testosterona prepreka je plodnosti muškarca – niski broj spermija, naravno, smanjuje šansu parovima koji pokušavaju začeti djecu. Jednostavan način za otkrivanje stanja je krvni test...

Osim kada je pre nizak, niti previsok testosteron nije dobra vijest – agresivnost i nasilnost, sklonost alkoholu i cigaretama, rizičnom ponašanju. Poput drugih važnih tjelesnih parametara, i ovdje je ključ u zdravoj





ravnoteži. Jedan od bitnih doprinosa razini testosterona je i kvaliteta prehrane i redovito vježbanje.

Što sve pogoduje niskom testosteronu? Nedovoljan unos kalorija (ispod bazalnog metabolizma), često u primjeni kod nerazumnih dijeta mršavljenja, osobito kada se primjenjuje uskraćivanje dovoljno masti u prehrani. Ali, jednako pogoduje i prekomjeran unos kalorija, osobito kod pretilih osoba. Tu je i loša prehrana siromašna kvalitetnim namir-

Personaliziranom prehranom utječete na svoju muškost, jer prehrana je ono što izgrađuje vaše tijelo i omogućava zdrave razine i omjere spolnih hormona


nicama, što za posljedicu ima deficit vitamina i minerala. Također, negativan emotivni život i depresija mogu biti razlog, ali i loše spavanje, apneja (hrkanje), kronični manjak sna, stres, kronične infekcije i dugo bolovanje. Osim viška i manjka kalorija, tu jednaku ulogu igra i pretjerano vježbanje ili pak kronični izostanak tjelovježbe.

DOBAR NAČIN poticanja zdravih razina testosterona je redovito vježbanje, koje uključuje vježbe snage. Svaki put nakon vježbanja tijelo luči testosteron kao odgovor, osobito kod vježbi snage. Naravno, uz tjelovježbu, mora ići i dobra prehrana, da bi se ostvarili očekivani poželjni učinci. Za sintezu testosterona, na temeljima uravnotežene prehrane, od ključne je važnosti nekoliko hranjivih tvari – cink, selen, vitamin C, vitamin D, vitamin E. Top tri izbora namirnica

za testosteron su orasi (bučine sjemenke, orasi, indijski oraščić), plodovi mora (sitna plava riba, kame-nice) te voće i povrće (šipak, mandarine, kelj).

Naravno, ni svaka namirnica nije jednako dobar izbor za sve, niti svi mogu podnijeti određenu hranu zbog moguće intolerancije. Personaliziranom prehranom utječete na svoju muškost, jer prehrana je ono što izgrađuje vaše tijelo i omogućava zdrave razine i omjere spolnih hormona. Uz Nutrilife tim stručnjaka (više na www.nutrilifecentar.hr), provjerite koja je hrana najbolja upravo za vas.

Zdravo muško tijelo i njegova svojstvena snaga mišića, važni su za osjećaj zadovoljstva i samopouzdanja te održavanje prirodnog libida. Prije nego posegnete za dodacima prehrani ili možda muževnost razmišljate postići (legalnim ili ilegalnim) sintetskim anaboličkim stimulansima, razmislite prethodno je li vaše tijelo nahranjeno na pravi način da bi spremno moglo proizvoditi testosteron.

Hrana je lijek, važno je naučiti kako je koristiti za svoje zdravlje. 





ANASTASIJA NIKITINA

Berbe su prošle – tko je imao što pobrati, sada osluškuje bačve, a kome je mraz uništio snove o dobroj godini nema mu druge već nadati se da će iduće jeseni biti bolje sreće. Lijepa Anastasija bila je vrijedna beračica, pa joj je domaćin za nagradu ostavio zdjelu punu lijepih grozdova...

SNIMILA **JULIA SKALAZUB**





















Avangardna C klasa

Postoji uvriježena teza da su premium vozila, pa tako i Mercedesova C klasa, zapravo teško financijski dostupni. Realnost je ipak drugačija...

PIŠE **LUKA ŠTEFANAC**

Mercedesova C klasa po mnogo čemu je prekretnica za tvrtku iz Stuttgarta. Naime ona je najbolji pokazatelj u kojem smjeru danas ide trokraka zvijezda, a to je avangardni moderan dizajn, vrhunska tehnička rješenja i maksimalna sigurnost i udobnost.

C klasa je u svom segmentu apsolutni broj 1 u svijetu po prodaji, a to je dovoljan argument o kvaliteti automobila. C klasa je pravi premium proizvod koji se može doživjeti već i kroz testnu vožnju. Postoji uvriježena teza da su premium vozila, pa tako

i C klasa, zapravo teško financijski dostupni. Čak bi se usudili napisati kako postoji strah od Mercedes a kao sna koji teško može postati stvarnost. Realnost je ipak drugačija...

Najbolji primjer za to je model C 180d koji sa svim davanjima stoji 34.700 eura. Često je početna cijena samo mamac i modeli „golači” izgledaju tako ćelavo da zapravo treba još dosta novaca kako biste ih doveli u „vizualni” red. Međutim, spomenuti Mercedes C 180d u svojoj početnoj cijeni ima uključeno apsolutno sve neophodno za sigurnu i udobnu vožnju.

S novom generacijom C klasa je dobila i znatno dinamičniji izgled i time postala zanimljiva i mlađim kupcima koji možda do sada nisu nikada razmišljali o trokrakoј zvijezdi

Tako su, primjerice, automatska trozonska klima, led farovi, preklopiva stražnja klupa, tempomat i audio sustav dio paketa „dreams edition” koji je uračunat u tih 34.700 eura.

Motor je štedljivi dizelaš koji razvija 116 konja i koji pojuri 205 km/h i do stotke dolazi za 11,1 sekundi, a pritom u realnim uvjetima troši prosječno ispod četiri litre. Realno, ovaj model nije skuplji od primjerice pojedinih nepremium modela sa sličnom snagom i opremom, a Mercedes je ipak Mercedes, u što ćete se najbolje uvjeriti i prilikom njegove podaje kada će trokraka zvijezda sigurno zadržati visoku vrijednost, a ujedno će se lakše i brže prodati.

Trend u svijetu je zapravo analizirati kolika je cijena korištenja vozila, a ne prodajna cijena automobila. Tu je također C klasa u prednosti jer na operativni leasing uz standardno učešće (27 posto), mjesečna rata iznosi svega 2499 kuna mjesečno. Očito je, eto, kako premium nije toliko nedostupan kao što se možda na prvu može pomisliti...

Želite li jači motor, u Emil Frey Auto Centru u Zagrebu za ograničenu količinu vozila napravljeni su specijalni financijski uvjeti. Riječ je o modelima C 220d koji su ili u Avangarde ili još atraktivnijem AMG paketu opreme. Tako primjerice za C 220d sa AMG paketom opreme dosad je (uz standardno učešće operativnog leasinga na godinu dana) mjesečna rata iznosila 1150 eura, a u akciji ona iznosi 580 eura, odnosno 50 posto je niža.

Velika prednost uzimanja operativnog leasinga na godinu dana jest da nakon tog razdoblja vozilo vraćate i pritom zapravo plaćate njegovo korištenje te se ne morate brinuti što s njime nakon tog razdoblja i naravno – u tom trenutku odabirete novo vozilo. Na taj način, svakih 12 mjeseci imate novi automobil uz iznimno prihvatljive uvjete i pritom se ne brinete o održavanju, garancijama i sličnom.

Inače C220 d pokreće jedan od najpouzdanijih dizelskih motora na svijetu, a riječ je o 2,1 litarskom agregatu koji razvija snagu od 170 konja, do stotke dolazi za 7,7 sekundi i razvija najveću brzinu od 234 km/h uz prosječnu potrošnju od 4 litara. AMG paket opreme daje vrhunski vizualni pečat vozilu kako izvana, tako i iznutra. Uz to, svi automobili imaju odličnu serijsku opremu.

C klasa je po mnogočemu najvažniji Mercedesov model, a ujedno i najprodavaniji na tržištu. On spaja dva svijeta, onaj poslovni i onaj privatni, jer može biti idealan poslovni automobil, ali isto tako i savršeno obiteljsko vozilo. S novom generacijom, C klasa je dobila i znatno dinamičniji izgled i time postala zanimljiva i mladim kupcima koji možda do sada nisu nikada razmišljali o trokrakoj zvijezdi. Ali svijet se mijenja, a mijenja se i Mercedes – C klasa je, može se reći, slika i prilika onoga što Mercedes danas nudi.

Koliko je to uspješno potvrđuje podatak da je Mercedes trenutno svjetski lider po prodaji u premium segmentu, dakle možemo na koncu reći – „potvrdili kupci”.



MERCEDESOV PARTNER U ZAGREBU

Emil Frey Auto Centar ovlašteni je prodajno-servisni Mercedesov partner u Zagrebu otvoren početkom 2014. godine u Kovinskoj 5 (s podružnicom u Rijeci). U vlasništvu je švicarske multinacionalne grupe Emil Frey koja je najveći privatni uvoznik automobila u Europi, s tradicijom dužjom od 90 godina i s motom – „Najbolje za vaš novac”.

U atraktivnom zagrebačkom salonu pronaći ćete sve nove Mercedesove modele, najkompetentnije prodajne savjetnike, stručne ponude, kao i najbolju uslugu za vaše vozilo. Više informacija možete dobiti na www.emilfrey.hr ili ako putem mobitela nazovete ***888**.



Pravo odijelo čini muškarca

Dva dugmeta ili tri? S užim nogavicama ili...? Uzorak? Toliko ima prostora da učinite pogrešku pri kupnji *pravog odijela* za sve prilike, pa zato donosimo vodič koji će vam pomoći da izaberete ono koje će izgledati kao da je krojeno baš po vašoj mjeri

PIŠE **MARJANA FILIPOVIĆ GRČIĆ**


Gledajte, ako mislite da vam ono odijelo s maturalne još može proći – zaboravite. Baš kao što lijepo možete zaboraviti i na ono s vjenčanja koje već godinama nosite na svaku svadbu na koju ste pozvani i, znate kako to već ide, na svaki sprovod.

Ok, možda vi niste primijetili (a svi drugi sigurno jesu), ali ono s maturalne vam je premalo i vrijeme ga je totalno pregazilo. Ne želimo reći da ste se možda nadebljali, ni slučajno, samo da tijelo 18-godišnjeg klinca i pravog muškarca u najboljim godinama nije jednako raspoređeno.

Što se, pak, vašeg vjenčanog odijela tiče, vjerojatno je u redu, ali pre-svečano je da biste ga mogli nositi na posao, a niti više ne možete spriječiti da svatko kome se približite na manje od tri metra ne primijeti kako se, oprostite na izrazu, izlizalo od silnog nošenja.

Općeprihvaćena je činjenica da svakom pravom muškarcu treba jedno pravo, dobro odijelo koje može nositi u puno prilika i na koje može računati u svakom trenutku – i krajnji je čas da i vi nabavite jedno takvo. A pravo odijelo znači tri stvari:

prvo – da mora biti od kvalitetnog materijala, drugo – da vam kroj mora savršeno pristajati i treće – a što je posljedica prvog i drugog, da ćete morati potrošiti nešto više novca. Ali, znajte, to je investicija koja će vam koristiti još puno godina i ne samo to – dobro odijelo može učiniti da izgledate viši ili da sakrijete nekoliko kilograma viška.

Zapravo, dobro odijelo učinit će da izgledate (još) zgodniji. Zato, hajdemo se uozbiljiti jer ovo je ozbiljna stvar i zajedno pronaći ono pravo za vas. 

Lekcija #1 Odabir materijala

Ne morate biti modni stilist da biste znali da 100 posto poliester ne obećava ništa dobro. Kupite odijelo s ovom etiketom i očekujte da neće dobro izgledati, a bogme ni dobro mirisati. Ono što vama treba je vuna, odnosno mješavina vune i poliester.

Ako ćete svoje novo odijelo nositi često, onda vam preporučamo mješavinu vune i poliester, što je doduše manje fina, ali je dugotrajnija opcija.

Ako ga mislite nositi samo u posebnim prilikama, onda se počastite odijelom od čiste vune ili mohera, tijelo će vam uživati.



** Bonus savjet: Ako odijelo namjeravate često nositi, bilo bi dobro da odmah kupite još jedne hlače koje ćete izmjenjivati uz sako. Naime, hlače puno brže pokazuju znakove istrošenosti i ovako ćete produžiti vijek trajanja svog odijela.*





Lekcija #2

Odabir kroja prema figuri

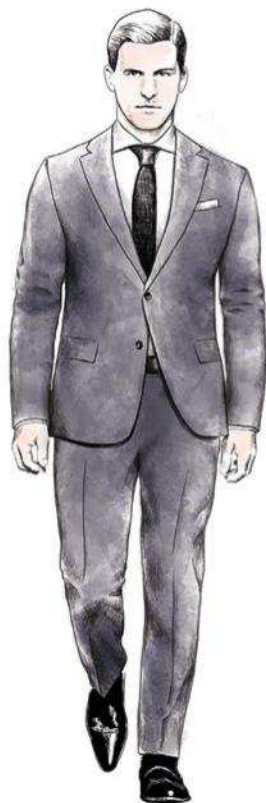
Uđite u prvu trgovinu muškom odjećom i vjerujemo da ćete u ovom trenutku u njoj, kao i svima drugima na svijetu, pronaći četiri tipa odijela (na etiketi su najčešće uz veličinu označeni i nazivi na engleskom). Svako od tih odijela ne funkcionira jednako dobro na svakom obliku tijela, pa vi prema svome odaberite ono koje će vam najbolje pristajati:

1. SKINNY FIT – ako ovaj naziv pronađete na etiketi, tada ćete vidjeti da je ovo odijelo jako uskog kroja te da ima nisko spušten struk, uske nogavice te da je visoko rezano na dijelu na kojem se spaja rukav kod pazuha. Ultra je moderno, ali ako niste visoki i izrazito vitki, radije odustanite od njega i potražite svoju sretniju opciju.

2. SLIM FIT – također je užeg kroja, ali ne morate biti građeni poput Orlanda Blooma da biste ušli u njega. Baš, naprotiv, ovaj jako moderan kroj toliko je lukavo osmišljen da sužava siluetu zahvaljujući blago strukiranom sakou, nogavicama koje se polako sužavaju od koljena, te užim rukavima.

3. TAILORED FIT – u prijevodu krojen po mjeri, što ne možemo shvatiti u doslovnom smislu, već da ostavlja takav dojam. Odahnite, ovo je moderan kroj koji odgovara skoro svakoj muškoj figuri i sjajno krije sve nedostatke (ako ih eventualno imate). Odijelo tijesno prijanja uz ramena, struk sakoa je malo uži, baš kao i nogavice, dok ostatak odijela nije priljubljen uz tijelo (već jako dobro prikriva trbušić). I to je tajna ovog kroja.

4. CLASSIC FIT – Klasično, tako je. Ovo je nešto ležerniji kroj, stvoren za sve prilike i prilično ugodan za nositi. Također je namijenjen za sve tipove tijela. Osim po etiketi, prepoznat ćete ovaj kroj po tome što ima malo spuštenu dio na kojem se rukav ispod pazuha spaja s ostatkom odijela, struk nije naglašen, a nogavice su ravne.



JASTUČIĆ NA
RAMENIMA (DA,
SVAKO GA DOBRO
ODIJELO IMA)
MORA ZAVRŠAVATI
TOČNO TAMO GDJE
ZAVRŠAVAJU VAŠA
RAMENA

Lekcija #3

Kako znati odgovara li veličina?

Ovdje budite oprezni jer su uložili dosta visoki. Nemojte uletjeti u trgovinu, uzeti svoju veličinu i slavodobitno otići na pivo. Prije svega, ponesite od kuće košulju kakvu namjeravate nositi uz odijelo (majica ili donja majica vam neće dati pravi dojam) i zatim na košulju obucite odijelo i – pomirite se da ćete se neko vrijeme morati vrtjeti po toj maloju zagušljivoj kabini i promatrati sebe u zrcalu. Evo na što sve morate obratiti pažnju:

1. Jastučić na ramenima (da, svako ga dobro odijelo ima) mora završavati točno tamo gdje završavaju vaša ramena.
2. Zatim napravite ovaj test: ispružite dlan desne ruke i s njim posegnite ispod lijevog revera dok je srednje dugme zakopčano. Možete li to napraviti, a da vas ne steže u ramenima i da odijelo pristaje kako treba? Možete – super, idemo dalje. Sada, dok još držite ruku ispod revera, stisnite dlan





ODIJELA S DVA DUGMETA PRISTAJU VEĆINI FIGURA, TRI DUGMETA DAJU NEŠTO KLASIČNIJI DOJAM, DOK SU JAKO MODERNA ODIJELA S JEDNIM DUGMETOM

- u šaku. Sada bi se odijelo kod dugmeta trebalo povući. Ako je takav slučaj i kod vas, znači da vam zasad dobro pristaje.
- Donje dugme, ako isprobavate sako s dva, ili srednje, ako isprobavate ono s tri dugmeta, ne smije biti niže od vašeg pupka.
 - Spustite ruke ravno uz tijelo i provjerite je li vam rub rukava u istoj ravnini s rubom sakoa. Ako su viši, nije dobro. Ni obratno, ako su niži.
 - Kada spustite ravno ruke uz tijelo, rukavi bi vam trebali doticati dio dlana na kojem se spajaju članak i baza palca.
 - Neka vam bude udobno kad ste zakopčani. Provjerite prsa – dugmad bi trebala biti zakopčana, a da se pritom oko njih tkanina ne steže ili gužva, ali ne smije biti ni previše slobodnog prostora između sakoa i tijela. Neka vam bude udobno kad ste zakopčani.
 - Provjerite kako vam sada stoji na košulju – steže li vas u ramenima? Ne? Bravo! A viri li vam oko

- centimetar i pol košulje ispod rukava sakoa? To je onda to!
- Dužina hlače trebala bi biti tolika da dotiče površinu vaših cipela, ne smije biti duža od toga i gužvati se na cipeli ni na stražnjoj strani doticati pod.
 - Za kraj – provjera stražnjice: sjednite, nagnite se iz struka, čučnite – sve biste to morali napraviti, a da vas ništa ne zateže. Okrenite se i provjerite jesu li vam hlače sasvim priljubljene uz tijelo ili se ocrtavaju obrisi tijela ili rublja? Iako možda mislite da bi to moglo biti seksi, vjerujte nam, nije nimalo. Hlače na stražnjici moraju lijepo padati uz tijelo, a da okolo ipak ne ostaje previše praznog prostora.

** Bonus savjet: Ako vam na odijelu odgovara sve ovo što smo naveli, a imate samo problem s rukavima ili nogavicama, nemojte se brinuti. To će riješiti krojač jer je teško baš pronaći odijelo koje će vam u svemu pristajati kao saliveno. Zato ako su sve ove bitne stavke zadovoljene, dužina rukava ili nogavica bit će najmanji problem.*



Lekcija #4

Što s detaljima?

BOJE I UZORCI: Pa, ako kupujete 23. odijelo ove sezone i namjeravate ih do kraja godine kupiti još barem toliko, slobodno eksperimentirajte s uzorcima i bojama. Ali mi ovdje govorimo o onom odijelu koje vam treba trajati još dugo i koje možete odjenuti u svakoj prilici i izgledati primjereno i zgodno, zato vam na raspolaganje dajemo tri opcije. Crno, sivo i tamnoplavo, bez uzoraka, bez detalja, samo dobrog kroja i po vašoj mjeri. Uostalom, radije se igrate s uzorcima i bojama na kravat i košulji – to je uvijek lakše i – isplativije.

DUGME: Najpopularnija su odijela s dva dugmeta jer pristaju većini figura. Sakoi s tri dugmeta daju nešto klasičniji dojam, dok su jako moderna odijela s jednim dugmetom.

** Bonus savjet: Ako niste znali, najdonje dugme na sakou odijela uvijek bi se trebalo nositi otkopčano.*




JOOP!

Premium. Moderno. Ležerno.

PRATITE SVOJU PRIRODU, NE ODUSTAJTE OD ONOGA ŠTO MISLITE DA JE NAJBOLJE ZA VAS. **MARC O'POLO** SVAKAKO IDE U RED ONOG NAJBOLJEG U MODNOM SVIJETU

Upravo tri riječi iz našeg naslova na najbolji način opisuju ono čemu Marc O'Polo pridaje najveću važnost: prirodni materijali i odjeća za samouvjerene ljude koji imaju osjećaj za modu, ali i – što je i te kako bitno – ne kopiraju svaki trend. Marc O'Polo taj svoj pristup nikada ne mijenja, stoga i jest već godinama omiljena i prepoznatljiva modna marka.

Danski glumac Mads Mikkelsen (Casino Royal, Hannibal...) glavni je protagonist jesensko-zimske kolekcije čija je baza jednostavnost koja ostavlja vrlo upečatljiv dojam. Marc O'Polo odjeća nosiva je u svakom trenutku i tek je jedan detalj dovoljan za transformaciju iz ležernog u *classy*.

Budite stoga prirodni i vjerni sebi. Marc O'Polo je savršen odabir za to, potvrđuju to uostalom i naše izabrane fotografije iz najnovije kolekcije... 

699 kn

639 kn

799 kn

699 kn

529 kn

799 kn

1899 kn

1099 kn

1 099 kn

2 299 kn

2 099 kn

829 kn

699 kn

1 599 kn

SNIMILA VIOLETA ŠUNIĆ

829 kn

Marc O'Polo

CENTAR CVJETNI
Trg Petra Preradovića 6, Zagreb
WESTGATE SHOPPING CITY
Zaprešićka 2, Jablanovec, Zaprešić

Facebook: Marc O'Polo (Zagreb, Croatia)
Web shop: www.marc-o-polo.com

DEADEYE DZ4405

Veličina kućišta:
51x56 mm
Materijal kućišta:
nehrđajući čelik
Materijal narukvice:
koža
Mehanizam:
Quartz kronograf
Vodootpornost:
5 ATM
1849 kn



RASP DZ1762

Veličina kućišta: 46x53 mm
Materijal kućišta: nehrđajući čelik
Materijal narukvice: nehrđajući čelik
Mehanizam: Quartz
Vodootpornost: 5 ATM
1539 kn



Diesel noviteti

Robusni luksuz za svaku priliku

Robusnost je odlika novih Dieselovih satova iz jesenske kolekcije. Masivnost, vojnički stil i precizne funkcije spojene su u odličan dizajn koji će na svakoj ruci izgledati besprijeekorno.

DEADEYE modeli pristaju *casual* odijevanju, dok će **RASP** ostaviti dojam uz fino krojeno muško odijelo. Iako svatko stvara svoj stil, odlika ovih satova je da u odabiru ne možete pogriješiti.

Diesel satovi su moćni, usuduju se biti različiti, a istovremeno zadržavaju luksuznu prednost nad ostalim *street* stilovima.

DEADEYE DZ4408

Veličina kućišta:
51x56 mm
Materijal kućišta:
nehrđajući čelik
Materijal narukvice:
nehrđajući čelik
Mehanizam:
Quartz
Vodootpornost:
5 ATM
1689 kn



DEADEYE DZ4407

Veličina kućišta: 51x56 mm
Materijal kućišta: nehrđajući čelik
Materijal narukvice: koža
Mehanizam: Quartz kronograf
Vodootpornost: 5 ATM
1689 kn

Age Defender for Men

Kiehl's trio za borbu protiv znakova starenja

Age Defender for Men, nova linija njege za kožu muškarca, odgovor je na specifične potrebe muške kože. Age Defender osnažuje kožu, maksimalno smanjuje nastanak sitnih linija i bora te vidno učvršćuje kožu. Jednostavan i učinkovit trio proizvoda uključuje serum, *moisturizer* i kremu za područje oko očiju, a namijenjen je zaštiti muške kože od preuranjene pojave znakova starenja.



1 Age Defender Power Serum

Tretman osnaživanja i vidnog učvršćivanja kože te uklanjanja bora kao prva linija obrane od čimbenika koji utječu na starenje. Formula Kiehl'sovog prvog seruma za muškarce iznimno je prozirna i lako se upija te učvršćuje kožu i smanjuje pojavu bora. Power Serum se nanosi danju i noću na čistu ili svježe obrijanu kožu prije *moisturizera*. Sadrži ekstrakt čempresa koji osnažuje kožu i čini ju otpornijom, spoj proteina jača kožu i istovremeno joj pruža hidrataciju, a adenzoin pomaže u smanjenju linija i bora.

2 Age Defender Moisturizer

Tretman za učvršćivanje i *lifting* kože te uklanjanje bora ima dvostruko djelovanje: hidratizira kožu i uklanja znakove starenja. Vidno podiže i učvršćuje kožu, istovremeno smanjujući pojavu linija i bora. Posebno je formuliran za deblju i grublju kožu muškaraca, a nudi revitalizirajući tretman koji nježno otklanja mrtve stanice, što omogućuje učinkovito prodiranje formule kroz površinske slojeve kože i zaglađivanje. Sadrži ekstrakt sjemenki lana, kofein i sojin protein koji značajno poboljšavaju elastičnost i čvrstoću kože za vidno mladolikiji i revitaliziran izgled. Najbolje ga je nanositi na čistu ili svježe obrijanu kožu nakon Power Seruma.

3 Age Defender Eye Repair

Riječ je o kremi za područje oko očiju koja podiže kožu, smanjuje bore i tamne kolute, vidno zateže opušteno kožu i smanjuje mrežu sitnih linija, čineći kožu glatkijom i mladolikijom. Kiehl'sova formula s višestrukim djelovanjem sadrži ekstrakt sjemenki raži koji vidno učvršćuje i revitalizira kožu. Najbolje ju je nježno nanositi na očišćenu kožu oko očiju nakon seruma i *moisturizera*.

Prodajna mjesta: **Kiehl's boutique Arena Centar Zagreb**,
City Center one Zagreb West te **City Center one Split**.





O GOSPODI VLASTI I MOM GRUPNOM SEKSU

PIŠE **KRISTIJAN MARTINOVIĆ**

Moja teta Jasenka (65) iznajmila je stan nekoj gospođi Vlasti (63) i njenom sinu Davoru (26). Teta Jasenka, lukava kakva jest, odmah izguglala gospođu Vlastu i njenog sina da vidi tko to sad živi u njezinom stanu...

Itako ošlo ljeto ća i stigla nam jesen koju mnogi obožavaju zbog njenih prekrasnih boja. Meni te boje nisu prekrasne, dapače sve u vezi jeseni mi je odbojno. Vjerujem da je to zato što još uvijek, sada sa skoro 36 godina, vučem ostatke PTSP-a iz školskih dana.

Cijelo djetinjstvo i pubertet mrzio sam jesen iz dna duše zbog povratka u školu. Školu sam toliko mrzio da još i dandanas ponekad sanjam da mi se poništava srednja škola i da sada, u odrasloj dobi, moram ponovno u prvi razred proklete Križanićeve gimnazije. No dosta o školi i jeseni, pričajmo o nečem ljepšem kao što je primjerice grupni seks! Da, dobro ste pročitali, slijedi priča o grupnom seksu.

Dakle, moja teta Jasenka (65) iznajmila stan nekoj tamo gospođi Vlasti (63) i njenom sinu Davoru (26). Teta Jasenka, lukava kakva jest, odmah izguglala gospođu Vlastu i njenog sina da vidi tko to sad živi u njezinom stanu. Uvijek je bitno naglasiti da je gospođa Vlasta doista gos-

pođa, nikako ne mogu napisati samo Vlasta nego uvijek mora biti prefiks gospođa, jer ona je zapravo sve samo ne gospođa, pa tu riječ koristim sarkastično. No, o tome malo kasnije.

Izguglala teta gospođu Vlastu i kaže mi:

– Ona je jako fina gospođa, ona i njezin sin vode plesni klub za parove, znaš.

– Kakav plesni klub? Salsa i te neke fore? Ako njen sin također vodi klub, znači da je lik peder jer... mislim, ono..., koji normalan dečko u srednjim dvadesetim godinama želi biti voditelj kluba za plesanje salse? – odgovorim joj ja.

– Nije salsa nego swing! Vjeruj mi dušo, oni su baš jako fini ljudi! – kaže mi teta.

Ta cijela tema nije me previše zanimala, pa se nisam upuštao u daljnje analize tih ljudi. Sve dok redovito plaćaju najam stana meni su okej. No, naravno, kako to obično kod nas biva, gospođa Vlasta i njen sin Davor nisu plaćali stanarinu nego su počeli maltretirati tetu Jasenku da ona nije poštena što im naplaćuje najam dvosobnog stana u Zagrebu 300 eura jer oni su jadni bez novaca i slične naričaljke.

Rekla im teta da moraju odseliti iz stana ako neće plaćati stanarinu, na što su se oni, fini kakvi jesu, oglušili. Situacija je eskalirala do toga da sam ja, kao glavni opasni muškarac u tetinom životu, morao otići u stan, ući na prepad i izbaciti ih. Otključam ja vrata i uđem u stan i imam što vidjeti: gospođa Vlasta i njen sin zajedno u krevetu. Nisam ih zatekao u seksu nego u sceni svima nam poznatoj – pušenje cigareta nakon seksa.

Gospođa Vlasta počne vikati:

– Tko ste vi?! Zvat ću miliciju!!!

– Babo, nećeš zvati miliciju jer nismo u Jugoslaviji, nego ću ti ja zvati policiju ako iz ovih stopa ne pokupiš svoje prnje i odjebeš iz stana koji već tri mjeseca nisi platila!



– Davore, dragi, učini nešto! – derala se gospođa Vlasta dok je oblačila svoje bijele gaće veličine XXL.

A taj Davor... Majko Božja, mutavac neki, prestrašio me se još više nego njegova ljubavnica gospođa Vlasta. Da ne duljim, pobjegli oni iz stana i ja im lijepo sve stvari izbacio pred kuću. Preplašili su me se jer sam očito opasan.

Nisu vratili ključeve, pa je teta Jasenka morala mijenjati bravu, no to je sad ipak manje bitno. Izguglao ja gospođu Vlastu i njenog „sina”. I prije gugljanja bilo mi je naravno jasno da Davor nije njezin sin nego njen... čekaj da izračunam koliko godina mlađi ljubavnik. Ako ona ima 63, a on 26... onda je to... samo malo... imao sam jedan iz matematike i zato sam mrzio jesen i povratak u Križanićevu gimnaziju...37? Razlika među njima je dakle, ako se ne varam, 37 godina!

DAVOR OČITO IMA NEKI ljudi seksi fetiš na stare babe, a gospođa Vlasta na nedejebane klince. Dakle, ja njih izguglao i odmah mi je bilo jasno da njihov swing klub nije klub za ples nego swingerski klub za grupni seks, izmjenu partnera i kojekakve, *pardon my French*, opasne jebačine. Gospođa Vlasta je prava fina gospođa i perverzijača! Ha-ha! Koje otkriće!

Sjedio sam s tetom Jasenkom uz šalicu zelenog čaja jer ona je inače malo poremećena i samo jede neke bobice i pije zeleni čaj, pa moraš i ti s njom ako ste zajedno na cugi jer nju jako uznemirava kad netko pred njom pije neki otrov kao što je, na primjer, Fanta!

Sjedimo mi i pijemo zeleni čaj i ja njoj objašnjavam kako su gospođa Vlasta i njen lažni sin zapravo perverzni swingeri. Moju tetu to zaintrigiralo iako ima 65 godina i zadnje o čemu bi trebala pričati je grupni seks, ali pita ona mene:

– Kako to ide kad imaš grupni seks? Ako vas je recimo troje, šta treća osoba radi dok ti jebesh ovu prvu?

– Isuse Bože, teta!!! – zaderao sam se, a zeleni čaj mi je izašao na nos.

– Pa no, šta treća osoba radi? – bila je uporna ona, pa sam joj odgovorio iz vlastitog iskustva:

– Pa ništa, treća osoba sjedi i gleda.

Naime, imao sam grupnjak samo jednom i to s dvije frendice. Zapravo bih lagao da kažem da znam kako je došlo do toga jer zaista ne znam, znam samo da smo pušili neku opasnu vutru i pili onu otrovnu votku Trojku. To je ona votka od koje se nekontrolirano seksaš sa svima, a onda povraćaš i bude ti dosta života.

Situacija je eskalirala do toga da sam ja, kao glavni opasni muškarac u tetinom životu, morao otići u stan, ući na prepad i izbaciti ih. Otključam ja vrata i uđem u stan i imam što vidjeti...

To je ujedno bio i jedini put da sam prevario curu i to s dvije osobe odjednom, ali isplatilo se jer ipak, hej, seks s dvije cure je seks s dvije cure i to se ne događa baš svaki dan čak niti velikim frajerima kao što sam ja. Naravno nikad to nisam priznao curi jer da jesam odrezala bi mi jaja i nosila ih u svojoj torbici kao suvenir.

To je bilo otprilike ovako: pili smo otrovnu votku Trojku s nekim jeftinim sokom i njih dvije se počele natezati i žvaliti, pa se bacile na mene i svi troje smo se odjednom žvalili i to je završilo tako da sam se naizmjenično seksao s njih dvije, a i njih dvije međusobno. Sjećam se scene u kojoj jedna od njih raširenih nogu viče: „Jebi me! Ja ću tebi i tvojoj curi držati govor na vjenčanju!”

Vulgarno, prosto i odvratno, ali istovremeno jako smiješno. Nisam to ispričao teti Jasenki nego to pričam vama, dragi čitatelji. Teta Jasenka to nikad neće pročitati jer ne dira Playboy pošto se sadržaj ovog časopisa kosi s njenim vjerskim uvjerenjima. Da, ona je poremećena makrobiotičarka i uz to ultra religiozna.

No vratimo se na moj grupni seks. Dakle, da, stvarno ne znam što treća osoba radi dok ovi dvoje imaju seks. U mom slučaju je treća osoba sjedila i gledala, ali to je vjerovatno zato što nitko od nas nije imao iskustva s grupnim seksom pa nam nije najbolje išlo. Još sam jednom u životu imao priliku za grupnjak i to sa svojom susjedom koja je zaljubljena u mene i njenim bivšim mužem. Da, bivšim!

Naime, susjeda Ana i njen bivši muž Boris imaju totalno nastran odnos. Svježe su razvedeni jer se više ne vole, ali zato redovito imaju seks. Očito ponekad i grupni. Pozvali me oni na cugu jednu večer prošle godine u Anin stan. Ja naivno došao misleći da negujem dobrosusjedske odnose. Kaže Boris: „Gledat ćemo jedan odličan film!” Ja kažem okej i pusti Ana na televiziji pornić. Ja gledam šta je ovo Bože dragi na nebesima, a ona počne spiku kako sam ja njima seksi. Ne njoj nego njima! Cijela priča mi je prisjela pa sam rekao da mi nije dobro i kupio se. Čak nisam lagao da mi nije dobro jer

mi je pozlilo od ideje da imam grupni seks s nekom ženom i drugim muškarcem!

SAD ĆE NETKO REĆI da sam homofob. Nisam ja homofob, homofob je moj prijatelj Vanja koji ne ide frizeru zbog homofobije. Naime, jednom ga je šišao *gay* i ovom je zbog homofobije bilo loše i od tada ga šiša baka. Stvarno, ne šalim se. Ima očajnu frizuru jer mu baka nema frizerskog talenta. No, vratimo se sad na swingere i tetu Jasenku...

Teta je bila toliko šokirana spoznajom da su gospođa Vlasta i njen lažni sin Davor ljubavnici koji vode klub za izmjenu seks partnera da je zaboravila popiti do kraja svoj zeleni čaj, svoju „šalicu zdravlja” kako ona kaže.

– Ali meni se gospođa Vlasta činila kao jedna jako fina gospođa! – bila je uporna.

A ja njoj polako tumačim:

– Gle, teta, jebiga. Ljudi nisu onakvi kakvi se na prvu čine. Evo, i ja sam naizgled finilik, a imao sam čak jednom grupni seks!

– Ma dobro sinko, ali ti si mlad! Ona je stara fuksa! – šokirano će teta i dalje zaboravljajući na svoj zeleni čaj koji se već ohladio.

– A što ćeš, žena ima lud seksualni život i još joj drugi plaćaju članarinu! – opravdavam je ja.

– Ti misliš da se to plaća?!

– Pa nego kako, teta!

Počela se teta križati i zazivati sve svece:

– Tako mi svetog Franje Asiškog, to se plaća?! Pa tko to plaća? Bi li ti to ikad plaćao?

– Ne, teta, ne bih ja to plaćao, ali postoji hrpa perverzних ljudi, kao primjerice gospođa Vlasta, i ti ljudi to plaćaju. To je klub i plaća se mjesečna članarina – pokušavam teti pojasniti kako swingerski svijet funkcionira.

– Ako se to plaća, kako to da nije imala para da plati najamninu? – naivno će teta Jasenka.

– Ima ona para, ali ti nije željela plaćati jer misli da si ti budala koju može preveslati kako hoće...

Da sve bude još bolje iliti gore, ili kako bi se na engleskom reklo „to add an insult



to an injury”, gospođa Vlasta i njen ljubavnik su demolirali stan. Pod jedan, plafon i zid su na jednom mjestu pocrnili jer su oni usprkos postojanju balkona valjda pekli roštilj u stanu. Ili su jednostavno palili vatru iz nekog razloga! Zatim, teta Jasenka je morala dovesti radnike jer je gospođa Vlasta toliko zaštopala cijevi u kadi da je sve procurilo na stubište. U cijevima su našli grumenje njene kose jer je toliko velika gospođa da ne zna da se dlake nakon pranja kose vade iz kade.

Osim toga, par mjeseci star kauč je zreo za baciti ili za barem pretapeciravanje jer su ga trajno zaprljali nečime za što sumnjam da nekakav paprikaš.

Pa ti zaradi iznajmljivanjem stana! Više štete nego koristi. Već za pet minuta sam požalio što sam teti natuknuo da sam imao i ja jednom grupni seks jer me počela daviti prodikama o spolnim bolestima, Isusu Kristu, grijehu i paklu.

– **DAJ TETA, IMAM** 36 godina, nemam spolnu bolest i ne prijeti mi paklom jer sam se toga prestao bojati još s četiri godine kad

U haustoru sam sreo susjedu Anu i učinilo mi se da mi je namignula. Sigurno još uvijek želi grupnjak sa mnom, ja sam joj neostvarena želja, neubrana voćka

si mi prijetila paklom jer sam razbio figuricu Majke Božje!

– Razbio si je na Badnjak! Na sveti Badnjak! I nisi me slušao kad sam ti govorila da figurica Majke Božje nije za igru!

– Teta, pa kad imaš četiri godine sve je za igru i baš sam se odlično igrao rata s tvojim svetim figuricama!

Ako se dobro sjećam, Majka Božja je u igri poginula kad sam joj tenkom otkinuo glavu...

– Ali Kristijane, sine, bio je Badnjak! Naravno da se zbog takvih igara na sveti blagdan ide u pakao!

Ajme, s ovim starim gospođama nikad na zelenu granu. Ne znaš je l' gora teta Jasenka

koja je vjerski fanatik ili ove kao gospođa Vlasta koje u poznim godinama prakticiraju grupni seks i još ga naplaćuju!

Pokupio sam se s kave, to jest zelenog čaja i otišao doma. U haustoru sam sreo susjedu Anu i učinilo mi se da mi je namignula. Vjerojatno mi je stvarno namignula jer nisam sklon vizualnim halucinacijama. Sigurno još uvijek želi grupnjak sa mnom, ja sam joj neostvarena želja, neubrana voćka. Neubrana voćka? Fuj, otkud mi taj ljigavi termin!?

Bolje da prestanem pisati jer, kako sam krenuo s metaforama, još ću na kraju napisati da me topla jesen napojila svojim mirisima i predivnim bojama...

Koja je prva stvar

koju činite ujutro nakon što
uključite Gradski radio?



17 godina uspješnog emitiranja
24 sata programa dnevno
80.000 vjernih slušatelja
zaljubljen u svoj grad

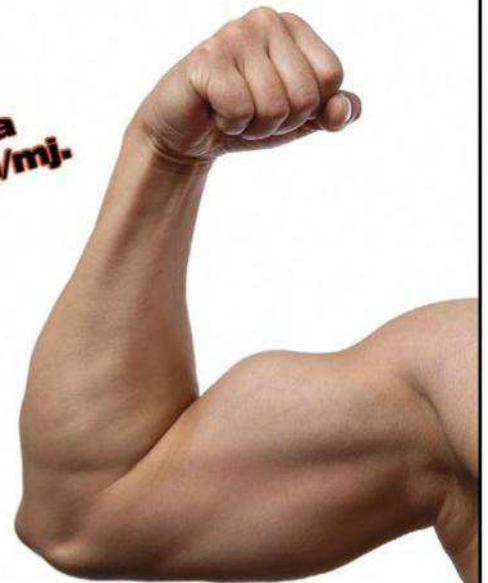


Trg A. Starčevića 7/1, Osijek • 031 250 991

MOFIT
Fitness & health club

Jamčimo više seksa

**Teretana
199,00 kn/mj.**





Nije sve u odjeći, ali...

PIŠE IVA PIGLIĆ LAZIĆ

Muškarci koji imaju novaca, a ne znaju se nositi s tim, smatraju da je najvažnije da izgledaju skupo, pa pritom izgledaju kao hodajuće reklame koje lakše čitaš nego slušaš

You walked into the party like you were walking onto a yacht – pjevala je Carly Simon o svom bivšem koji je nošen vjetrom u kosi upravo stigao na zabavu, a izgledao je beskrajno tašto, poput nekoga tko ima najluksuzniju jahtu.

Sve mi smo u tom trenutku vizualizirale uglađenog muškarca koji stilom podsjeća na Clark Gablea ili Humphrey Bogarta novog doba. Istini za volju, ne znam iz kojeg je konteksta ta raspjevana Simon izvukla šal boje marelice kao nešto važno i lijepo, ali je odabirom tog modnog dodatka još jednom poslala poruku da se o ukusima ne raspravlja. Ako ne živiš u Hrvatskoj u kojoj je to pola zabave.

I mi na Jadranu imamo jahte. Moraš jednostavno imati jahtu. Ne znam na koji način, ali moraš uploviti u neku uvalu Paklenih otoka i dužinom svog plovila ostaviti vraški dobar dojam jer inače ne postojiš za društvo, a neće biti ni seksa kojim se možeš pohvaliti.

On usporenim i laganim, nadasve, šarmantnim korakom silazi s jahte na obalu poistovjećujući se s vozačem Formule 1, pa po sebi ima sponzorske etikete AJ, DG i CD... Čak su mu i šlake sponzorirali. Umjesto šala boje marelice, ovdje se nose zlatni lanci oko vrata, a umjesto šešira, na glavi su obavezne tamne naočale s okvirima boje zlata. I naravno: sat na ruci veličine pola goleme glavice luka je neizostavan „detalj”.

KADA JE TA UVERTIRA samog dolaska na obalu pri kraju, započinje pravi teatar pijanstva i kiča i tad shvatiš da ovaj Clark Gable s Paklenih otoka ima jedino dostojnu količinu gela u kosi kao i onaj original. Na ovoj je krasnoj obali gotovo ostao nezamijećen i sam Brad Pitt zbog svoje bijele majice iz supermarketa. A upravo su veliki ljudi, oni koji se dobro nose sa svojim uspjehom, titulama i imetkom, najjednostavniji. Dobro, i taj Pitt voli popiti što i je glavna tema ovih dana, ali sigurno u deliriju ne izvikuje: „Je li vi znate tko sam ja!?” Evo, imamo i nacionalnu poštapalicu...

Muškarci koji imaju novaca, a ne znaju se nositi s tim, smatraju da je najvažnije da izgledaju skupo, pa pritom izgledaju kao hodajuće reklame koje lakše čitaš nego slušaš, a njihove žene, uvjerene da imaju stila, sve se mahom bave uređenjem interijera, pritom ne

shvaćajući ni one, ni oni, da su duboko i nepovratno zaglibili u sferu neukusa i svega onoga što znači ne imati ukusa.

A vrlo često, upravo takvi, povlače paralelu i slažu se s konstatacijom da je drug Tito imao stila, ali se rijetko tko u praksi i odijeva tako. Broz je još uvijek često i vrlo rado spominjana ikona u ovom kontekstu. Naravno, ne mislim da bi trebali s jahte silaziti u maršalskom odjelu, ali ni taj Tito nije nosio AJ majicu. Ali je nosio panama šešir. Kao i Ernest Hemingway, George Clooney, Princ Charles ili svaki muškarac koji zna da je to klasični modni dodatak kojeg moraš posjedovati.

Postoje razne anegdote zašto se taj šešir zove panama, tko ga je prvi nosio i zašto, ali je sasvim sigurno da nikada neće izaći iz mode u ljetnim mjesecima i da pristaje uz apsolutno sve. Osim zimi. Tada će njegovo mjesto zauzeti šešir imena fedora.

Da ne bi ispalo da se rukujemo sa šeširom, a ne s čovjekom, kako je Matoš rekao, otići ćemo korak dalje, zapravo krenuti od početka...

NEKI ODIJELO NA SEBE stavljaju isključivo na vlastitom vjenčanju i isto to odijelo mu poslije oblače na vlastitom sprovodu. Neki ljudi zbilja ne vole odijela i jedino ih (ne)prilika može uvući u tu ljusku. I to je sasvim u redu ako je to jedino odijelo koje imate sive boje: nikad ne znaš koja ti se iznenadna situacija može dogoditi, a upravo u tamnosivom odijelu možete svugdje te ga možete spariti s najvećim spektrom boja cipela.

Bijela varijanta košulje je najprihvatljivija, kravata ili leptir mašna nije nužna, ali je preporučljiva želimo li ipak odati dojam sofisticiranosti, a boja istih ovisi o prilici. Danas je vrlo zgodan trend leptir mašna s kojima i u manje svečanim situacijama možemo izgledati vrlo otmjeno, a ujedno i vrlo *trendy*.

Nekada je leptir mašna bila sastavni dio isključivo smokinga, međutim, danas joj je namjena puno šira. Kao i maramica u gornjem džepu, uostalom. Nju možemo bojom spariti s bojom košulje ili s leptiricom. Ono što je jedino nedopustivo je tamnija košulja od samog odijela. Bilo ovog sivog ili nekog drugog. Nepisano je to pravilo po kojem se tamnija košulja od odijela smatra vrlo amaterskom kombinacijom.

Odlučimo li se za nešto ležerniju varijantu, dovoljno

je koristiti osnovni komad garderobe koji je baza svake muške elegancije, a to je Njegova Svetost Sako. Ne možete li nikako u odijelo, sve vas žulja, steže i dobivate osip od njega (čak i tahikardiju!), prisilite se imati nekoliko sakoa. Bar tri – plavi, crni i camel boje.

Plavi sako kombiniramo uz sve osim uz crnu boju koja je ovdje nespojiva. Uz njega možemo kombinirati bež boju hlača, camel, traperice (nikada poderane), a vrlo su simpatični bordo detalji koji su u zadnje vrijeme ultimativni hit uz plavo.

CAMEL BOJA SAKOA će osvježiti naš cjelokupan izgled, a može se kombinirati uz plave, sive i crne hlače. Kada je o košuljama riječ, niti ovdje nećemo koristiti tamniju košulju od sakoa. Camel boja je najzahvalnija s obzirom da nam nudi velike mogućnosti odlučimo li se za detalje bilo koje boje.


Crni, pak, sako može značiti puno toga: eleganciju, sofisticiranost, mladost, starost i „ja sam cool” varijantu. Uz njega možete kombinirati kožni nakit, nakit srebrnih nijansi, nositi crnu košulju, običan t-shirt, poderane traperice, ali ipak ne pretjerujmo s bojama – crna najbolje ide uz crnu, sivu ili bijelu. Točka. Dalje nema. Ovo je ultimatum dobro odjevenog muškarca.

U određenim situacijama dozvoljene su bež ili camel hlače i tu je zbilja kraj...

Imate tamniju kosu, umorni ste ili vam se nije dalo brijati toga dana, a morate „izgledati” – odjenite bijelu košulju ili t-shirt. Bijela boja daje svjetlost licu i dobro skida umor i godine.

Došla je jesen, a vi ćete iz svog ormara izvući obavezni baloner koji je do koljena. Ubrzo će i zazimiti, a vi ćete spremno odjenuti svoj montgomery kaputić kojeg možete nositi zaista u svakoj prilici, ili pak hubertus koji je preporučljiv u nešto elegantnijim varijantama.

Najslabija točka u odijevanju muškaraca su cipele i neprestano čuđenje nad ovom ženskom opsesijom: „Što će ti toliko cipela? Pa to nitko ne gleda!” E, pa da vam demantiram ovu bedastoću: u cipele vam gledaju svi! Čak, nerijetko, donosimo i stav o nekoj osobi po cipelama koje nosi. Zato predlažem da izbor cipela prepustite ženi. Ako joj vjerujete i ako vas ona istinski voli.

PS. Nikad, ali baš nikad ne sjedajte za stol goli do struka. Uvijek treba respektirati moć odjeće i misliti na vlastiti seksualni život: sve privlačno na vama postati će aseksualno svakoj ženi ne pridržavate li se ovog pravila, bili tek na početku veze ili se bližite srebrnom piru... 

Ono što je jedino nedopustivo je tamnija košulja od samog odijela. Bilo sivog ili nekog drugog. Nepisano je to pravilo po kojem se tamnija košulja od odijela smatra vrlo amaterskom kombinacijom



„Ali, znao si da sam vrlo druželjubiva kada si me oženio...”



Boli li kad je tako mali?

Unatoč našim brojnim seansama i mom velikom trudu, nisam mogao riječima povratiti njegovo davno izgubljeno samopouzdanje – on je jednostavno bio nesretan iako se njegova zaručnica nije žalila na njegove seksualne izvedbe

PIŠE **KREŠIMIR CMREČKI**

Za mog 24 godina dugog boravka u Montrealu, kao seksualni sam terapeut nailazio na osobe s najrazličitijim problemima. Ono što mi se najviše urezalo u sjećanje i ono što se najčešće ponavljalo bili su muškarci nezadovoljni veličinom svog penisa koji im je, umjesto ponos, bio – barem u njihovoj glavi – sramota. Kažem „u njihovoj glavi” jer neki muškarci imaju iracionalan strah da im je penis premalen, a zapravo je prosječne, sasvim uobičajene veličine.

Sjećam se jednog mladića koji je dolazio kod mene na seanse pune dvije godine. Bio je doista opsjednut veličinom svog penisa. Penisa koji je, doduše, bio prilično malen;

Navlake za produženje penisa vrlo su praktične i ugodne za nošenje jer su izrađene od najfinijeg silikona



radilo se o nekih 11 centimetara da budem precizan. Jadao mi se da se ne osjeća ugodno pri seksualnom odnosu sa svojom zaručnicom jer je, kako je govorio, njegov penis nedovoljno velik da bi imao samopuzdanje potrebno da bi se osjećao kao pravi muškarac i zdrava seksualna osoba.

Otkrio mi je da je još u dječjačkoj dobi, razdoblju ranog puberteta, stvorio komplekse jer je u toj dobi među dječacima bilo popularno hvaljenje o veličini. Već je tada primjećivao da su njegove brojke manje od onih ostalih razrednih kolega, no tada nije bio siguran lažu li ti drugi dječaci. Priznao mi je i jedan neugodan događaj iz doba puberteta, kad ga je pri tuširanju nakon košarkaškog treninga jedan kolega zadirkivao pitanjem: „Boli li kad je toliko mali?”

Mog je klijenta doista boljelo, ali ne fizički nego psihički. Tijekom tih naših susreta rekao mi je da čak razmišlja o kirurškom povećanju penisa, no srećom, odgovorio sam ga od te ludosti jer te operacije nisu nimalo sigurne i često se događa da penis, kao posljedica operacije, izgubi mogućnost erekcije što je nepovratno. Zabilježeni su slučajevi muškaraca koji su se podvrgli toj operaciji, a kasnije zbog lošeg ishoda razmišljali o samoubojstvu, a bilo je i onih koji su ga čak i pokušali, a poneki i uspjeli u tomu.

Uglavnom, unatoč našim brojnim seansama i mom velikom trudu, nisam mogao riječima povratiti njegovo davno izgubljeno samopouzdanje – on je jednostavno bio nesretan iako se njegova zaručnica nije žalila na njegove seksualne izvedbe. No, bitno je ono što vi osjećate i mislite, te ponekad naše negativne osjećaje ne možemo nimalo promijeniti, ma štogod neka druga osoba pozitivno govorila o tome.



Živimo u doba seksualne slobode kada tabua više gotovo i nema, pa zašto onda ne isprobati sve dostupno na tržištu?

Dugo nam je trebalo da dodemo do toga, točnije godinu i 10 mjeseci mog nagovaranja, ali onda se moj klijent odvažio isprobati ono što bih preporučio svakome sa sličnim problemom – silikonsku navlaku za produživanje penisa. Svrha ovog doista fantastičnog izuma je veće samopouzdanje i veće zadovoljstvo vaše partnerice jer, ma što mediji pisali o tome, veličina doista jest bitna, barem do određene mjere. Moj klijent preko noći se preporodio i kao što mi je rekao, konačno se osjećao kao pravi muškarac koji može istinski zadovoljiti svoju zaručnicu, a i ona se, kako priznaje, nije nimalo bunila zbog ove seksualne igranke.

Navlake za produženje penisa vrlo su praktične i ugodne za nošenje jer su izra-

FILMIĆ ZA ODRASLE

BILO KUDA, DOBIJEM GA SVUDA

Dobro se smjestite jer slijedi vrtlog žestokog seksa kakav još niste doživjeli! Ovaj festival žestoke ševe započinje prizorima iz japanskog restorana gdje se hrana poslužuje na goljoj djevojci i gdje akcija samo što nije počela. Tu je i zanosna ljepotica Valentina kojoj razbojnici žele ukrasti ogrlicu. Ali od ogrlice, ipak su im draže njene rupice.


Naomi je pak zaglavila sa svojim otmičarem. U potkrovlju prolazi kroz grube igre na granici boli i užitka. Francuska diva Eva i njena kubanska prijateljica Katia uživaju s kuratim crncem i njegovim prijateljem u grupnom seksu u kupaonici.

Za kraj, tu je i Rachel. Ona je medicinska sestra čija stvarčica kao od šale liječi pacijente...

Bonus filma na ovom DVD-u je klasik „Nastrane 70-e“. Remek-djelo iz sedamdesetih pokazat će vam kako su to bile godine bluda, razvrata i nevjerojatnog uzbuđenja. U filmu pratimo Felixa koji odlazi na službeni put u Ankaru. Međutim, na kolodvoru u Münchenu saznaje da mu se putovanje pomiče za nekoliko dana. Odluči iskoristiti situaciju kako bi поближе upoznao grad koji je prepun *peep show* lokala i kupleraja bez kraja. I dok se on tako provodi i istražuje, ni kod kuće ne vlada mir. Njegovoj ženi se također prijebalo...

đene od najfinijeg silikona te se anatomske prilagođavaju obliku i veličini vašeg penisa te naravno i vagini vaše partnerice te joj pružaju dosad neiskušano zadovoljstvo. Ovaj proizvod moguće je nabaviti u svakom boljem sex shopu ili preko interneta i preporučivao sam ga redovito klijentima za vri-

jeme mog dugogodišnjeg rada – kako onima s malim penisom, tako i onima koji bi voljeli začiniti seksualni život jer su, kako tvrde, upali u monotoniju.

Osim toga, živimo u doba seksualne slobode kada tabua više gotovo i nema, pa zašto onda ne isprobati sve dostupno na tržištu? 



FILM KOJI VRVI NEVJEROJATNIM PRIZORIMA POPUT NATJECANJA U SVRŠAVANJU U DALJ KAKO BI SE ODREDILO TKO IMA PRAVO PRVI BIRATI KURVU....



Sexy shop Izazov

Sexy shop Izazov

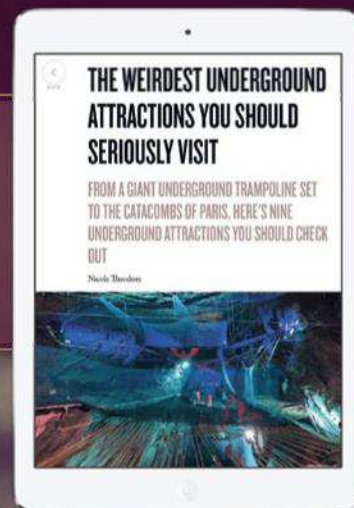
na 4 zagrebačke lokacije:

- Horvaćanska 31A
- Vlaška 63
- Avenija Dubrovnik 15 (Južni ulaz Zagrebačkog velesajma)
- Avenija Marina Držića 4 (Autobusni kolodvor)



www.sexy-shop.hr

PLAYBOY CLASSIC



Playboy's award-winning content updated daily!



GIANT & SALOMON

BICIKLISTIČKA SEZONA je za nama, no bicikliranje nikada ne prestaje. Ako ste u potrazi za novim biciklom ili možda opremom, sada je najbolje vrijeme. Tako su Giant bicikli sniženi od 10 do 40 posto (ovisno o modelu), a oprema čak i do 50 posto. Uz svaku kupnju, na dar dobivate i uvijek potreban bidon od 750 ml. Sniženje vrijedi do isteka zaliha, a količine su ograničene.

Ljeto je gotovo, vrućine su zamijenili osvježavajući pljuskovi.

Upravo zbog toga nezamislivo je da svoj boravak u prirodi provodite u bilo čemu drugom nego u nepropusnim Salomon Goretex tenisicama. U zagrebačkom Giant dućanu, sada su „salomonke“ na sniženju od 25%. Valja iskoristiti.

Više na: www.giant.hr



SEZONA VRGANJA U LE BISTROU

PREPUSTITE SE primamljivim vrganjima - veličanstvena, bogata aroma ovih omiljenih jesenskih plodova i mirisi šume utjelovljeni u maštovite kreacije *chefa*, Ane Grgić, savršeni su uvod u primamljivu jesensku ponudu šarmantnog **Le Bistrea** zagrebačkog hotela „Esplanade“.

Izvrсна je to prilika da isprobate svježe vrganje u slasnim kombinacijama poput kremastog rižota, fine juhe, hrskave pite ili brusketa, i uživajte u odličnom okusu ove izvršne jesenske namirnice. Više na: www.esplanade.hr



eat



sleep



radiokorzo

98.4%
DOBRE
GLAZBE



MY POWER STATION



NJEMAČKA

Za ljubitelje bujnih grudi

U prošlom smo broju pokazali ponajbolje iz njemačkog specijala za jahtaše, a ovaj izdajamo njihovo specijalno digitalno izdanje za – „sisaše“!

Amy Lee Summers (1), **Janine Habeck** (2), **Laeira Avendano** (3) i **Christina Braun** (lijevo) samo su neke od djevojaka bujnog poprsja koje su svoje mjesto našle u izboru njemačkih kolega.



MAĐARSKA

Po jutru se dan poznaje

Desire Oliveira (gore) lijeno se proteže nakon noći provedene u vlaku. Jutro je sunčano i toplo, prije doručka još će odraditi rundu joga. Slovenka **Manja** (dolje), za razliku od brazilske kolegice, već je pojela redovitu zdjelicu žitarica u niskokaloričnom jogurtu i okupala se u prohladnom moru. Koža joj se naježila, bradavice ukrutile, baš kako volimo...



ARGENTINA

Velika sestra

Studentica medicine **Antonella Roseti**, nova je stanarka aregentinskog Big Brothera. „Trebate nekoga poput mene – veselu, dobru osobu, ali i vrlo karakternu“, pojasnila je seksi Antonella sustanarima. Ako pobijedi obećala je novcem od nagrade pomoći javne kuhinje koje se brinu o djeci i mladima.



Češku naslovnicu prošlog je mjeseca krasila **Denise Ayverdi**, Čehinja rođena u Njemačkoj. Ona govori više jezika, voli putovati, uvijek je u odličnoj formi i spremna pozirati pred kamerom... Ptčica!





Marianne Gravatte

LISTOPAD 1982.

SNIMIO **RICHARD FEGLEY**

Seksi Marianne rodila se u Hollywoodu gdje je završila i srednju školu. Nakon nekoliko godina bavljenja manekenstvom Marianne se pojavila u Playboyu, a njena je duplerica toliko oduševila pjevača tada megapopularnog heavy-metal benda Ratt da ju je angažirao za spot njihove ponajveće uspješnice „Lay It Down.” Štoviše, Marianne se pojavila i na omotnici njihovog sljedećeg albuma „Invasion of Your Privacy.” U godinama koje slijede i dalje je snimala za Playboy, pojavila se u preko 50 specijalnih izdanja, a ostvarila je i malu ulogu u jednoj epizodi slavne TV serije Mike Hammer. Danas sa suprugom vodi kafić... 



NEMA PREDAJE
NEMA ODUSTAJANJA
NEMA POVRATKA

TOM CRUISE
JACK REACHER
N E M A P O V R A T K A

PARAMOUNT PICTURES AND SKYDANCE PRESENT A TOM CRUISE PRODUCTION AN EDWARD ZWICK FILM TOM CRUISE "JACK REACHER: NEVER GO BACK" COLE SMULDERS MORGAN HENRY JACKMAN COSTUME LISA NORA LOVARS
EDITED BY BILLY WEBER PRODUCTION DESIGNER CLAY A. GRIFFITH DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY OLIVER WOOD EXECUTIVE PRODUCERS PAULA WAGNER HERB GAINS DAVID ELLISON DANA GOLDBERG PRODUCED BY TOM CRUISE COO GRANTER, PGM CHRISTOPHER McQUARRIE
SKYDANCE TC PRODUCTIONS BASED ON THE BOOK "NEVER GO BACK" BY LEE CHILD SCREENPLAY BY RICHARD WENK AND EDWARD ZWICK & MARSHALL HERSHKOVITZ DIRECTED BY EDWARD ZWICK

27.10.2016.

IMAX
— OSJETI RAZLIKU —

WWW.BLITZ-CINESTAR.HR
f / CineStarCinemasHrvatska

KRISTALNO ČISTA SLIKA.
LASERSKI PRECIZAN ZVUK.
PLATNO VELIČINE 333m².
NAJBOLJI OSJEĆAJ GLEDANJA FILMA...

Ekskluzivno!
Zavirite iza
kamere filma!

CineStar TV
PREMIERE 1

CineStar TV
PREMIERE 2

**Veliki filmovi
na malom ekranu!**
www.cinestartvchannels.hr

**Rebuy
STARS**

**LAS VEGAS
JE STIGAO**

U ZAGREB!



NAJVEĆI AUTOMAT CLUB U HRVATSKOJ
VIŠE OD 4000m²

JACKPOT od 500 000 kn!

BESPLATNA HRANA I PIĆE ZA IGRAČE!

POSJETITE NAS! SVAKI DAN 0-24h

Avenija Većeslava Holjevcica 62, 10 010 Zagreb
www.rebuystars.hr

CENTAR
SUPERNOVA
BUZIN - ZAGREB